

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.Ρ.
Αριθμός Αδείας
611

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

15 Νοέμβρη 2016

www.sekonline.gr

No 1249

Κλιμακώνουμε
απεργιακά
24 Νοέμβρη
και 8 Δεκέμβρη
σελ. 4, 5

Η άποψή μας
σελίδα 3

Ο Τραμπ στο Λευκό Οίκο Ο Ομπάμα στην Αθήνα Χιλιιάδες στους δρόμους των ΗΠΑ. Κι εμείς...

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
9 Νοέμβρη 2016

ΜΑΖΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ
17 Νοέμβρη 2015

• Γιατί νίκησε ο Τραμπ; *σελίδες 10, 11* • Ανταπόκριση από Ν. Υόρκη *σελίδα 20*

ΕΣΡ Εθνική ομοψυχία με ΝΔ και καναλάρχες

Με την αποδοχή της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας για την σύνθεση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοηλεκτρονικής (ΕΣΡ) και την άτακτη υποχώρηση της κυβέρνησης, έκλεισε την περασμένη εβδομάδα ο "πόλεμος" ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους "καναλάρχες".

Η θανάσιμη μαχαιριά στο νόμο Παππά είχε έρθει, όπως είναι γνωστό, στα τέλη του Οκτώβρη με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) που τον έκρινε αντισυνταγματικό. Η άμεση αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας ήταν να προτείνει τον Αθανάσιο Κουτρουμάνο, τον πρώην πρόεδρο του Αρείου Πάγου, για τη θέση του προέδρου του ΕΣΡ. Με την απόφαση του ΣτΕ οι ανώτατοι δικαστές έκριναν στα τέλη Οκτώβρη, με πλειοψηφία 14 προς 11, ότι η μεταβίβαση της αρμοδιότητας της αδειοδότησης των καναλιών από το ΕΣΡ, μια "ανεξάρτητη αρχή", στον αρμόδιο υπουργό της κυβέρνησης αποτελούσε παραβίαση του συντάγματος. Τώρα, με τη συμφωνία της περασμένης εβδομάδας ο Κουτρουμάνος, ένας ανώτατος δικαστής, τίθεται επικεφαλής του ΕΣΡ.

Ο νόμος Παππά είχε περιορίσει από την αρχή (με βάση μια κατά παραγγελία πανεπιστημιακή "μελέτη") σε τέσσερις τις άδειες "πανεθνικής εμβέλειας". Ο στόχος, φυσικά, αυτού του περιορισμού δεν ήταν ο εκδημοκρατισμός του τηλεοπτικού χώρου αλλά η αύξηση, με τη μέθοδο του νομικού περιορισμού της "ζήτησης", των τιμών πώλησης των αδειών και η ως εκ τούτου μεγιστοποίηση των εσόδων του δημοσίου από την δημοπράτησή τους. Αντί να ντραπεί η κυβέρνηση για το αποτέλεσμα της δημοπρασίας -που κατέληξε στην εκχώρηση, ανάμεσα στα άλλα, σε άδεια στον Βαγγέλη Μαρινάκη- πανηγύριζε γιατί το συνολικό τίμημα, 246 εκατομμύρια ευρώ, είχε "ξεπεράσει κάθε προσδοκία".

Απαιτήσεις

Αλλά ταυτόχρονα ο περιορισμός αυτός έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο να μείνουν τα περισσότερα από τα κανάλια -ανάμεσά τους το Mega, το Star και ο Alpha- χωρίς άδεια. Μια από τις απαιτήσεις της Νέας Δημοκρατίας στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου των Προέδρων της Βουλής (που σύμφωνα με το νόμο είναι αρμόδιο για την επιλογή των μελών του ΕΣΡ) ήταν και η κατάργηση του ορίου των τεσσάρων αδειών "πανεθνικής εμβέλειας". Ο Βούτσης, ο πρόεδρος της Βουλής, τους διαβεβαίωσε στο όνομα του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο περιορισμός θα καταργηθεί.

Ο Νίκος Παππάς, που ανέλαβε μετά τον ανασχηματισμό το υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, δήλωσε "απόλυτα δικαιωμένος" από τη σύνθεση του νέου ΕΣΡ. "Κανείς", είπε, "δεν ζητάει την κατάργηση του νόμου". Σωστά. Γιατί να ζητήσει, άλλωστε, κανείς την κατάργηση ενός νόμου που έχει γίνει ήδη κουρελόχαρτο;

Το Συμβούλιο των Προέδρων ενέκρινε με 20 "ναι" και 4 "παρών" τη νέα σύνθεση του ΕΣΡ. "Ναι" ψήφισαν ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία, η Δημοκρατική Συμπράταξη και το Ποτάμι. Το ΚΚΕ αρνήθηκε, (πολύ ορθά) για λόγους αρχής, να δώσει τη συγκατάθεσή του σε μια συμφωνία που "αφήνει τα ΜΜΕ στα χέρια επιχειρηματικών ομίλων". Το ίδιο το παρελθόν του ΕΣΡ δείχνει, άλλωστε, πόσο πραγματικά "ανεξάρτητη αρχή" είναι. Το κόμμα του Λεβέντη ψήφισε "παρών" κατηγορώντας τη Νέα Δημοκρατία για "οπισθοχώρηση" απέναντι στο νόμο Παππά.

Και οι φασίστες της Χρυσής Αυγής αρνήθηκαν να υποστηρίξουν το νέο ΕΣΡ: τα όποια ψέμματα είπαν για να δικαιολογήσουν τη στάση τους αυτή δεν ενδιαφέρουν ούτε εμάς ούτε κανέναν άλλο. Ο πραγματικός λόγος είναι το παρελθόν του Κουμοτσάκου: ήταν ο πρόεδρος του δικαστηρίου που είχε καταδικάσει τον Γιάννη Καλαμπόκα σε ισόβια. Ο Καλαμπόκας, ένας τραμπούκος νεοδημοκράτης δολοφόνος το 1991 με μια οργανωμένη έφοδο στις μαθητικές καταλήψεις στην Πάτρα, τον αριστερό καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα. Αν δεν υπήρχε αυτή η "λεπτομέρεια", το νέο ΕΣΡ ίσως και να είχε εκλεγεί με μια "πρωτοφανή εθνική ομοψυχία"...

Ο ΟΜΠΑΜΑ, Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Φέρνει θυσίες, όχι ελάφρυνση

Καμιά βοήθεια για το χρέος δεν έχουμε να περιμένουμε από την επίσκεψη του Μπάρακ Ομπάμα στην Ελλάδα. Πρώτα και κύρια είναι βαθιά γελασμένος όποιος πιστεύει ότι ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών δείχνει οποιοδήποτε ενδιαφέρον για τους εργαζόμενους και τους φτωχούς -όχι μόνο σε μια μικροσκοπική χώρα στην άλλη πλευρά του πλανήτη, όπως είναι η Ελλάδα, αλλά ακόμα και για τους εργαζόμενους και τους φτωχούς στην ίδια του τη χώρα.

Ο Ομπάμα είναι ο πρώτος Μαύρος πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ. Οι Μαύροι στις ΗΠΑ στήριξαν μαζικά την υποψηφιότητά του τόσο το 2008 όσο και το 2012. Τι κέρδισαν από την προεδρία του; Σύμφωνα με μια κοινή έρευνα των εφημερίδων The Guardian και Washington Post η αστυνομία δολοφονεί κάθε χρόνο στις ΗΠΑ περίπου 1.100 ανθρώπους. Από αυτούς το 1/4 (δύο φορές περισσότεροι από την γενική αναλογία τους στον αμερικανικό πληθυσμό) είναι Μαύροι. Σύμφωνα με το κίνημα "Black Lives Matter" τα τελευταία χρόνια είναι, σε σχέση με τις δολοφονίες μαύρων, πολύ χειρότερα από τις χειρότερες χρονιές της εποχής του Jim Crow, της εποχής του θεομοθετημένου ρατσισμού στις ΗΠΑ.

Το ίδιο ισχύει για τη φτώχεια. Μέσα στα 8 χρόνια που κυβερνάει ο Ομπάμα ,8 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν χάσει το σπίτι τους στις ΗΠΑ. Στην ίδια περίοδο η περιουσία του πλουσιότερου 1% εκτινάχθηκε στα ουράνια. Σήμερα υπάρχουν στις ΗΠΑ πάνω από 500 δισεκατομμυριούχοι και πάνω από 12 εκατομμύρια άποροι, που επιβιώνουν με "κουπόνια σίτισης". Είναι τουλάχιστον γελοίο να πιστεύει κανείς ότι η επίσκεψή του θα σημάνει κάτι για τους φτωχούς.

Ή για να είμαστε πιο ακριβείς είναι γελοίο να πιστεύει κανείς ότι η επίσκεψή του φέρνει κάτι θετικό για τους φτωχούς. Στη συνέντευξη που έδωσε στην Καθημερινή, λίγες ώρες πριν την

άφιξή του στην Αθήνα, ο Ομπάμα συνεχάρει "την ελληνική κυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένου του πρωθυπουργού Τσίπρα και τον ελληνικό λαό για τα δύσκολα και επώδυνα βήματα που έχουν κάνει", αλλά ταυτόχρονα φρόντισε να ξεκαθαρίσει ότι χρειάζονται και άλλα επώδυνα και δύσκολα βήματα:

"Είναι όμως σαφές ότι υπάρχουν ακόμα περισσότερα που πρέπει να γίνουν. Η επίσκεψή μου θα είναι, ως εκ τούτου, μια ευκαιρία να επαναβεβαιώσω την στήριξη των ΗΠΑ που βελτιώνουν το επενδυτικό κλίμα, διασφαλίζουν ότι δεν θα ξαναεμφανισθούν οι ανισοροπίες που προκάλεσαν την κρίση και βάζουν τα θεμέλια για μια πιο ισχυρή οικονομική ανάκαμψη..."

Στη συνέντευξή του στην Καθημερινή ο Ομπάμα αναφέρθηκε, είναι αλήθεια, άμεσα στο ζήτημα του χρέους:

Πιο σκληρά μέτρα

"Για αυτό θα συνεχίσω να προτρέπω τους πιστωτές της Ελλάδας να κάνουν τα βήματα που είναι απαραίτητα ώστε να διασφαλιστεί ότι η Ελλάδα είναι σε θέση να επιστρέψει σε υγιή οικονομική ανάπτυξη, περιλαμβανομένης και της παροχής ουσιαστικής ελάφρυνσης του χρέους".

Την ίδια άποψη, όμως, εκφράζει χρόνια τώρα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Στην συνέντευξη ο Ομπάμα αναφέρθηκε ρητά στην άποψη του ΔΝΤ. Αλλά ξέρουμε πολύ καλά σε τι μεταφράζονται οι "πιέσεις για ελάφρυνση του χρέους" του ΔΝΤ: είναι ένας εκβιασμός απέναντι στους Ευρωπαίους "εταίρους" του στην Τρόικα, για να περάσουν οι απόψεις του για ακόμα πιο σκληρά μέτρα λιτότητας, περικοπών και περιστολής των δικαιωμάτων στην Ελλάδα. Το ΔΝΤ, για παράδειγμα, αμφισβητεί μόνιμα τη δυνατότητα να πιέσει η Ελλάδα τον στόχο για τα πρωτογενή πλεονάσματα που προβλέπει το 3ο μνημόνιο. Χωρίς "ουσιαστική ελάφρυνση του χρέους" επαναλαμβάνουν

η Λαγκάρντ, ο Τόμσεν, η Βελκουλέσκου, το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο. Και όπως είναι γνωστό το ΔΝΤ δεν μπορεί να συμμετάσχει σε προγράμματα "διάσωσης", αν το χρέος δεν προβλέπεται να καταστεί βιώσιμο. Αφού η Κομισιόν και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν δέχονται να γίνει κάποια "ουσιαστική ελάφρυνση του χρέους" η Ελλάδα πρέπει να πάρει πρόσθετα μέτρα. Ο διαβόητος "κόφτης" επιβλήθηκε με πίεση του ΔΝΤ -στο όνομα της βιωσιμότητας του χρέους.

Το ΔΝΤ έχει διαφωνήσει πολλές φορές με την Μέρκελ και τον Σόιμπλε. Αυτή η διαφωνία, όμως, ποτέ δεν έχει μετατραπεί σε ρήξη. Όποιος πιστεύει ότι ο Ομπάμα θα έρθει σε σύγκρουση με την Κομισιόν για το ελληνικό χρέος ζει μάλλον σε κάποιο ονειρικό κόσμο, ή σε κάποιον άλλο πλανήτη -σίγουρα όμως όχι στον καπιταλισμό του 21ου αιώνα.

Την ίδια ώρα που ο Ομπάμα θα συνομιλεί με τον Τσίπρα και τον Παυλόπουλο, τα επιτελεία της Τρόικα -που επέστρεψαν το βράδυ της Κυριακής στην Ελλάδα για την συνέχιση της 2ης αξιολόγησης (του τρίτου μνημονίου, για να μην ξεχνιόμαστε)- θα βρίσκονται στα υπουργεία "ξεσκονίζοντας" βιβλία, στατιστικές και νόμους. "Οι διαπραγματεύσεις", γράφει η Ναυτεμπορική, "θα επικεντρωθούν κυρίως, στο φλέγον ζήτημα της εργασιακής μεταρρύθμισης, αλλά και στις εκκρεμότητες του νέου ασφαλιστικού συστήματος. Στο «μενού» θα βρίσκονται επιπλέον, οι αλλαγές στις διοικήσεις των τραπεζών, τα ενεργειακά θέματα και μία σειρά διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, ενώ δεν αποκλείεται να γίνει αναφορά και στα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας". Η Τρόικα, όπως είναι γνωστό, απαιτεί μεγάλες αλλαγές στους εργασιακούς νόμους -με δραστικό περιορισμό στο δικαίωμα της απεργίας (ζητάει να έχει ψηφιστεί από το 51% των εργαζομένων, την ίδια ώρα που η κυβέρνηση μπορεί, χάρη στην ενισχυμένη αναλογική, να εκλεγεί με το 35% των ψηφισάντων...) και δικαίωμα lock out για τα αφεντικά- ενώ το ΔΝΤ θέλει να ανοίξει ξανά το ασφαλιστικό, απαιτώντας νέες περικοπές στις συντάξεις.

Όσο για τις ίδιες τις ΗΠΑ, την ίδια ώρα που ο Ομπάμα θα μιλάει για τους "μακροχρόνιους δεσμούς φιλίας που συνδέουν τους δυο λαούς", τα επιτελεία του Τραμπ θα ετοιμάζονται πυρετωδώς για την μεταβίβαση της εξουσίας. Το πρώτο πράγμα που θα κάνει ο Τραμπ τον Γενάρη, όταν θα αναλάβει την προεδρία, θα είναι -όπως είναι γνωστό- να τρέξει να υλοποιήσει τις υποσχέσεις που θα έχει μοιράσει στην Ελλάδα ο προκάτοχός του.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΔΝΤ - Ομπάμα συμφωνούν για χρέος και πρόσθετα μέτρα

10/11, ο Ομπάμα υποδέχεται τον Τραμπ στον Λευκό Οίκο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΩΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Στους δρόμους ενάντια στη φτώχεια, το ρατσισμό και τον πόλεμο

Με συλλαλητήρια και διαδηλώσεις στην Αθήνα και σε μια σειρά άλλες πόλεις «υποδεχόμαστε» τον Ομπάμα στις 15 Νοέμβρη. Στην Αθήνα, η Πρωτοβουλία Οργανώσεων-Συλλογικοτήτων ενάντια στην επίσκεψη Ομπάμα (ανάμεσά τους η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, η ΚΕΕΡΦΑ κ.α) καλεί σε συγκέντρωση την Τρίτη 15 Νοέμβρη στις 5μμ στο Πολυτεχνείο, ενώ το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ καλούν στις 6.30μμ στην Ομόνοια.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ακολουθώντας πιστά στα αχνάρια των προηγούμενων κυβερνήσεων, στήνει κλίμα έκτακτων μέτρων, φόβου και τρομοκρατίας: F16, Μυστικές υπηρεσίες, αντιτρομοκρατική, ελεύθεροι σκοπευ-

τές, ασφάλεια, 5000 αστυνομικοί και ΜΑΤ. «Ούτε στην επίσκεψη Κλίντον στην Αθήνα πριν από 17 χρόνια δεν είχαν ληφθεί τέτοια μέτρα ασφαλείας» όπως διαρρέουν χαρακτηριστικά ανώτατοι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ. Τόσο πολύ ανησυχεί από τις κινητοποιήσεις η κυβέρνηση ώστε ακύρωσε την προγραμματισμένη ομιλία Ομπάμα στην Πνύκα και τον πηγάινει να κλειστεί στο Ίδρυμα Νιάρχος! Δικαιολογημένα φοβούνται γιατί ξέρουν ότι μετά τα συλλαλητήρια στο Τριήμερο του Πολυτεχνείου ακολουθεί ένας διπλός απεργιακός ξεσηκωμός στις 24 Νοέμβρη και στις 8 Δεκέμβρη.

Ψέματα

Αλλά οι κυβερνητικοί χειρισμοί δεν σταματούν εκεί. Σε ένα άρθρο γραμμένης με τίτλο «Δεν θα διαδηλώσω κατά της επίσκεψης Ομπάμα», ο Πάνος Τριγιάζης, μέλος της Κ.Ε του ΣΥΡΙΖΑ εξηγεί τους λόγους: «Έχει βρεθεί στο πλευρό της Ελλάδας στο ζήτημα του χρέους... προώθησε το εθνικό σύστημα υγείας,

γνωστό και ως Obamacare, ενώ είχε καλές επιδόσεις και στον τομέα των δικαιωμάτων. Επιδίωξε τον έλεγχο και της οπλοκατοχής... και έκανε πράξη τις υποσχέσεις του για αποχώρηση από το Ιράκ και το Αφγανιστάν».

Τόσα ψέματα μαζεμένα πρέπει να ψάξει πολύ για να τα βρει κανείς. Οι αμερικάνοι στρατιώτες βρίσκονται σήμερα ξανά στη Μοσούλη. Από το Αφγανιστάν δεν έφυγαν ποτέ. Τα πιστόλια των αστυνομικών στις ΗΠΑ, δολοφονούν κατά μέσο όρο τρεις ανθρώπους την ημέρα με προτίμηση τους Μαύρους και τους Λατίνους. Και όσο για το Obamacare; Νέα χαράτσια. Η κατά μέσο όρο 25% αύξηση στα ασφαλιστρα που η κυβέρνηση Ομπάμα αποφάσισε να πληρώσουν οι φτωχοί Αμερικάνοι μέσα στο 2017, για πολλούς αναλυτές ήταν ένας από τους βασικούς λόγους δυσαρέσκειας προς το Δημοκρατικό Κόμμα. Όσο δε αφορά στο ελληνικό χρέος, η δήλωση του εκπρόσωπου τύπου του Λευκού Οίκου ενόψει της επίσκεψης στην Αθήνα τα λέει όλα: «Ο Πρόεδρος θα εγκωμιάσει την ελληνική κυβέρνηση για την υιοθέτηση των μεταρρυθμίσεων που είχε δεσμευτεί να κάνει για να την παροτρύνει να συνεχίσει στο μονοπάτι των μεταρρυθμίσεων», των μνημονίων δηλαδή.

Το μόνο «επίτευγμα» του Ομπάμα που ξέχασε ο Πάνος Τριγιάζης ήταν ότι κατάφερε με αυτήν την πολιτική να στρώσει το δρόμο της διαδοχής στον Τραμπ. Παράπλευρη συνέπεια; Μετά το αποτέλεσμα των εκλογών, όλη η κυβερνητική φασαρία για τα «οφέλη» της επίσκεψης έχει καταλήξει, πριν ακόμα πραγματοποιηθεί σε μια φάρσα...

συνέχεια στη σελίδα 10

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Καθημερινά στα νοσοκομεία δίνουμε μια μεγάλη μάχη για να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες περιθάλψης.

Οι ελείψεις που υπάρχουν σε προσωπικό και υλικό είναι τεράστιες, κλειστά τμήματα ΜΕΘ, χειρουργικά τραπέζια και μηχανήματα εκτός λειτουργίας. Ο αγώνας για την πλήρη χρηματοδότηση των νοσοκομείων και την κάλυψη των αναγκών σε έμφυχο και άψυχο υλικό είναι επιτακτικός και μας αφορά όλους.

Η Εργατική Αλληλεγγυή είναι συνεχώς δίπλα μας σ' αυτόν τον αγώνα, προσφέροντας στήριξη και προβολή, ιδέες και επιχειρήματα για να πάμε παρακάτω. Μαζί μας στις πρόσφατες κινητοποιήσεις για το Καραβάνι της Υγείας σε Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Πάτρα, μαζί μας στην προετοιμασία και την οργάνωση της πανελλαδικής απεργίας σε όλο το δημόσιο στις 24 Νοέμβρη, μαζί μας συνολικά στη μάχη για δημόσια και δωρεάν Υγεία για όλους, ντόπιους, μετανάστες και πρόσφυγες.

Να την στηρίξουμε κι εμείς τώρα στην προσπάθεια που κάνει, να βοηθήσουμε να φτάσει η φωνή της όσο πιο μακριά γίνεται!

Νίκος Κομπογιάννης, εργαζόμενος στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Φειδίου 14 (πίσω από Τηάνια-ΡΕΞ) www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

Στα 16.200 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγυής. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν περίπου 2.000 ευρώ από τις εκδηλώσεις «1956-2016, ένας κόσμος σε αναβρασμό τότε και σήμερα» καθώς επίσης και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Δημήτρης Ζ. 100 ευρώ, από 50 ευρώ Ιωάννα Ι., Ζανέτα Λ., Γιώργος Τ., Αργυρή Ε., Κατερίνα Π., Γιώργος Τ., Κώστας Β., Δήμητρα Κ., Γκέλυ Γ. 30 ευρώ, Σεβαστή Γ. 25, από 20 ευρώ Γιώργος Π., Μάνος Τ., Κώστας Κ., Νίκος Π., Χρύσα Κ., Δώρα Κ., Βασίλης Κ., Κώστας Τ., Νίκος Χ., Κώστας Π., Λίλιαν Μ., από 10 ευρώ Κώστας Κ., Νίκη Ζ., Πάνος Λ., Θανάσης Κ., και Γιάννης Π.

Απεργιακός ξεσηκωμός 24/11 και 8/12

Δυο μεγάλες απεργίες σε διάστημα δυο εβδομάδων θα έχει να αντιμετωπίσει η νέα ανασχηματισμένη κυβέρνηση. Στις 24 Νοέμβρη απεργεί όλος ο δημόσιος τομέας κι όχι μόνο, καθώς μια σειρά ομοσπονδίες του ιδιωτικού τομέα έχουν ανακοινώσει κι αυτές τη συμμετοχή τους. Και στις 8 Δεκέμβρη οι εργαζόμενοι βγαίνουν ξανά στους δρόμους καθώς η ΓΣΕΕ έχει προκηρύξει πανεργατική απεργία. Κι έχουν κάθε λόγο να το κάνουν.

Ο Τσίπρας κόβοντας και ράβοντας εν όψει της δεύτερης αξιολόγησης, σχημάτισε μια κυβέρνηση ακόμα δεξιότερης προσαρμογής. Η παραμικρή – στρεβλή, κουτσή, ακόμα και για επικοινωνιακούς σκοπούς – κόντρα πήγε να γίνει με συμφέροντα και θεσμούς, πήγε περίπατο. Από τις αλλαγές στο υπουργείο Παιδείας, μέχρι το υπουργείο Ανάπτυξης κι από την αναβάθμιση του ρόλου των ANEKA στην κυβέρνηση, μέχρι την αποδοχή της νεοδημοκρατικής πρότασης για τη συγκρότηση του ΕΣΡ, η κυβέρνηση στέλνει το μήνυμα ότι ο δρόμος για την εξαπόλυση των επιθέσεων που απαιτούν οι δανειστές έχει ανοίξει. Το νέο υπουργικό συμβούλιο είναι έτοιμο να προχωρήσει τα ξεπουλήματα, τις περικοπές και τις επιθέσεις στα εργασιακά.

Ο δρόμος που διάλεξε η κυβέρνηση με την αποδοχή του μνημονίου, είναι ένας κατήφορος χωρίς τέλος. Υλοποιεί τις επιλογές της τρικόσκας, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, των βιομήχανων, των καναλαρχών που τριβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση. Συνεχίζει τον κατήφορο των συμβιβασμών ψάχνοντας στηρίγματα προς τα δεξιά τόσο στο εσωτερικό όσο και το εξωτερικό, φτάνοντας μέχρι την προκλητική πρόσκληση και υποδοχή στον ν01 εκπρόσωπο των ιμπεριαλιστών, τον πρόεδρο των ΗΠΑ, τις ημέρες μάλιστα που συμπληρώνονται 43 χρόνια από την επέτειο του Πολυτεχνείου.

Η απάντηση όμως είναι εδώ. Ξεκινώντας από ένα καυτό αγωνιστικό Νοέμβρη που άρχισε με τους υγειονομικούς να διαδηλώνουν μα-

ζικά στην Πάτρα, τη νεολαία και τους συνταξιούχους να πλημμυρίζουν τους δρόμους της Αθήνας, συνεχίζεται με το δυναμικό “καλωσόρισμα” στον Ομπάμα στις 15/11, την πορεία του Πολυτεχνείου δυο μέρες μετά και κορυφώνεται με δυο μεγάλες απεργίες στις 24 Νοέμβρη και τις 8 Δεκέμβρη.

Τί κι αν η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, έχοντας τις δικές της σκοπιμότητες, καθυστέρησε, κωλυσιέργησε και τελικά έφτασε με χίλια δυο τεχνάσματα να κηρύξει απεργία στις 8/12 χωρίς να αποφασίσει συμμετοχή στην ήδη ανακοινωμένη απεργία της 24ης Νοέμβρη. Το αποτέλεσμα είναι δύο μεγάλα απεργιακά ραντεβού που στέλνουν το καλύτερο μήνυμα σε κυβέρνηση και δανειστές, που εκείνες τις μέρες θα βρίσκονται στο ζενίθ των μαγειρεμάτων τους. Στις 5 Δεκέμβρη συνεδριάζει το Eurogroup για το ελληνικό χρέος και στις 8 Δεκέμβρη, ανήμερα της απεργίας, συνεδριάζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, για να εξεταστεί το αν θα ενταχθούν τα ελληνικά ομόλογα σε πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης.

Απεργιακό λουκέτο

Μπορούν να πάρουν την απάντηση που τους αξίζει. Τόσο στις 24 Νοέμβρη όσο και στις 8 Δεκέμβρη πρέπει να μπει απεργιακό λουκέτο παντού.

Τα παιχνίδια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας μπορούν να σπάσουν – και ήδη υπάρχουν δείγματα σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτό σημαίνει ομοσπονδίες και πρωτοβάθμια σωματεία του ιδιωτικού τομέα και των ΔΕΚΟ, που ούτως ή άλλως απεργούν στις 8/12 που καλεί η ΓΣΕΕ, να κηρύξουν απεργία και στις 24/11, που καλεί η ΑΔΕΔΥ. Όπως έκαναν ήδη οι ναυτεργάτες της ΠΕΝΕΝ, οι εργαζόμενοι

του επισοτισμού με απόφαση της συνέλευσής τους, οι εργαζόμενοι στην ιδιωτική Υγεία κ.α. Αντίστοιχα σωματεία και ομοσπονδίες του δημοσίου – αλλά και η ίδια η ΑΔΕΔΥ – να αποφασίσουν τη συμμετοχή τους στην απεργία της 8ης Δεκέμβρη, μετατρέποντάς την σε μια μεγάλη πανεργατική.

Ο **Συντονισμός Εναντία στα Μνημόνια** ήδη οργανώνει με όλες του τις δυνάμεις τις δύο αυτές απεργίες με την προοπτική να πάμε για δυο πανεργατικές σταθμό που θα δώσουν ώθηση για απεργιακή κλιμάκωση στη συνέχεια. “Ξεσηκωνούμε όλους τους χώρους δουλει-

ας. Με συνελεύσεις, συγκεντρώσεις και περιοδείες, ενημερώνουμε όλους τους συναδέλφους και οργανώνουμε την απεργία. Βάζουμε απεργιακό λουκέτο σε όλους τους χώρους δουλειάς, περιφρουρούμε από το πρωί, και κατεβαίνουμε με τα πανό μας στις απεργιακές συγκεντρώσεις” αναφέρει σε προκήρυξη του που ήδη έχει φτάσει σε δεκάδες εργασιακούς χώρους.

“Η απεργία στις 24 Νοέμβρη χρειάζεται να έχει τη μεγαλύτερη επιτυχία και να βρει συνέχεια και κλιμάκωση, με επόμενες πανεργατικές απεργίες” συνεχίζει μεταξύ άλλων.

“Η απεργία στις 8 Δεκέμβρη πρέπει να μετατραπεί πραγματικά σε πανεργατική. Να ενώσει όλα τα μέτωπα και τους εργαζόμενους από χώρους ιδιωτικού και δημοσίου, που βρίσκονται ήδη σε σύγκρουση με τις μνημονιακές πολιτικές. Τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία που παλεύουν για να επιβάλλουν εδώ και τώρα μαζικές προσλήψεις, μαζί με τους εργαζόμενους στο νερό και τη ΔΕΗ που παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και τους εργάτες του Μαρινόπουλου και των ΜΜΕ που αγωνίζονται για τις δουλειές τους. Δεν πρέπει να αφήσουμε να περάσει η διάσπαση του αγώνα, από τα παι-

χνίδια της γραφειοκρατίας, με άλλη μέρα απεργία για το δημόσιο και άλλη μέρα για την ΓΣΕΕ. Ήδη η ΟΕΝΓΕ αποφάσισε απεργία στις 8/12 και το ίδιο χρειάζεται να παλέψουμε σε όλα τα σωματεία του δημοσίου τομέα”.

Διαβάστε κάτω ανταποκρίσεις από την καμπάνια που κάνουν τα μέλη του Συντονισμού Εναντία στα Μνημόνια και τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης για την οργάνωση της απεργιακής μάχης.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Σε δεκάδες χώρους εργασίας και γειτονίες, συνεχίστηκε και αυτή τη βδομάδα, η καμπάνια για την οργάνωση των απεργιακών κινητοποιήσεων στις 24 Νοέμβρη και 8 Δεκέμβρη και της πανελλαδικής συνέλευσης του Συντονισμού Εναντία στα Μνημόνια στις 4/12. Σύντροφοι και συντρόφισσες που συμμετείχαν στα συνεργεία του Συντονισμού και της Εργατικής Αλληλεγγύης δίνουν μια γεύση από τις εξορμήσεις:

“Την Παρασκευή 11/11 αρχικά κάναμε εξόρμηση στην **ΕΥΔΑΠ** του **Περισσού** στις δύο πύλες και ακολούθησε περιοδεία στην **ΕΥΔΑΠ** της **Γαλατσίου**. Μιλήσαμε με δεκάδες εργαζόμενους, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, για τις απεργίες στις 24/11 και 8/12 και για τη συνέλευση του Συντονισμού στις 4/12. Όπως είναι λογικό άνοιξε μεγάλη συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση της **ΕΥΔΑΠ** και των υπόλοιπων **ΔΕΚΟ**, το αν και πώς μπορούμε να σταματήσουμε το ξεπούλημα, την ανάγκη για συντονισμό και την οργάνωση της απεργιακής μάχης. Δώσαμε 8 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης. Επιτυχημένη ήταν και η εξόρμηση, δυο μέρες πριν, στα **ΕΛΤΑ** του **Γαλατσίου**” μεταφέρει ο **Γιώργος** από το **Γαλάτσι**.

“Πραγματοποιήσαμε εξόρμηση στην **Ευρωκλινική Αθηνών** στους **Αμπελόκηπους** την Παρασκευή 11 Νοέμβρη” τονίζει στην ανταπόκρισή του ο **Κώστας Πολύδωρος**, συνδικαλιστής στην ιδιωτική Υγεία και μέλος του Συντονισμού. “Στην κλινική ανακοινώθηκαν απολύσεις λόγω των προωθούμενων συγχω-

Οργανώνουμε την απεργιακή μάχη

νέσεων και την κατάργηση τμημάτων και παραχώρησή τους σε εργολάβους, μέσω outsourcing. Μάλιστα ανάμεσα στους απολυμένους βρίσκονται συνδικαλιστές, που έχουν προσφύγει στα δικαστήρια, η δίκη τους ήταν προγραμματισμένη για την Δευτέρα 14 Νοέμβρη όποτε και είχε προγραμματιστεί κινητοποίηση στα δικαστήρια της Ευελπίδων με την στήριξη του **Κλαδικού Σωματείου Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας** αλλά πήρε αναβολή.

Σύνδεση

Στην εξόρμηση συμμετείχαν εργαζόμενοι από το νοσοκομείο του **Άγιου Σάββα** με την ανακοίνωση του Συντονισμού Εναντία στα Μνημόνια, θέλοντας να συνδέσουν τις μάχες σε δημόσια και ιδιωτική υγεία καθώς και την απεργιακή κλιμάκωση με την απεργία της **ΑΔΕΔΥ** στις 24 Νοέμβρη και της **ΓΣΕΕ** στις 8 Δεκέμβρη” συνεχίζει.

“Εξορμήσεις για την οργάνωση της απεργίας σε σχολεία, δημοτικούς χώρους και νοσοκομεία έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα στον **Πειραιά**” μας λέει ο **Μιχάλης**. “Οι πρόσφατες εξελίξεις με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης, τις αμερικάνικες εκλογές και οι πιο άμεσοι σταθμοί δηλαδή οι διαδηλώσεις για τον Ομπάμα και το Πολυτεχνείο, αναβάθμιζαν τη σημασία της απεργιακής κλιμάκωσης στις συζητήσεις με τους εργαζο-

μένους. Σε όλους τους χώρους άνοιξε η συζήτηση για την οργάνωση της απεργίας και την προσπάθεια για να δημιουργηθούν απεργιακές επιτροπές προκειμένου να έχει επιτυχία και συμμετοχή η απεργία αλλά και να μπει η πίεση για τα επόμενα βήματα. Αυτή τη βδομάδα σε χώρους όπως το **Κρατικό της Νίκαιας** και τον **δήμο Κερατσινίου** βάζουμε στόχο να οργανωθούν συσκέψεις εργαζομένων για την απεργία”.

Από τα **Γάννενα** μας μίλησε η **Λουίζα**: “Πραγματοποιήσαμε εξόρμηση στο νοσοκομείο **Χατζηκώστα** την Παρασκευή με την προκήρυξη για την απεργία της 24ης Νοέμβρη και με το τελευταίο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης, που έβαζε την εικόνα από την προηγούμενη απεργία των υγειονομικών και το καρτρίνι στη Πάτρα. Αρκετοί εργαζόμενοι μας δήλωναν πως θα απεργήσουν στις 24/11. Από τη μεριά μας ανοίγαμε τη συζήτηση για το πώς μπορούμε να οργανώσουμε μαζί αυτή την απεργία, αφού όπως έλεγαν οι ίδιοι το σωματείο αν και έχει αριστερή ηγεσία δεν βοηθάει στην οργάνωση των κινητοποιήσεων. Δώσαμε 6 φύλλα της **Ε.Α**, ενώ μέχρι την επόμενη εξόρμηση μας στο νοσοκομείο στις 18/11 ανανεώσαμε το ραντεβού μας στις διαδηλώσεις ενάντια στην επίσκεψη Ομπάμα την Τρίτη 15/11 και στην πορεία του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη”.

Εξορμήσεις Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια

ΤΡΙΤΗ 15/11

Αμαξοστάσιο
Δήμου Ζωγράφου 6:15πμ
Δημαρχείο Ζωγράφου 10πμ
Εταιρία ΜΕΛΛΟΝ
(Πειραιώς 74) 8.30πμ
ΕΠΑΛ Περιστερίου 7.45πμ
ΥΠΕΧΩΔΕ 11πμ
Γενική Συνέλευση Συλλόγων
Εργαζ. ΔΟΥ Αττικής 10πμ, ΣΕΦ
Παιδων Αγλ.Κυριακού 11πμ
Παιδων Αγ.Σοφία 11πμ
Ιπποκράτειο 11πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11

20ο Γυμνάσιο Αθήνας 7:45πμ
Νοσοκομείο Αγ.Σάββας 6:45πμ
Υπηρεσία καθαριότητας
Δήμου Αθήνας 9πμ
Εξόρμηση σε θέατρα
και ηθοποιούς 6πμ
Νοσοκομείο Ελπίς 1:30πμ
Νοσοκομείο Σωτηρία 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 17/11

Γ.Ν.Α Γεννηματάς 11πμ
Δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 8:15πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/11

Αμαξοστάσιο Δήμου
Περιστερίου 6πμ
3ο ΕΠΑΛ Περιστερίου 7:45πμ
Δημαρχείο Περιστερίου 9:30πμ
Καταστήματα επισιτισμού Πετραλών
- Κεραμεικού 6πμ
Νοσοκομείο Αττικό 10πμ
ΥΠΑΝ 9πμ
Σ/Μ Καρφούρ Ν.Ιωνίας 12:30πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19/11

Εξόρμηση Αττικά
(Πανεπιστημίου) 9πμ
Εμπορικά καταστήματα Πειραιά 11πμ
Ξενοδοχείο Παρκ 12μες

ΔΕΥΤΕΡΑ 21/11

Εθνική Τράπεζα
(πλ.Εθν.Αντίστασης) 7:30πμ
3ο Γυμνάσιο Παλ.Φαλήρου 7:45πμ
1ο Δημ.Σχολείο Ελευσίνας 9:30πμ
Αρχείο Εθνικής Τράπεζας 11πμ

ΤΡΙΤΗ 22/11

Ιασό 6πμ
Νοσοκομείο Αλεξάνδρα 1:30πμ
ΔΟΛ 8:30πμ
Γενική Συνέλευση Δήμου
Αγ.Παρασκευής 1πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11

Πήγασος 5:30πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/11

Σ/Μ Μαρινόπουλος Ίλιον 1πμ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ Πανελλαδική συνέλευση 4/12

Με την πλούσια εμπειρία από τις εργατικές μάχες της περασμένης χρονιάς, την έμπνευση από την απεργία στις 24/11 και καθ'οδόν για την Πανεργατική της 8ης Δεκέμβρη, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, προχωράει σε πανελλαδική συνέλευση την Κυριακή 4 Δεκέμβρη στις 10πμ στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ.

“Βάζουμε μπροστά να φέρουμε μαζί όλες τις αντιστάσεις που έχουν ξεδιπλωθεί ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τις νέες συγκρούσεις που ανοίγονται μπροστά μας. Όλοι μαζί θα συζητήσουμε και θα οργανώσουμε τη δράση μας την επόμενη περίοδο για να μην αφήσουμε να περάσουν οι πολιτικές που εφαρμόζει η κυβέρνηση και συνεχίζουν την καταστροφή εργατικών δικαιωμάτων” λένε οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που συσπειρώνονται στο Συντονισμό.

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια από τη συγκρότησή του μέχρι σήμερα έπαιξε σπουδαίο ρόλο στο να ξεδιπλωθούν κρίσιμοι εργατικοί αγώνες, να μην μείνουν μόνοι τους, να κερδίσουν συμπαράσταση, να συνδεθούν μεταξύ τους. Τα σωματεία που τον στηρίζουν, οι συνδικαλιστικές κινήσεις και τα αντικαπιταλιστικά εργατικά δίκτυα που συμμετέχουν, οι μαχητικοί εργάτες και εργάτριες που τον αποτελούν, καλούνται στις 4/12 να αποτιμήσουν όλη αυτή την εμπειρία και να σχεδιάσουν τα επόμενα βήματα για τις μάχες που βρίσκονται σε εξέλιξη και αυτές που έρχονται.

Πρώτα από όλα τον αγώνα για

προσλήψεις και χρηματοδότηση σε Υγεία, Παιδεία και κοινωνικές υπηρεσίες. Τα νοσοκομεία, τα σχολεία και οι δημόσιες υπηρεσίες, ρημάζουν από την έλλειψη προσωπικού. Ανοιχτή είναι και η μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Το καλοκαίρι η κυβέρνηση ξεπούλησε τον ΟΛΠ, την ΤΡΑΙΝΟΣΕ, τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια, το Ελληνικό. Τώρα προχωράει στην ΕΥ-ΔΑΠ, την ΕΥΑΘ, τη ΔΕΗ, και των Κρατικών Ακίνητων, συνεχίζοντας αυτό που ξεκίνησε το καλοκαίρι με τις συγκοινωνίες της Αθήνας και τα ΕΛΤΑ. Μαζί με την κόντρα ενάντια στα ξεπουλήματα έχει ανοίξει και η διεκδίκηση για να κρατικοποιηθούν ο ΟΑΣΘ

και μια σειρά από επιχειρήσεις που βρίσκονται τα χέρια ιδιωτών, με ό,τι αυτό σημαίνει. Απληρωσιά, απολύσεις, χαμηλή ποιότητα υπηρεσιών, χρεοκοπίες και κανόνια.

Μαζί με αυτά ανοίγει η σύγκρουση απέναντι στις νέες επιθέσεις, όσο αφορά τις ομαδικές απολύσεις, τον κατώτατο μισθό, τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τη συνδικαλιστική δράση - οι προθέσεις κυβέρνησης και δανειστών είναι κομμένες και ραμμένες στα μέτρα των αφεντικών.

Χέρι - χέρι με την πάλη ενάντια στα μνημόνια συνεχίζεται ο αγώνας ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο, για πόλεις σχολεία και νοσοκομεία ανοιχτά στους πρόσφυγες, ο αγώνας ενάντια στη φασιστική απειλή. Για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Κι όπως επισημαίνει το κάλεσμα του Συντονισμού: “Χρειάζεται ταυτόχρονα να ανοίξουμε τη συζήτηση για την εργατική εναλλακτική προοπτική. Για την μονομερή διαγραφή του χρέους, την έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ, την κρατικοποίηση των τραπεζών και όλων των μεγάλων επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο”.

Για να βγουν νικητές οι εργάτες και οι εργάτριες από αυτές τις μάχες η συζήτηση και η οργάνωση είναι κρίσιμη. Γι'αυτό και στις 4 Δεκέμβρη η θέση κάθε μαχητικού εργαζόμενου είναι στην Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού στην ΕΣΗΕΑ.

«Δύναμή μας η σύνδεση των αγώνων»

Σε απεργιακό αναβρασμό βρίσκεται ο χώρος της Υγείας. Μετά τις πετυχημένες απεργιακές διαδηλώσεις σε Αθήνα και Πάτρα συνεχίζουμε δυναμικά για την οργάνωση της πανδημοσιούπαλληλικής απεργίας στις 24 Νοεμβρίου. Στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα έχουμε ξεκινήσει την ενημέρωση και την οργάνωσή της με εξορμήσεις στην πύλη αλλά και σε όλα τα τμήματα του νοσοκομείου.

Η ανταπόκριση των συναδέλφων είναι χαρακτηριστική του κλίματος. Η απαξίωση του χώρου της Υγείας με τις περικοπές και το γεγονός ότι το επόμενο διάστημα τελειώνουν οι συμβάσεις των επικουρικών γιατρών, δημιουργούν εκρηκτικό μίγμα. Αυτό φάνηκε και στην Γενική Συνέλευση που κάναμε την προηγούμενη Παρασκευή. Η συζήτηση επικεντρώθηκε στο πως θα δουλέψουμε τις

επόμενες μέρες για μια επιτυχημένη συμμετοχή μας στην απεργία. Όλοι δήλωσαν ότι θα αναλάβουν την ενημέρωση στα τμήματά τους, θα εντατικοποιήσουμε τις εξορμήσεις και τις περιοδείες μας και θα πλαισιωθεί το σωματείο με απεργιακή επιτροπή.

Οι επόμενες μέρες είναι κρίσιμες για τον ξεσηκωμό όλων αλλά δεν σταθήκαμε μόνο σε αυτό. Έγινε συζήτηση για το πως θα συμμετέχουμε στο αντιφασιστικό κίνημα και στην δίκη της Χ.Α. που γίνεται δίπλα μας στο Εφετείο και για την συμμετοχή μας στις διαδηλώσεις για την άφιξη του Ομπάμα. Κοινή διαπίστωση ήταν ότι όλοι οι αγώνες

συνδέονται, ότι η δύναμή μας βρίσκεται στην ενοποίηση των αιτημάτων και των διεκδικήσεων και όχι στην σαλαμοποίηση αυτών.

Από την δική μας πλευρά ως “Νυστέρι” μέσα στο Νοσοκομείο έχουμε να προτείνουμε την καλύτερη ευκαιρία προς αυτή την κατεύθυνση: την Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στις 4 του Δεκέμβρη και γι' αυτό έχουμε ήδη αρχίσει να ενημερώνουμε τους συναδέλφους μας.

Κατερίνα Πατρικίου,
εργαζόμενη στο νοσοκομείο Αγ.Σάββας

«Να δώσουμε δυναμική απάντηση»

Η Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, έρχεται ανάμεσα σε δυο πανεργατικές απεργίες. Φιλοδοξούμε να συμμετέχουν σε αυτή σωματεία και συνδικαλιστές από όλους τους χώρους δουλειάς, τόσο από το δημόσιο όσο κι από τον ιδιωτικό τομέα.

Ο στόχος είναι να συγκεντρωθούν οι εμπειρίες από τις μάχες που έχουμε δώσει και να προετοιμάσουμε τις απεργίες που έρχονται. Για να δώσουμε μια δυναμική απάντηση ενάντια σε μια κυβέρνηση που προσπαθεί να δώσει όλο και πιο πολλά στην τρόικα και τα αφέντικα, την ίδια στιγμή που επιδιώκει να πάρει και τα ελάχιστα που έχουν απομείνει στην εργατική τάξη.

Είναι μια ευκαιρία λοιπόν στις 4 Δεκεμβρη να μπουν οι βάσεις για ένα μαζικό, απεργιακό μπλοκάρισμα των επιθέσεων. Γι' αυτό καλούμε όλα τα πρωτοπόρα σωματεία και συνδικαλιστές να δώσουν το παρών στη Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού στην ΕΣΗΕΑ.

Χρήστος Βαρβέρης
εργαζόμενος στις
Ταχυμεταφορές

Τα νοσοκομεία και οι εργαζόμενοι χρειάζονται ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας πραγματοποιήσαν οι επικουρικοί γιατροί την Δευτέρα 14 Νοέμβρη, διεκδικώντας να μην απολυθεί κανείς επικουρικός από τους 1400 που υπηρετούν. Μαζί τους βρέθηκαν οι εργολαβικοί εργαζόμενοι από τον Ευαγγελισμό στα πλαίσια της 48ωρης απεργίας τους, 14 και 15 Νοέμβρη για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους (Σεπτέμβρη και Οκτώβρη) και για μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Πανό στη συγκέντρωση είχαν η Επιτροπή Αγώνα Επικουρικών Γιατρών Αθήνας, ο Σύλλογος Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, το Σωματείο εργαζόμενων στον Ευαγγελισμό και φορείς των Ανατολικών Συνοικιών.

Η **Κρυσταλία Βιτούλα**, επικουρική αναισθησιολόγος στο ΚΑΤ δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Σήμερα έχουμε συγκέντρωση στο υπουργείο. Έχει ξεκινήσει το τελευταίο διάστημα μια προσπάθεια να αναδειχθεί το ζήτημα των ευέλικτων σχέσεων εργασίας στα δημόσια νοσοκομεία. Το 26% των εργαζόμενων στα νοσοκομεία είναι με ευέλικτες μορφές. Είναι συμβασιούχοι, πεντάμηνα, επικουρικοί, εργαζόμενοι με μπλοκάκια και ένα μεγάλο κομμάτι εργολαβικών εργαζόμενων κατά κύριο λόγο στην καθαριότητα και τον ιματισμό. Εμείς είμαστε από την Επιτροπή Αγώνα Επικουρικών Γιατρών Αθήνας, έχουμε ξεκινήσει μια διαδικασία με συνελεύσεις και γενικά ενημέρωση των συναδέλφων. Δεν πάει άλλο με τις ευέλικτες σχέσεις εργασίας. Δηλαδή κάνουμε σύμβαση ενός έτους, τελειώνει η σύμβαση και φεύγουμε».

Πρόσθεσε ακόμα ότι: «Αυτή τη στιγμή οι ελλείψεις στην επαρχία είναι τραγικές. Όχι μόνο στην επαρχία, αλλά και στο κέντρο. Αυτή τη στιγμή οι ανάγκες είναι πολύ μεγάλες. Πρέπει να γίνουν άμεσες μόνιμες προσλήψεις προσω-

πικού. Θεωρούμε επίσης ότι εμείς που είμαστε ήδη μέσα και δουλεύουμε τόσα χρόνια πρέπει να μονιμοποιηθούμε. Κάθε συνάδελφος συμβασιούχος πρέπει να μονιμοποιηθεί. Κάθε εργαζόμενος πρέπει να έχει δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά. Μπροστά μας είναι η απεργία στις 24/11 από την ΑΔΕΔΥ και η απεργία στις 8/12 που έχει καλέσει και η ΟΕΝΓΕ. Θα δούμε αν θα καλέσει η ΑΔΕΔΥ. Πρέπει να κινητοποιήσουμε όλο το προσωπικό των νοσοκομείων».

Στη συγκέντρωση πήραν το λόγο γιατροί και εργαζόμενοι στους εργολάβους, ενώ καθαρίστριες παρουσίασαν ένα σύντομο θεατρικό σκετς δρόμου που αναπαριστούσε την χυδαία συμπεριφορά των αφεντικών στους εργαζόμενους. Οι εργολαβικοί του Ευαγγελισμού πριν από την 48ωρη απεργία τους, είχαν προχωρήσει σε συγκέντρωση στα Επείγοντα του νοσοκομείου την Πέμπτη 10/11.

Τη Δευτέρα 14/11 το απόγευμα (την ώρα που η ΕΑ έφευγε για το τυπογραφείο) είχε προγραμματιστεί η ανοιχτή συνέλευση του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων** στον Άγιο Σάββα, καθώς και συνέλευση των επικουρικών γιατρών στη Θεσσαλονίκη, στα γραφεία της **ΕΝΙΘ**. Γενική Συνέλευση των γιατρών της Θεσσαλονίκης θα γίνει την Τετάρτη 16/11 στις 12.30μμ στο νοσοκομείο Γεννηματάς.

Τέλος, σε κινητοποίηση στο υπουργείο Υγείας στις 18/11, στις 11πμ, καλεί ο **Σύλλογος εργαζόμενων του Νοσοκομείου Ικαρίας** με τη στήριξη πολλών φορέων του νησιού. Οι εργαζόμενοι και οι κάτοικοι της Ικαρίας τονίζουν ότι οι ελλείψεις στις μονάδες υγείας στοιχίζουν ζωές. Διεκδικούν στελέχωση του νοσοκομείου, του κέντρου υγείας και του αγροτικού ιατρείου με μόνιμο προσωπικό.

Νεκ.Δ.

ΑΔΕΔΥ

Συγκέντρωση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων πραγματοποίησε η ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 9 Νοέμβρη, απαιτώντας να δοθεί λύση για τα στεγαστικά δάνεια των δημοσίων υπαλλήλων.

Η Συνομοσπονδία καταγγέλλει ότι τα δάνεια δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν από τους δανειολήπτες αφού οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων έχουν πέσει ειδικά στα χρόνια των Μνημονίων, ενώ τα επιτόκια είναι ληστρικά. Στην κινητοποίηση με πανό συμμετείχαν η **ΠΟΕ-ΟΤΑ**, οι εργαζόμενοι του **Βυζαντινού Μουσείου**, ενώ παρουσία είχαν εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι σε υπουργεία και άλλοι.

9/11 Στάση εργασίας ΑΔΕΔΥ

Παν-αναπηρικό συλλαλητήριο 2 Δεκέμβρη

Παν-αναπηρικό συλλαλητήριο θα γίνει στις 2 Δεκέμβρη μετά από απόφαση της **Ε.Σ.Α.μεΑ**. (Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία). Συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στην Ομόνοια στις 10πμ, ενώ στη συνέχεια θα ακολουθήσει διαδήλωση μέχρι τη Βουλή.

Στο κάλεσμα της διαδήλωσης αναφέρεται: «Εμείς, τα άτομα με αναπηρία, οι γονείς και κηδεμόνες ατόμων με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο Down, εγκεφαλική παράλυση, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες, τα άτομα με χρόνιες παθήσεις, στις 2 Δεκέμβρη 2016, ενόψει της 3 Δεκέμβρη 2016, Εθνική και Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, όπως και κάθε ημέρα, δηλώνουμε την απόφασή μας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να ανατρέψουμε τις δυσμενείς καταστάσεις που βιώνουμε λόγω των επώδυνων και σκληρών μέτρων ατέρμονης πολιτικής λιτότητας που μας έχει οδηγήσει στην εξαθλίωση».

Δηλώνουμε ότι θέλουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, ισότητα δικαιούσων! Δηλώνουμε ότι δεν θα πληρώσουμε μια κρίση που δεν δημιουργήσαμε. Εμείς, τα άτομα με αναπηρία, χρόνιες παθήσεις και οι οικογένειές μας, που βιώνουμε τη διάκριση σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, κάνουμε πράξη το σύνθημά μας «Τίποτα για Εμάς, χωρίς Εμάς!», παλεύοντας για την υγεία, την ιατροφαρμακευτική κάλυψη και περίθαλψη, για την πρόνοια, τα επιδόματα, την εργασία, τα εισοδήματα, την κοινωνική ασφάλιση, τις συντάξεις, την αποϊδρυματοποίηση, τη διαβίωση στην κοινότητα, την δωρεάν και ακηδεμόνευτη εκπαίδευση».

16ο Συνέδριο ΟΣΥΟ

Στις 7 και 8 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε το 16ο συνέδριο της ΟΣΥΟ (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών).

Η πρώτη κοινή παρατήρηση όσων παρευρεθήκαμε είναι ότι πλέον η Ομοσπονδία έχει συρρικνωθεί καθώς οι ανακατατάξεις που έχουν γίνει σε όλο το Δημόσιο έχουν οδηγήσει στην αποχώρηση – εκούσια ή ακούσια - διάφορων πρωτοβάθμιων συλλόγων. Δυστυχώς το απερχόμενο Δ.Σ. αντιμετώπισε αυτό το ζήτημα με τη γνωστή προσήλωση στο Καταστατικό που δεν επιτρέπει την παραμονή συλλόγων που βρέθηκαν εκτός Υπουργείου Οικονομικών ή άλλαξαν νομική μορφή.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι ότι και ο αριθμός των συνεδρών που προέρχονται από τις παρατάξεις της αριστεράς (Αυτόνομη Παρέμβαση και Αγωνιστική Συνεργασία) ήταν επίσης συρρικνωμένος, σε πλήρη δηλαδή αναντιστοιχία με το τι έχει συμβεί στους εργατικούς χώρους τα 3 τελευταία χρόνια αλλά και συνολικά με την αριστερή στροφή που έχει καταγραφεί και εκλογικά. Μέσα στο ίδιο το συνέδριο και με πολύ κραυγαλέο τρόπο φάνηκε ότι ο λόγος γι' αυτό είναι τα πολιτικά αδιέξοδα των ρεφορμιστών. Η μεν Αυτόνομη Παρέμβαση είχε το πρόβλημα της σύμπαρξης στο ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΑΖΑ και των συναγωνιστών από τη ΛΑΕ που δεν αποφάσισαν ούτε καν την συνδικαλιστική ρήξη με τον επίσημο ΣΥΡΙΑΖΑ. Η δε Αγωνιστική Συνεργασία (ΠΑΜΕ) μετέφερε όλο το σεχταρισμό του ΚΚΕ με μόνο θετικό την πρόταση να καλέσει η Ομοσπονδία απεργία και στις 8/12 ανεξαρτήτως του τι θα κάνει η ΑΔΕΔΥ.

Αυτή η αδυναμία έδωσε τη δυνατότητα στην ΠΑΣΚΕ (ΔΗΣΥ) να το παριστάνει τη "συνεπή αντιμνημονιακή δύναμη". Τα αποτελέσματα είναι:

Για το Δ.Σ. της ΟΣΥΟ
ΔΗΣΥ : 7, ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 3, ΔΑΚΕ: 1, ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: 1, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ: 1, ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ: 2

Για την ΑΔΕΔΥ
ΔΗΣΥ: 3, ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 1, ΔΑΚΕ: 1

Τιάνα Ανδρέου,
Μαχητική Πρωτοβουλία
Εργαζόμενων Επιτροπής
Κεφαλαιαγοράς

Η επίθεση στους συνδικαλιστές είχε δολοφονικό σκοπό

Οι γελοίες δικαιολογίες της Χρυσής Αυγής

Ολοκληρώθηκε κατά την 103η δικάσιμο (14/11) η κατάθεση του Σ. Πουλικόγιαννη, προέδρου του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και ενός από τα θύματα της επίθεσης ταγμάτων εφόδου στους συνδικαλιστές στο Πέραμα το Σεπτέμβρη του 2013. Η εξέτασή του εκτάθηκε σε 6 δικάσιμους, πράγμα πρωτοφανές για τη δίκη. Ο λόγος ήταν οι συνεχείς προσπάθειες της υπεράσπισης να διακόψει την εξέτασή του από την Πολιτική Αγωγή και της λυσασμένης επίθεσης των συνηγών υπεράσπισης στο κίνημα και το συνδικαλισμό με δεκάδες ερωτήσεις που δεν αφορούσαν την υπόθεση.

Οι γραμμές της υπεράσπισης ήταν δύο: να υποτιμήσουν το δολοφονικό χαρακτήρα της επίθεσης (όπως και στην υπόθεση των αλιεργατών, «εφόσον ο μάρτυρας ζει δεν υπήρξε δολοφονική πρόθεση») (!) ή «εφόσον δε μας φαίνεται σοβαρά τραυματισμένος, δεν είχε τραυματιστεί σοβαρά»), και να υποστηρίξουν ότι στο κίνημα έχουν επιδειχθεί εξ ίσου βίαιες συμπεριφορές και εκφράσεις. Έγιναν μέχρι και ερωτήσεις για τη... δικτατορία του προλεταριάτου.

Η πρόεδρος είπε πολλές φορές ότι δε δικάζεται το ΚΚΕ και απέρριψε τις περισσότερες ερωτήσεις αυτού του τύπου. Ο μάρτυρας έδειξε με πολλά στοιχεία ότι αυτό για το οποίο κατηγορείται η Χρυσή Αυγή δεν είναι η ιδεολογία ούτε η ιεραρχία της από μόνης τους, αλλά το γεγονός πως αυτά τα δύο χαρακτηριστικά της οδηγούν σε αξιόποινες πράξεις, δηλαδή σε στοχοποίηση ολόκληρων κοινωνικών ομάδων και υλοποίηση δολοφονικών επιθέσεων σε βάρος τους.

Ιεραρχία

Ξεκαθάρισε ότι η γνώση και η ευθύνη για τις πράξεις αυτές, λόγω της απaráβατης κατεύθυνσης των αποφάσεων από πάνω προς τα κάτω, διατρέχει όλη την οργάνωση, σε επίπεδο κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό. Με στοιχεία της δικογραφίας, πληροφορίες που έχουν δημοσιευθεί μετά τις επιθέσεις και δικές του εμπειρίες από το Πέραμα και τη Ζώνη (απ' όπου γνωρίζει πολλούς από τους εμπλεκόμενους προσωπικά), εξήγησε την πεποίθησή του ότι όλη η ιεραρχία ήταν γνώστης των επιθέσεων αλλά και λειτουργικό κομμάτι τους, με επικοινωνίες, ενημέρωση, συντονισμό κλπ.

Τόνισε δε ότι από τις θέσεις της οργάνωσης, δημοσιευμένες στα επίσημα όργανά της (ιστότοπος, έντυπα), προκύπτει ότι οι στόχοι της απέναντι στο κίνημα είναι η προάσπιση των συμφερόντων των εργοδοτών σε βάρος των εργαζόμενων, η διάσπαση των εργατών σε Έλληνες και μετανάστες, η τρομοκρατία οποιοδήποτε ατόμου ή κοινωνικού, πολιτικού ή συνδικαλιστικού φορέα τολμάει να αντιστέκεται. Πράγμα που αποτυπώθηκε, μεταξύ άλλων, στις επιθέσεις ενάντια στους συνδικαλιστές του Πέραματος και τους Αιγύπτιους ψαράδες και στη δολοφονία Φύσσα.

Σε παρόμοιο κλίμα κινήθηκε και η εξέταση του δεύτερου μάρτυρα Π. Γκούπη από την χρυσαυγίτη υπεράσπιση. Ψέματα, επίκληση θεωρίας δύο άκρων και άλλα τέτοια τεχνάσματα δεν κατάφεραν να αποδομήσουν την κατάθεσή του (βλ. δίπλα).

Εκίνησε την κατάθεσή του ο δεύτερος μάρτυρας κατηγορίας για την επίθεση στους συνδικαλιστές στο Πέραμα, Παναγιώτης Γκούπης, κατά την 102η συνεδρίαση της δίκης της Χρυσής Αυγής (11/11). Ο μάρτυρας είναι κι αυτός μέλος του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και του συνεργείου που δέχτηκε την επίθεση το βράδυ της 12/9/13.

Η κατάθεσή του επιβεβαιώνει την περιγραφή του προηγούμενου μάρτυρα, Σ. Πουλικόγιαννη, στο πως εκτυλίχθηκε η οργανωμένη επίθεση: το ημικύκλιο-κλιός που σχημάτισαν τα τάγματα εφόδου γύρω από τα θύματα δεν άφησε κανένα περιθώριο διαφυγής, ενώ η επίθεση ξεκίνησε απότομα από όλους μετά από παράγγελμα-συνθηματικό που ήταν κάποια κίνηση των επικεφαλής. Σε καμία περίπτωση οι επιτιθέμενοι δεν είχαν σκοπό να διαπραγματευτούν με τα θύματα και η επίθεση δεν μπορεί παρά να είχε δολοφονικό σκοπό.

Για την πιθανή εξήγηση ότι οι επιτιθέμενοι έφυγαν χωρίς να σκοτώσουν επειδή είχαν σκοπό μόνο να εκφοβίσουν, χαρακτηριστική ήταν η απάντησή του σε ερώτηση του Θ. Καμπαγιάννη της πολιτικής αγωγής: «Η τρομοκρατική διάσταση της επίθεσης σε ποιο σημείο έχει επιτευχθεί;» «Στην αρχή, όταν μας περικύκλωσαν και ξέραμε ότι θα μας χτυπήσουν». Τόνισε επανειλημμένα ότι αν ο σκοπός ήταν απλά ο εκφοβισμός, θα στόχευαν σε πόδια ή αλλού, ενώ χτυπούσαν με μένος στοχεύοντας πάντα στα κεφάλια. Επίσης, δεν μπορούσαν να κρίνουν, στο αυστηρό χρονοδιάγραμμα που είχαν ορίσει, αν ο Πουλικόγιαννης ήταν ζωντανός: ήταν χτυπημένος και ακίνητος σε μια λίμνη αίματος.

Ο μάρτυρας αναφέρθηκε επίσης στη στάση της αστυνομίας: «Η αστυνομία ήταν στα 60 μέτρα, τίποτα δεν έκανε. Όταν μετά ρώτησα 'έπρεπε να σκοτώσουν για να επέμβετε;', ένας μου απάντησε 'τι ήθελες να κάνω, να τραβήξω όπλο;'. Ας έπαιρναν 5-10 πινακίδες, θα είχαμε περισσότερους κατηγορούμενους σήμερα. Το σημείο στο οποίο κατευθύνθηκαν τα τάγματα, στα καραβάκια, έχει δύο δρόμους διαφυγής: τη Δημοκρατίας που είναι η μόνη λεωφόρος για Πειραιά και Αθήνα και το φέρι μποτ για Σαλαμίνα που περνά κάθε μία ώρα. Δύο σημεία να έκλεινε η αστυνομία θα τους είχε πιάσει όλους. Το γιατί δεν έγιναν συλλήψεις να το απαντήσει ο Υπουργός ΠροΠο».

Για τη σχέση της ηγεσίας με την επίθεση και τα τάγματα εφόδου, είπε: «Οι αποφάσεις λαμβάνονται από πάνω προς τα κάτω: Ξεκινάει από τον αρχηγό, μετά οι περιφερειαρχές –στην περίπτωση μας ο Λαγός-, μετά οι πυρηνάρχες –στην περίπτωση μας ο Πανταζής-. Το πενταμελές μιας τοπικής είναι ο πυρήνας της, το όργανο που λαμβάνει τις αποφάσεις τοπικά. Υπάρχει αντίστοιχο πενταμελές που παίρνει τις αποφάσεις πανελλαδικά.

Είμαι κατηγορηματικός, άποψή μου είναι ότι η απόφαση για μια επίθεση στο ΚΚΕ πάρθηκε στο πιο υψηλό ιεραρχικά πενταμελές, θα πρέπει να είναι απόφαση του Μι-

Ο Π.Γκούπης καταθέτει στον Κορυδαλλό, 11/11. Φωτό: Παντελής Σαΐτας

Λόγω των δρακόντειων μέτρων ενάντια στις κινητοποιήσεις για την επίσκεψη Ομπάμα και το Πολυτεχνείο δε θα διεξαχθεί η δικάσιμος της 16/11. Επόμενη αντιφασιστική κινητοποίηση στο Εφετείο 22/11. Στη συνέχεια 23/11 στον Κορυδαλλό και 29/11 στο Εφετείο.

Ανακοινώθηκε το πρόγραμμα Δεκέμβρη-Γενάρη. Εφετείο 1/12, 6/12, 16/12, 19/12, 10/1, 17/1, 24/1 και 25/1. Κορυδαλλός 8/12, 13/12, 22/12, 12/1, 19/1, 20/1 και 26/1.

χαλολιάκου. Σε αυτό το πενταμελές είναι μέλη και οι τρεις που συναντήθηκαν με τους μεγαλοεργολάβους (Μιχαλολιάκος, Κασιδιάρης, Λαγός).

Τα τάγματα εφόδου δρουν στο όνομα του κόμματος, κι αυτό φαίνεται από τις μπλούζες, τα διακριτικά, το γεγονός ότι συστήνονται σαν 'Χρυσή Αυγή'. Ακόμα και όταν συστήνονται σαν άτομα, το κάνουν για να ανέβουν ιεραρχικά».

Σε διευκρινιστικές ερωτήσεις εξήγησε ότι ιεραρχία υπάρχει και σε μια δημόσια υπηρεσία, το μεμπτό είναι το τι πράξεις υλοποιεί, το ότι η ηγεσία συνδέεται με τις αξιόποινες πράξεις μέσω της ιεραρχίας.

Εναντίον των εργατών

Για τους στόχους ηγεσίας και εργοδοτών: «Στράφηκαν εναντίον των πρωτοπόρων εργατών που είναι εμπόδιο στα σχέδια των εργολάβων για μικρότερους μισθούς, κατάργηση των ΣΣΕ, λιγότερα μέτρα ασφάλειας. Οι εργολάβοι θα είχαν αυτό το όφελος, και στράφηκαν στη Χρυσή Αυγή γιατί εκείνη την περίοδο είχε μαζέψει όλο τον υπόκοσμο. Η Χρυσή Αυγή από την άλλη, είχε σαν όφελος την αμοιβή και την πολιτική επιρροή».

Για τη σχέση ιδεολογίας-αξιόποιων πράξεων: «Τότε έλεγαν τους Εβραίους σκουπίδια, τώρα λένε για ισλαμοφασίστες κλπ. Η ρητορική της ηγεσίας περί υπανθρώπων αφαιρεί από όποιον την υιοθετήσει τις ηθικές αναστολές προκειμένου να τσακίσει τους 'εχθρούς', μετανάστες, αριστερούς, ομοφυλόφιλους».

Για το μακροπρόθεσμο σχέδιο τρόμου ο

μάρτυρας εξήγησε: «Δημιουργούσαν τρόπο, έκαναν επιθέσεις και με την ίδια ενδυμασία μοίραζαν υλικό στις λαϊκές. Όταν μαθεύτηκε η επίθεση σε βάρος μας η γειτονιά δε μίλησε. Μόλις άρχισαν οι διώξεις, έφυγε ο φόβος από πάνω τους και άρχισαν όλοι να μιλάνε ενάντια στη Χρυσή Αυγή.

Αν είχαν σκοτώσει, θα υπήρχαν επιπτώσεις στο συνδικάτο. Μέλη θα είχαν το φόβο. Θα υπήρχε νέος πρόεδρος σίγουρα (σ: ρωτήθηκε από την έδρα αν ο Πουλικόγιαννης είναι αναντικατάστατος!), το κίνημα συνεχίζει, αλλά θα κουμπωνόταν ο κόσμος». Θύμισε στο δικαστήριο τον «Ελληνικό Σεπτέμβρη», το γεγονός ότι το απόγειο της εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής και του ακαταδίωκτου ήταν ο Σεπτέμβριος του 2013.

Ρωτηθείς για το αν δέχεται απειλές: «Προσπάθησαν να μας τρομοκρατήσουν και για την παρουσία μας στη δίκη. Ένα χρόνο μετά την επίθεση, βρήκα γραμμένο στη σκόνη του παρ πριζ μου: 'Θα τα πούμε σύντομα – Χρυσή Αυγή'. Μέλη του τάγματος εφόδου έχουν απειλήσει ότι θα τις φάω».

Στην αναγνώριση των κατηγορούμενων, αν και οι τρεις από τους τέσσερις ήταν απόντες, ο μάρτυρας σχολίασε: «αυτός δεν είναι ο Καστρινός; Δεν τον αναγνωρίζω από κει, εκ των υστέρων τον ξέρω. Οι δικοί του τον δώσανε. Μάλιστα στην ασφάλεια που είπα ότι δεν τον είδα, με ρωτάνε: 'μα καλά, δεν ήταν μαζί τους το μπουλντογκ;' (σ.σ. παρατσούκλι του Καστρινού). Τους ξέρουν δηλαδή».

Αφροδίτη Φράγκου

ΛΕΣΒΟΣ **Εξω η Χρυσή Αυγή**

Σύσκεψη σωματείων, φορέων, αντιρατσιστικών κινήσεων γινόταν τη Δευτέρα 14/11 στη Μυτιλήνη, προκειμένου να αποφασιστεί αντιφασιστικό συλλαλητήριο ενάντια στην πρόκληση της Χρυσής Αυγής να πραγματοποιήσει ρατσιστική φέστα μίσους με την παρουσία του Λαγού και του Κασιδιάρη την Τετάρτη 16/11, παραμονή του Πολυτεχνείου.

“Η περιοδεία μίσους των νεοναζί της Χρυσής Αυγής κατά των προσφύγων στη Χίο και τη Λέσβο παραμονές του Πολυτεχνείου αποτελεί πρόκληση σε βάρος των δημοκρατικών ευαισθησιών και των αισθημάτων αλληλεγγύης της συντριπτικής πλειοψηφίας”, αναφέρει ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου.

“Επέλεξαν να επισκεφθούν την Λέσβο, τη μέρα που κάθε δημοκράτης τιμά την μνήμη του **Μιχάλη Μυρογιάννη** που τον δολοφόνησε ο Ντερτιλής. Η Χρυσή Αυγή τιμά τους χουντικούς δολοφόνους. Η επίσκεψη των Κασιδιάρη-Λαγού αποτελεί επιθεώρηση της επανίδρυσης των ταγμάτων εφόδου που επιχειρούν να τα βγάλουν στα νησιά κατά των προσφύγων, των αλληλέγγυων και των αγωνιστών του εργατικού κινήματος και της νεολαίας. Στα τέλη Σεπτεμβρίου οι επιθέσεις των νεοναζί της Χρυσής Αυγής στην Λέσβο προκάλεσαν αντιφασιστικό ξεσηκωμό όταν επιτέθηκαν κατά δημοσιογράφων και αλληλέγγυων.

Είναι καιρός, η κυβέρνηση να σταματήσει την αδιέξοδη πολιτική της μετατροπής των νησιών σε Γκουαντάναμο με την επιβολή καθεστώτος εσωτερικών συνόρων σε βάρος των προσφύγων με τον εγκλεισμό τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και την απαγόρευση μετακίνησης από τα νησιά. Αυτές οι πολιτικές στρώνουν το έδαφος στην φασιστική δημαγωγία και για αυτό πρέπει να τις ξηλώσουμε, ανοίγοντας τα σύνορα, κλείνοντας τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δίνοντας άσυλο στους πρόσφυγες και το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση, καταργώντας την ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Τα συνδικάτα και τα δημοτικά συμβούλια χρειάζεται να απαιτήσουν τώρα από την κυβέρνηση να προχωρήσουν στον άμεσο απεγκλωβισμό των προσφύγων από τα νησιά...

Καλούμε τα σωματεία, τους φοιτητές, τις συλλογικότητες αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, το ΕΚΛ να ματαιώσουν τις φασιστικές προβοκάτσιες των νεοναζί της Χρυσής Αυγής με τις ρατσιστικές εκδηλώσεις μίσους στις 16 Νοέμβρη και να κλιμακώσουμε με μαζική συμμετοχή στην πορεία του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη”.

Καμίνης και Δούρου «εκκαθάρισαν» το παζάρι των φτωχών

Τη ρατσιστική και κατασταλτική επιχείρηση Καμίνης και Δούρου κατά των ρακοσυλλεκτών του παζαριού Αγίου Πολυκάρπου στον Ελαιώνα, καταγγέλλει με ανακοίνωσή του ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας.

Όπως αναφέρει η καταγγελία: «Ο Δήμαρχος Αθήνας Γιώργος Καμίνης και η περιφερειάρχης Αττικής Ρένα Δούρου προχώρησαν σε μια εκκαθαριστική επιχείρηση με MAT και μπουλντόζες σε βάρος των ρακοσυλλεκτών, με έντονα ρατσιστικά χαρακτηριστικά και την σφραγίδα της ηθικής απαξίωσης των φτωχών και ευπαθών ομάδων της πόλης της Αθήνας και της περιφέρειας της Αττικής.

Αρνούμενοι να δώσουν λύση διευθέτησης των ζητημάτων που υπήρχαν στην λειτουργία του παζαριού, οδήγησαν στην λύση της εκκαθάρισης με τα MAT και τις μπουλντόζες. Στο στόχαστρο βρέθηκαν εκατοντάδες ρακοσυλλέκτες, μουσουλμάνοι, Ρομά, άνεργοι, πολύτεκνοι, ανάπηροι που πάλευαν για ένα μεροκάματο για να ζήσουν χιλιάδες ανθρώπους των οικογενειών τους.

Μπροστά σε περιπολικά και κορδέλες της τροχαίας βρέθηκαν και εκατοντάδες φτωχοί άνθρωποι που

έφταναν στην Αγίου Πολυκάρπου για να προμηθευτούν αναγκαία είδη από το παζάρι των ρακοσυλλεκτών.

Απορριμματοφόρα του Δήμου Αθηναίων με αστυνομικό στη θέση του συνοδηγού(!) κουβάλαγαν την πραγματεία που είχαν πατήσει πιο πριν μπουλντόζες, ενώ δυνάμεις της Αστυνομίας εμπόδιζαν τους ρακοσυλλέκτες να στήσουν τους πάγκους τους...

Για τον Δήμαρχο Γιώργο Καμίνης και την περιφερειάρχη Ρένα Δούρου δεν αποτελούν προτεραιότητα οι ρακοσυλλέκτες και οι φτωχοί αλλά οι επιχειρηματίες της μέρας και της νύχτας που μετέτρεψαν ολόκληρες περιοχές σε κόλαση για τους κατοίκους χωρίς να ιδρώνει το αυτί τους. Προτεραιότητα αποτελούν οι μεγαλοξενοδοχοί και οι μεγαλοκαταστηματαρχές για τους οποίους μπορεί να κλείνει όλη η πόλη με απαντωούς “μαραθώνιους” ή να ανοίγουν τα καταστήματα κυριακάτικα τσακίζοντας τις ζωές των εμποροπαλλήλων...

Καλούμε το Δήμο της Αθήνας να εγκαταλείψει τις πολιτικές ρατσιστικού αποκλεισμού των ρακοσυλλεκτών. Η “άλλη Αθήνα” των φτωχών και των κατατρεγμένων της κρίσης πρέπει να ζήσει με αξιοπρέπεια και όχι στην ουρά των συσσιτίων της Σοφοκλέους».

Η καμπάνια για τις 18 Μάρτη ξεκινά

Στον τριήμερο φετινό γιορτασμό του Πολυτεχνείου ξεκινάει και επίσημα η καμπάνια για τις 18 Μάρτη 2017, την πανευρωπαϊκή κινητοποίηση για έναν κόσμο χωρίς ρατσισμό, νεοναζι και πόλεμο. Η ΚΕΕΡΦΑ κυκλοφόρησε ήδη αφίσα, προκήρυξη και ψήφισμα με στόχο να απευθυνθεί σε συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, μαθητές, οργανώσεις υπεράσπισης των δικαιωμάτων και κάθε συλλογικότητα. Για να γίνει η 18 Μάρτη, ένας διεθνής σεισμός ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό, με μαζικές διαδηλώσεις στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις σε όλη την Ελλάδα.

Ο πανευρωπαϊκός ξεσηκωμός αυτής της ημέρας αποφασίστηκε στη Διεθνή Συνάντηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού, που έγινε στην Αθήνα, στις 15-16 Οκτώβρη, με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ. Συμμετείχαν σημαντικές κινήσεις όπως το **Stand up to Racism** της Βρετανίας, η κίνηση **Aufstehen gegen Rassismus** της Γερμανίας, η **Πλατφόρμα για μια δίκαιη πολιτική ασύλου της Αυστρίας**, η **Κίνηση ενωμένοι ενάντια στο φασισμό της Βαρκελώνης**, η **Κίνηση 21 Μάρτη-πόλεις χωρίς ρατσισμό της Δανίας**, η **Κίνηση κατά της Ισλαμοφοβίας της Ολλανδίας** και κινήσεις από **Γαλλία, Κύπρο, Τουρκία και Ελβετία**.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το διεθνές αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα συντονίζεται. Την περασμένη χρονιά μεγάλα συλλαλητήρια έγιναν στις 19 Μάρτη σε δεκάδες πόλεις σε όλη την Ευρώπη, που απαίτησαν να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, ενάντια στις ισλαμοφοβικές επιθέσεις που άνοιγαν το δρόμο στην ακροδεξιά. Ήταν ακριβώς την ίδια περίοδο που οι κυβερνήσεις της ΕΕ με τη στήριξη της κυβέρνησης Τσίπρα, υπέγραψαν τη Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας που μετέτρεψε την Μεσόγειο σε υγρό νεκροταφείο χιλιάδων προσφύγων, οδήγησε στον εγκλωβισμό χιλιάδων ακόμα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και σε απελάσεις πίσω στην Τουρκία. Ο διεθνής συντονισμός συνεχίστηκε στις 23-24 Γενάρη με τις κινητοποιήσεις που έγιναν κατά των φραχτών από τον Έβρο μέχρι το Καλαί.

Το 2016 ήταν η πιο δολοφονική χρονιά για τους πρόσφυγες, αφού ξεπερνούν τις 4.000 οι άνθρωποι που έχασαν τη ζωή τους στα ανοικτά της Αιγύπτου και της Λιβύης. Πριν ακόμα τελειώσει η χρονιά έχουμε την κλιμάκωση του πολέμου στο Ιράκ και την Συρία, με τις μάχες στη Μοσούλη και το Χαλέπι να ανοίγουν το δρόμο για νέες καταστροφές και εκτοπισμό εκατοντάδων ακόμα χιλιάδων προσφύγων. Και όμως αντί οι κυβερνήσεις της ΕΕ να ανοίξουν τα σύνορα για να υποδεχτούν τους πρόσφυγες του πολέμου, ετοιμάζονται να

καταργήσουν ακόμα και το δικαίωμα στο άσυλο.

Το γερμανικό υπουργείο Εσωτερικών πρότείνει πρόσφατα να υιοθετήσει η ΕΕ το αυστραλέζικο σύστημα παροχής ασύλου. Συγκεκριμένα πρότείνει οι αρχές να σταματούν τους πρόσφυγες στη θάλασσα, να τους στέλνουν πίσω στην Αφρική, να τους μαντρώνουν σε στρατόπεδα στην Τυνησία, την Αίγυπτο ή σε άλλη χώρα της βόρειας Αφρικής, όπου θα καταθέτουν αίτημα παροχής ασύλου και μόνο στην περίπτωση που γίνει δεκτό να μεταφέρονται στην Ευρώπη.

Απέναντι σε αυτή την απάνθρωπη ρατσιστική πολιτική χρειάζεται η φετινή 18 Μάρτη να είναι μία μέρα σταθμός, που «να απλωθεί σε Αμερική, Αφρική, Ασία και Αυστραλία δείχνοντας στους Τραμπ και τους Πούτιν, τους δικτάτορες και τους πολεμοκάπηλους που αιματοκυλάνε το πλανήτη και σπέρνουν την φτώχεια και την προσφυγιά ότι δεν θα νικήσει η απελπισία και ο φασισμός αλλά η ελπίδα, η αντίσταση και ο αγώνας για μια καλύτερη κοινωνία», αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ.

Κ.Θ.

Ημερολόγιο ΚΕΕΡΦΑ 2017

Κυκλοφόρησε το ημερολόγιο της ΚΕΕΡΦΑ 2017, ένα πανόραμα δράσης του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος από τη χρονιά που πέρασε. Περιλαμβάνει φωτογραφίες από τις μάχες για να γκρεμιστεί ο φράχτης στον Έβρο, για την καταδίκη των δολοφόνων νεοναζί της Χρυσής Αυγής, τις αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις στην Κρήτη, τη Λέσβο, τη μέρα δράσης στις 19 Μάρτη, τις κινητοποιήσεις για την υποδοχή των προσφυγόπουλων στα σχολεία.

Μαζί με τις νέες κονκάρδες "Καλοδεχούμενα τα παιδιά των προσφύγων στα σχολεία", στηρίζουμε οικονομικά το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα και απλώνουμε τα μηνύματά του παντού. Για να τα προμηθευτείτε επικοινωνήστε στο 210 3232871 και 6932 828964.

ΧΑΝΙΑ

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χανίων έχει αποφασίσει ότι τα προσφυγόπουλα είναι καλοδεχόμενα στο σχολείο και ότι θέλουμε να ενταχθούν στην πρωινή ζώνη μαζί με όλα τα παιδιά.

Αυτή την απόφαση δίνουμε τη μάχη να τη συγκεκριμενοποιήσουμε μέσα σε κάθε σχολείο, μέσα από συνεντεύξεις των συλλόγων διδασκόντων.

Διεκδικούμε τη φοίτηση των προσφυγόπουλων στην πρωινή ζώνη και για λόγους αντιρατσιστικούς και για λόγους παιδαγωγικούς. Γιατί δεν θέλουμε να καλλιεργηθεί γκέτο μέσα στα ίδια τα σχολεία και γιατί η τριβή των προσφυγόπουλων με τα ελληνόπουλα εξασφαλίζει ότι μπορούν να μάθουν τα παιδιά πιο εύκολα και πιο γρήγορα τη γλώσσα και να κοινωνικοποιηθούν.

Μάλιστα στο 17ο Δημοτικό σχολείο έγινε συνάντηση του συλλόγου διδασκόντων με το ΔΣ του Συλλόγου Γονέων για να συζητήσουμε αυτό το ζήτημα, με πολύ καλά αποτελέσματα. Επίσης ο Σύλλογός μας έχει κυκλοφορήσει γράμμα προς τους γονείς, που δίνει απαντήσεις σε όλη τη ρατσιστική προπαγάνδα κατά των προσφυγόπουλων, το οποίο επιδιώκουμε να μοιραστεί σε όλους τους γονείς στο σχολάσμα. Ανάλογη συζήτηση έχει γίνει και στην Επιτροπή Αναπληρωτών.

Την Δευτέρα 14/11 ο Σύλλογος πραγματοποιεί Γενική Συνέλευση για να συζητήσουμε τη συμμετοχή του Συλλόγου στο τριήμερο του Πολυτεχνείου και τις απεργίες στις 24/11 και στις 8/12, κάνοντας τη σύνδεση της μάχης ενάντια στα μνημόνια και τις περικοπές στην εκπαίδευση με την μάχη για την ισότιμη ένταξη των προσφυγόπουλων στα σχολεία και συνολικά των προσφύγων στις πόλεις.

Κομβικό ρόλο στη διαμόρφωση του κλίματος έπαιξε η φανταστική συμμετοχή των μαθητών στο συλλαλητήριο υπέρ των προσφύγων την Παρασκευή 4/11, που ανέδειξε ότι μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα δε χωράνε ούτε ο ρατσισμός ούτε ο φασισμός και ότι έχουμε τη δύναμη όλοι μαζί να εξασφαλίσουμε ανοιχτά σχολεία για όλους, που να χωράνε όλα τα παιδιά και όλη τη γνώση.

Στέλιος Γιαννούλης,
εκπαιδευτικός, ΚΕΕΡΦΑ Χανίων

Οι εκπαιδευτικοί απαιτούν ανοιχτά σχολεία

Παρά τις ανακοινώσεις του υπουργείου Παιδείας για το δικαίωμα των προσφυγόπουλων να πάνε στο σχολείο, ένα απειροελάχιστο ποσοστό παιδιών που διαμένουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων σε όλη την Ελλάδα βρίσκονται στα σχολικά θρανία και μάλιστα σε ξεχωριστές απογευματινές ώρες από τα υπόλοιπα παιδιά.

Ενδεικτικό της κωλυσιεργίας του κρατικού μηχανισμού και της κυβερνητικής διαχείρισης για την ένταξη των προσφυγόπουλων στα σχολεία, είναι ότι μόλις την περασμένη εβδομάδα, 12 παιδιά από τη Συρία και το Αφγανιστάν, πέρασαν την πύλη του 8ου δημοτικού σχολείου Μυτιλήνης, τη στιγμή που εκατοντάδες προσφυγόπουλα παραμένουν στο νησί κλεισμένα μέσα στα Hot Spot, περιμένοντας να βγει η απόφαση στο αίτημα χορήγησης ασύλου. Ακόμα και στο Λεκανοπέδιο, δεν έχει ξεκινήσει η φοίτηση των παιδιών, με εξαίρεση τα παιδιά του Ελαιώνα. Άγνωστο ακόμα παραμένει πότε και εάν θα πάνε στο σχολείο τα παιδιά που ζουν στο Σχιστό, στο Σκαρμαμαγκά, στην Ελευσίνα και άλλα στρατόπεδα.

Την Τρίτη 3/11 έγινε κινητοποίηση εκπαιδευτικών και αλληλέγγυων στον διευθυντή περιφέρειας Γ' Αθηνών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης κ. **Αδάμ Στάμου**, από εκπροσώπους των συλλόγων εκπαιδευτικών ΠΕ **Αιγάλεω, Χαϊδαρίου, Γληνού** και **Αριστοτέλη**, που απαίτησαν να δρομολογηθεί η άμεση ένταξη όλων των προσφυγόπουλων από το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Σκαρμαμαγκά στην πρωινή ζώνη των σχολείων της περιοχής. Αυτή τη στιγμή μόλις εννέα παιδιά έχουν περάσει τις πύλες των δημοτικών σχολείων στο Αιγάλεω.

«Οι εκπαιδευτικοί εισέπραξαν μια αλαζονική απαξιωτική αντιμετώπιση με τον διευθυντή να αποκαλεί “μειοψηφία” τις κινήσεις των

Από το μαθητικό συλλαλητήριο υπέρ των προσφύγων στα Χανιά στις 14/11

σωματείων. Άφησε να εννοηθεί μάλιστα ότι συμφωνεί μαζί του ο Δήμαρχος Χαϊδαρίου(!)», ανακοίνωσε η ΚΕΕΡΦΑ Εκπαιδευτικών. «Το σκανδαλώδες ήταν η δικαιολόγηση της καθυστέρησης αποδίδοντας την σε “σώφρονα” τακτική κατευνασμού “αντιδράσεων γονέων” τις οποίες μάλιστα δεν προσδιόρισε.

Είναι απαράδεκτο στέλεχος της διοίκησης να επικαλείται ρατσιστικές αντιδράσεις του οποιουδήποτε αντί να τις καταπολεμά-στο βαθμό που εκδηλώνονται-για να καθυστερεί την ένταξη παιδιών στα σχολεία. Αν δεν μπορεί, ας παραιτηθεί!

Απαιτούμε να σταματήσει η κωλυσιεργία και να προχωρήσουν άμεσα οι εγγραφές των προσφυγόπουλων βάζοντας τέλος στην παράτυπη τακτική των μηχανισμών της διοίκησης. Καλούμε τα δημοτικά συμβούλια της περιοχής, τα σωματεία, τους μαθητές των σχολείων να στηρίξουν έμπρακτα τα προσφυγόπουλα με δυναμικές κινητοποιήσεις, απαιτώντας να γίνουν προσλήψεις στα σχολεία, να αυξηθεί η χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, να σταματήσει ο εγκλεισμός των παιδιών και των γονιών τους σε κάμπ-γκέτο».

Τη συνέχεια του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος στην Ξάνθη, μετά τη μεγάλη επιτυχία του συλλαλητηρίου στις 5 Νοέμβρη, ενάντια στα εγκαίνια γραφείων-ορμητήριων της Χρυσής Αυγής, οργανώσε η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης με ανοιχτή συνέλευση το απόγευμα της Κυριακής 13/11. Σαν πρώτος άμεσως σταθμός αποφασίστηκε η συμμετοχή στον τριήμερο εορτασμό του Πολυτεχνείου και στις απεργίες στις 24/11 και στις 8/12.

Την επιτυχία της αντιφασιστικής κινητοποίησης τόνισε, σε πρόσφατη συνέντευξή του στο δημοτικό ραδιόφωνο, ο **Δημήτρης Σαμακωβίδης**, ΓΓ ΝΤ ΑΔΕΔΥ Ξάνθης. «Η ΑΔΕΔΥ δεν συμμετείχε απλώς, ήταν μπροστά, ήταν από τους διοργανωτές», δήλωσε. «Μπορούμε να πούμε ότι είμαστε πάρα πολύ ικανοποιημένοι. Στο συλλαλητήριο υπήρχαν πάνω από χίλιοι άνθρωποι, συμμετείχαν από παντού, όχι μόνο δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι, από εργοστάσια, από συλλογικότητες, ο φοιτητικός σύλλογος, πολιτικά κόμματα». Εκτός από τον πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ, ανακοινώσεις που χαιρετίζουν την μεγάλη επιτυχία του αντιφασιστικού συλλαλητηρίου και την μεγάλη ανταπόκριση των εργαζόμενων και της νεολαίας της Ξάνθης στην κινητοποίηση, δημοσίευσαν η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ** και η **ΚΕΕΡΦΑ**.

Δείγμα της απομόνωσης στην οποία βρέθηκαν οι φασίστες της Χρυσής Αυγής αποτελεί η

ΞΑΝΘΗ

εκστρατεία λάσπης κατά της ΚΕΕΡΦΑ που αναπαράγουν φασιστοφυλλάδες στα σάιτ τους στη Ξάνθη. Συγκεκριμένα η τοπική εφημερίδα **Μαχητής**, γνωστή για τις ακροδεξιές της θέσεις, δημοσίευσε στο σάιτ της σχόλιο για δήθεν “κοινό σχέδιο” της ΚΕΕΡΦΑ και “ανοιχτή συνεννόηση και συνεργασία με τον κυβερνητικό μηχανισμό” και “φιλοΣΥΡΙΖΑ ΜΜΕ” αλλά και για “συνεργασία” με το Εθνικιστικό DEB των...Γκρίζων Λύκων”.

Το λυπηρό είναι ότι αυτό το φασιστικό λασπογράφημα βασίστηκε σε ανακοίνωση τριών μελών του NAP, την οποία μάλιστα αναδημοσίευσε αυτούσια. Η συγκεκριμένη ανακοίνωση καταγγέλει την ΚΕΕΡΦΑ ότι: “εσκεμμένα διαμόρφωσε ρηχό πολιτικό περιεχόμενο ώστε να χωρά το κυβερνητικό κόμμα (!) και η νεολαία του”, καθώς και για “ανοιχτούς διαύλους επικοινωνίας με το εθνικιστικό DEB, όσο και με ανθρώπους που υποδαυλίζουν εθνικιστικά πάθη στην περιοχή”. Στη συνέχεια προχώρησαν να περάσουν ψήφισμα καταγγελίας της ΚΕΕΡΦΑ από το ΔΣ του Συλλόγου Φοιτητών με ψήφους των ΕΑΑΚ και της ΠΑΣΠ!

Με επίσημη ανακοίνωσή της η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεκαθαρίζει ότι τέτοιες αποψεις “δεν εκφράζουν τις απόψεις της πλειοψηφίας και

είναι αντίθετες και εχθρικές στις πολιτικές παραδόσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Παρά τις διαφωνίες μας, στηρίζουμε τις δράσεις των συντρόφων μας στην ΚΕΕΡΦΑ, η οποία έχει δώσει σκληρές μάχες ενάντια στους φασίστες της Χρυσής Αυγής”.

Μειονότητα

Το DEB είναι το κόμμα που η συντριπτική πλειοψηφία της μειονότητας ψήφισε στις ευρωεκλογές του 2014, όχι γιατί είναι ένα νεοφιλελεύθερο (φιλο-ΕΕ) κόμμα, ούτε -πολύ περισσότερο- γιατί είναι “εθνικιστικό”, αλλά γιατί υπερασπίζεται τα δικαιώματα της μειονότητας όπως αυτό του αυτοπροσδιορισμού. Αναδεικνύει τις επιθέσεις των ελληνικών κυβερνήσεων (κλεισίματα μειονοτικών σχολείων, ρατσιστικός νόμος αποκλεισμού δασκάλων της μειονότητας από τα μειονοτικά σχολεία) που, δυστυχώς, πολλές φορές κομμάτια της αριστεράς, με φωτεινή εξαίρεση την ΚΕΕΡΦΑ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, υποτιμούν.

“Η κινητοποίηση απομόνωσε τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής με τον τρόπο που γνωρίζει καλά το οργανωμένο εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα, με την μαζική συμμετοχή στις διαδηλώσεις εκατοντάδων εργαζόμενων και φοιτητών, κόσμου της μειονότητας. Έτσι πορεύτηκε πάντοτε η ΚΕΕΡΦΑ τα τελευταία χρόνια και έτσι θα συνεχίσει βοηθώντας το μαζικό κίνημα να πετυ-

χαίνει αντιφασιστικές νίκες με την ενωτική δράση χωρίς αποκλεισμούς”, ανακοίνωσε η ΚΕΕΡΦΑ δίνοντας απάντηση στις συκοφαντίες.

“Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής έχουν στοχοποιήσει επανειλημμένα την αριστερά, τη μειονότητα και τους μουσουλμάνους ως πράκτορες της Τουρκίας και του Ερντογάν και το “Γραφείο” τους το προορίζουν ως ορμητήριο για φασιστικές και ρατσιστικές επιθέσεις κατά αγωνιστών του εργατικού κινήματος και της αριστεράς. Μέλη της ΚΕΕΡΦΑ έχουν δεχτεί άλλωστε επιθέσεις στο παρελθόν για την υπεράσπιση της μειονότητας και των δικαιωμάτων της. Ξανά και ξανά βρήκαν μπροστά τους μαζική ενωτική δράση, με την ΚΕΕΡΦΑ να ενώνει και να κινητοποιεί μαζικά κόσμο.

Η μάχη ενάντια στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής έχει ιστορία στην Ξάνθη. Το 1992 η αντιφασιστική διαδήλωση που βούλιαξε την πόλη έστειλε τους φασίστες στα αζήτητα. Η ενότητα νίκησε τους φασίστες σε μια περίοδο που επιδίωκαν με πογκρόμ κατά της μειονότητας να ωθήσουν σε πολεμική εμπλοκή στα Βαλκάνια. Είμαστε υπερήφανοι για την διεθνιστική στάση των μελών της ΚΕΕΡΦΑ της Ξάνθης και θα τους υπερασπίσουμε απέναντι σε κακόβουλες επιθέσεις”, καταλήγει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

Κατερίνα Θωίδου

Η άποψή μας Συνέχεια από τη σελίδα 3 **Μαζί στους δρόμους**

«Όταν, πριν από οχτώ χρόνια, ο Ομπάμα κέρδιζε τις εκλογές, εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο είχαν προσδοκίες ότι ο πρώτος Μαύρος πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ θα σηματοδοτούσε μια πορεία ενάντια στον πόλεμο, στο ρατσισμό και στη φτώχεια» αναφέρει στην ανακοίνωση που καλεί στο συλλαλητήριο το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. «Όμως στην πράξη, ο Ομπάμα και το Δημοκρατικό κόμμα αποδείχθηκαν νεκροθάφτες εκείνων των ελπίδων.

Στα μέτωπα του πολέμου, στα μέτωπα του ρατσισμού αλλά και στο μέτωπο της οικονομίας. Η αναμική ανάκαμψη από τη βουτιά του 2008 το μόνο που κατάφερε είναι να μεγαλώσει το χάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς.

Για την εργατική τάξη, αυτό που έφερε ήταν στασιμότητα στα μεροκάματα και περιπλάνηση για εκατομμύρια νέους και άνεργους από μια δουλειά του ποδαριού στην άλλη. Για τους καταναλωτές, όμως, εξασφάλισε βουνά από κέρδη που καταλήγουν στον τζόγο των χρηματαγορών και για τους τραπεζίτες ιδιαίτερα εξασφάλισε και ασυλία για τις εγκληματικές φούσκες της κερδοσκοπίας...

Κατήφορος

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ διαφήμιζε τον Ομπάμα σαν «φίλο των ελληνικών θέσεων» για το χρέος και για τη «σταθερότητα στην περιοχή». Τώρα αυτός ο εξωραϊσμός του Πλανητάρχη καθάρθηκε και ο **Αλέξης Τσίπρας** στέλνει συγκαρρητήρια στον **Τραμπ**. Θα φτάσει μέχρι το σημείο να τον ανακηρύξει και αυτόν «φίλο» στο όνομα της «συνέχειας του κράτους» καθώς ο Ομπάμα αγωνίζεται για μια ομαλή μεταβίβαση της αμερικανικής Προεδρίας. Ο κατήφορος δεν έχει τέλος. Χρειαζόμαστε και εδώ μια αριστερά αντικαπιταλιστική και επαναστατική, σε ρήξη με το ρεφορμιστικό δρόμο που κατρακυλάει από Μνημόνιο σε Μνημόνιο και θέλει να μηδενίσει τις «προσφυγικές ροές» παρέα με τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ, των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στην περιοχή. Όλοι στις πορείες στο τριήμερο του Πολυτεχνείου, όλοι στις απεργίες στις 24 Νοέμβρη και 8 Δεκέμβρη, το μέλλον μας δεν είναι ο βάρβαρος καπιταλισμός των Τραμπ και των Μέρκελ, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός».

Κρίση, πόλωση και αντίσταση

Η εκλογική νίκη του Τραμπ και η ανάδειξή του στην θέση του νέου προέδρου των ΗΠΑ έχει γίνει η αιτία για να εκφραστούν μια σειρά από απόψεις και αναλύσεις που έμμεσα ή άμεσα καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η ευθύνή ανήκει στους αμερικανούς ψηφοφόρους που είναι αντιδραστικοί.

Η γραμμή ότι «φτάνει ο κόσμος» μοιάζει να τους βολεύει όλους. Βολεύει τον Τραμπ που αναδεικνύεται σαν εκφραστής του λαού. Βολεύει όλους όσους θέλουν να αξιοποιήσουν τη νίκη του διεθνώς, την **Λεπέν** και την/τον κάθε επίδοξη/ο **Λεπέν**. Βολεύει την ηττημένη των αμερικάνικων εκλογών και πουλέν του επιχειρηματικού και στρατιωτικού κατεστημένου, την **Κλίντον** να εξηγήσει την ήττα της. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, βολεύει το City του Λονδίνου να εξηγήσει την δική του ήττα του με το **brexit**. Αναπαράγεται επίσης από την «υπεύθυνη» αριστερά. Είτε για να καλύψει τα αδιέξοδα και τα εφιαλτικά αποτελέσματα στα οποία μπορούν να οδηγήσουν οι συμβιβασμοί της, στις ΗΠΑ, στη Βρετανία, στην Ελλάδα. Είτε για να χειραγωγήσει με έναν έμμεσο τρόπο τον κόσμο στην ιδέα «ΣΥΡΙΖΑ και πολύ σας πάει γιατί υπάρχουν και χειρότερα». Αλλά δεν βολεύει την πραγματικότητα.

Καταρχήν όσον αφορά το μέγεθος της επιτυχίας του Τραμπ: Πρώτον, το ζήτημα της αποχής. Σε αυτές τις προεδρικές εκλογές η συμμετοχή ήταν 55,6%, μια από τις πιο χαμηλές συμμετοχές των τελευταίων χρόνων. (Το 2004 ήταν 60,1%, το 2008 αντίστοιχα 58,2%, το 2012, 54,9%). Δηλαδή, ο Τραμπ και η Κλίντον πήραν στο σύνολο του πληθυσμού με δικαίωμα ψήφου ένα ποσοστό που αναλογεί στον καθένα τους μόλις το 25%. Αυτό δεν δικαιολογεί με τίποτα οποιαδήποτε ανάλυση περί σαρωτικής συντηρητικής «στροφής» στην κοινωνία.

Δεύτερο, ο Τραμπ εκλέχτηκε πρόεδρος χωρίς να βγει καν πρώτος! Για την ακρίβεια πήρε 60.265.858 ψήφους και 47,3%, δηλαδή περίπου μισό εκατομμύριο ψήφους και 0,5% λιγότερο από την Κλίντον που πήρε 60.839.922. Ακόμα και οι εκλογές του **Καραμανλή** το 1956 με το λεγόμενο «τριφασικό» εκλογικό σύστημα θα ζήλευαν το εκλογικό σύστημα των ΗΠΑ! Μια σύγκριση που επίσης μας βοηθάει να κατανοήσουμε τις υπερβολές για το «φαινόμενο Τραμπ» είναι αυτή με τα αποτελέσματα των υποψηφίων προέδρων, Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων, στις αναμετρήσεις του 2008, του 2012 και την φετινή. Ο Τραμπ είχε το ίδιο ποσοστό με τον **Ρόμπιντ** το 2012 και περίπου όσες ψήφους είχε πάρει ο **Μακέν** το 2008, στις αναμετρήσεις στις οποίες ηττηθηκαν με διαφορά από τον **Μπάρακ Ομπάμα**.

Πώς κατάφερε να νικήσει λοιπόν ο Τραμπ; Σύμφωνα με το αμερικάνικο εκλογικό σύστημα, το αποτέλεσμα έκριναν οι νίκες σε πολιτικές κλειδιά, πολλές από αυτές προπύργια των Δημοκρατικών, όπως ο **Μίτσιγκαν**, το **Γουισκόνσιν**, την **Πενσυλβάνια**. Σε αυτές τις πολιτικές οι ψήφοι που πήρε το Δημοκρατικό Κόμμα έπασαν αντίστοιχα κατά 13%, 10% και 9% συγκριτικά με τις προηγούμενες εκλογές το 2012.

Δεν συνέβησαν βέβαια αυτά επειδή οι ψηφοφόροι έγιναν σε μια μέρα οπαδοί της Κου Κλουξ Κλαν, ούτε σε αυτές τις πολιτείες ούτε γενικότερα. Σε πανθενική κλίμακα, στα έξιτις πολ το 52% των ψηφοφόρων έθετε σαν βασικότερο ζήτημα αυτό της οικονομίας, ενώ δεύτερο με ένα πολύ χαμηλό 18% το ζήτημα της τρομοκρατίας και ακόμα πιο χαμηλά το ζήτημα της μετανάστευσης, που ήταν κυρίαρχο στην ατζέντα του Τραμπ.

Χωρίς πλειοψηφία

Από τα παραπάνω γίνεται κατανοητό ότι ο Τραμπ δεν πέτυχε κανένα θρίαμβο. Νίκησε χωρίς να πάρει την πλειοψηφία. Παίρνοντας τις συντηρητικές ψήφους που παραδοσιακά παίρνει το Ρεπουμπλικανικό κόμμα. Κερδίζοντας τις ψήφους των δηλωμένων ρατσιστών στο Νότιο και αλλού. Και -κάτι που έκανε τη διαφορά- καταφέροντας να πάρει και ένα κομμάτι ψήφων των φτωχών λευκών, απολυμένων, εργατών, και μάλιστα εκεί που το Δημοκρατικό Κόμμα ήταν παραδοσιακά δυνατό, στην χτυπημένη βιομηχανική καρδιά των ΗΠΑ. Ο Τραμπ «παραδέχτηκε» κάτι το πολύ απλό: ότι η Αμερική έχει πρόβλημα. Και βέβαια αυτός «θα την ξανακάνει μεγάλη», θα ανοίξει τα εργοστάσια, θα δώσει δουλειές κλπ.

Αλλά στην ουσία τη νίκη στον Τραμπ την έδωσε το άλλο στρατόπεδο. Η Χίλαρι και ο Μπιλ, ο Μπάρακ και η Μισέλ, βάσαναν όλη την προεκλογική τους εκστρατεία πάνω στο ότι «η Αμερική είναι

Διαδήλωση μετά την εκλογή Τραμπ στο Λος Άντζελες

μεγάλη». Αυτοbauκαλιζόνταν αγκαλιά με αστέρια της showbiz για την επιτυχία της οκταετίας του Ομπάμα αλλά η πραγματικότητα που βίωνε ο κόσμος ήταν άλλη.

Έτσι, η Κλίντον έχασε συνολικά έξι εκατομμύρια ψήφους συγκριτικά με τα αποτελέσματα του 2012. Στο **Νιττρόπ**, την πιο χτυπημένη από την ανεργία και την εσωτερική μετανάστευση πόλη 700.000 κατοίκων, όπου το 83% του πληθυσμού είναι πλέον μαύρο, η Κλίντον πήρε 48.000 ψήφους λιγότερες από όσες είχε πάρει το Δημοκρατικό Κόμμα το 2012.

Η δύναμη που μπορούσε να νικήσει τον Τραμπ σε αυτές τις εκλογές φάνηκε στη δυναμική που απέκτησε (ακόμα και στα γκάλοπ) την περίοδο που οι υποψήφιοι πάλευαν για το χρίσμα, η υποψη-

φιότητα του **Σάντερς**, δηλώνοντας «σοσιαλιστής», μια λέξη ταμπού στο πολιτικό κατεστημένο των ΗΠΑ, μπορούσε να κερδίζει την εργατική οργή στα αριστερά και μέσα σε λίγους μήνες μύρεσε να συσπειρώσει γύρω του εργαζομένους και νεολαία, λευκούς και μαύρους και λατίνους. Αλλά το κατεστημένο του Δημοκρατικού κόμματος φρότισε να τον εξουδετερώσει (όχι χωρίς και τη δική του παθητική υποταγή) με το ίδιο αν όχι περισσότερο μένος με το οποίο πολέμησε τον Τραμπ, αφήνοντας έτσι το πεδίο ελεύθερο στον τελευταίο να παριστάνει ότι είναι «αντίπαλος του κατεστημένου».

Ταξική πόλωση

Στην ανάδειξη πολιτικών σαν τον Σάντερς στα αριστερά και σαν τον Τραμπ στα δεξιά στο αμερικάνικο πολιτικό σκη-

νικό, μπορεί κανείς να δει λοιπόν όχι «συντηρητικοποίηση», αλλά μια διαδικασία που εδώ και χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη με δύο κυρίαρχα χαρακτηριστικά: Βάθεμα της κρίσης και ταξική πόλωση.

Η ανάδειξη του Τραμπ σηματοδοτεί κοινωνική και πολιτική κρίση για την άρχουσα τάξη των ΗΠΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι τα Χρηματιστήρια κατέγραψαν την ανησυχία τους με πτώση μόλις φάνηκε η νίκη του Τραμπ. Ότι τα ΜΜΕ και οι γκαλοπατζήδες, οι τραπεζίτες και το βιομηχανοστρατιωτικό σύμπλεγμα και «οι αγορές» στήριζαν Κλίντον. Ότι με εξαίρεση ενός, όλοι οι προηγούμενοι Ρεπουμπλικάνοι υποψήφιοι στήριζαν την Κλίντον. Τώρα, τόσο το Ρεπουμπλικανικό όσο και το Δημοκρατικό κόμμα συνειδητοποιούν με τρόπο ότι οι νεοφιλελεύθερες πολιτι-

κές τους χάνουν τον παραδοσιακό έλεγχο που είχαν. Θεώρησαν και θεωρούν ότι ο Τραμπ παίζει με τη φωτιά όταν δημιουργεί παριστάνοντας τον αντίπαλο του κατεστημένου για να πάρει την ψήφο οργισμένων εργατών. Και ανησυχούν γιατί ξέρουν ότι ο Τραμπ δεν ελέγχει αυτή την οργή.

Την έχουν δει να εκφράζεται τα τελευταία χρόνια ξανά και ξανά, και μάλιστα σε πλήρη αντίθεση με όσα πρεσβεύει ο Τραμπ και μεταφράζεται σε βαθιά ταξική πόλωση: Από την έκρηξη του Σιάτλ το 1999 στο αντιπολεμικό κίνημα που από το 2003 άρσωσε τις ΗΠΑ και άνοιξε το δρόμο για την εκλογή Ομπάμα. Αλλά και μετά το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, με το κίνημα Occupy που απαίτησε σε μαζική κλίμακα τα δικαιώματα του 99%, στρατοπεδεύοντας έξω από τη Γουόλ Στριτ του 1%, το 2011. Με τις καταλήψεις δημοσίων χώρων, ακόμα και κατάληψη του κοινοβουλίου του Γουισκόνσιν. Και βέβαια το κίνημα «Οι Ζωές των Μαύρων Μετράνε» ενάντια στις δολοφονίες

της αστυνομίας. Από τις απεργίες για συνδικαλισμό και αυξήσεις στα φασφουντάδικα και στα πολυκαταστήματα μέχρι τον αγώνα ενάντια στους αγωγούς προς τα αριστερά, αλλά ο Σάντερς τον άφησε στα κρύα του λουτρού.

Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να εμποδίσει τον Τραμπ να υλοποιήσει όλα τα άθλια σχέδιά του, τα τείχη, τις απελάσεις των μεταναστών, τις επιθέσεις στους μουσουλμάνους, τους ομοφυλόφιλους, τους μαύρους, τις γυναίκες, τους νέους.

Σήμερα, μόλις λίγες μέρες μετά τις εκλογές, οι μαζικές διαδηλώσεις που συγκλονίζουν τις ΗΠΑ δείχνουν ότι υπάρχουν όλες οι δυνατότητες ώστε η νίκη Τραμπ να μην πυροδοτήσει μια ακροδεξιά δυναμική, αλλά αντίθετα να οξύνει την κρίση των από πάνω και να ανοίξει ευκαιρίες για την εργατική αντίσταση.

Αλλά η αντίσταση από μόνη της δεν φτάνει. Το κίνημα δεν μπορεί να προχωρήσει με μια αριστερά τύπου Σάντερς, στην θανατηφόρο αγκαλιά του Δημοκρατικού κόμματος. Χρειάζεται μια αριστερά αποφασισμένη να στήριξει δυναμικούς αγώνες ενάντια στον πόλεμο, τη φτώχεια και το ρατσισμό, με ορίζοντα την ανατροπή του καπιταλισμού. Και αυτό δεν ισχύει μόνο για τις ΗΠΑ αλλά παντού- και εδώ.

Καπιταλισμός της φτώχειας

Την πιο δύσκολη διακυβέρνηση από όλους τους τελευταίους προέδρους των ΗΠΑ θα έχει να αντιμετωπίσει ο Τραμπ, από την 1η Γενάρη που θα αναλάβει καθήκοντα.

Καταρχήν όσον αφορά στην οικονομία των ΗΠΑ, που μοιάζει να βαλτώνει. Είναι χαρακτηριστικά τα όσα γράφει ο μαρξιστής οικονομολόγος **Μάικλ Ρόμπερτς**:

«Οι οικονομικές επιδόσεις της προκαλούν μελαγχολία. Η πραγματική αύξηση του κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι ετησίως μόλις 1,4%, αρκετά πιο κάτω από τα επίπεδα πριν από τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2008. Το ΔΝΤ αναμένει η αμερικανική οικονομία να επεκταθεί μόλις κατά 1,6% φέτος. Και οι οικονομολόγοι της FED προβλέπουν ετήσια επέκταση κατά 1,8% για το άμεσο μέλλον. Όλα αυτά προϋποθέτουν ότι δεν θα υπάρξει νέα ύφεση... Αλλά τώρα τα αμερικανικά εταιρικά κέρδη πέφτουν. Σύμφωνα με οικονομολόγους της JP Morgan, αυτά τα κέρδη μειώθηκαν κατά 7% σε σχέση με τα επίπεδα προ ενός έτους. Σ' αυτή τη βάση εκτιμούν ότι η πιθανότητα να ξεκινήσει η ύφεση μέσα σε τρία χρόνια αγγίζει το 92%, ενώ η πιθανότητα να ξεκινήσει σε δύο χρόνια φτάνει το 67%».

«Η προεκλογική εκστρατεία του Τραμπ ήταν ενάντια στη φιλελεύθερη καπιταλιστική διεθνή τάξη που ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός οικοδόμησε και συντηρεί από το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου» γράφει ο **Άλεξ Καλνίνας**. «Ήταν ενάντια στο ελεύθερο εμπόριο και την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων (υπό την υποστήριξη της αμερικανικής στρατιωτικής δύναμης).

Κατήγγειλε τους διάφορους κύκλους απελευθέρωσης του εμπορίου θεωρώντας την υπεύθυνη για την παρακμή βασικών βιομηχανιών των ΗΠΑ.

Πηγή έντασης

«Θα κάνει όμως πραγματικά καμιά διαφορά ο Trump; Είναι δύσκολο να το πει κανείς αυτό. Η νεοφιλελεύθερη εποχή της οικονομικής κερδοσκοπίας τον έκανε αυτό που είναι. Δεν πρόκειται να τα σπάσει μαζί της. Αλλά οι ψηφοφόροι του θα περιμένουν από αυτόν να εκπληρώσει τις κατά κύριο λόγο ανεκπλήρωτες υποσχέσεις της προεκλογικής του εκστρατείας. Αυτό θα είναι μια μεγάλη, μόνιμη πηγή έντασης για τη διακυβέρνησή του».

Ήδη οι ειδήσεις που έρχονται από τις ΗΠΑ, μεταφέρουν την εικόνα της σύνθεσης του νέου οικονομικού επιτελείου του Τραμπ, που δεν φαίνεται να απέχει πολύ από τα προηγούμενα: Στη θέση του υπουργού Οικονομικών συζητείται το όνομα του **Steve Mnuchin**, ενός πρώην της Goldman Sachs, του **Wilbur Ross** ενός επιχειρηματία που αγοράζει εταιρίες για να τις κλείσει και να πουλήσει τα περιουσιακά τους στοιχεία. Άλλα ονόματα για το οικονομικό επιτελείο είναι αυτό του οικονομικού συμβούλου στο Λευκό Οίκο επί Ρήγκαν, Lawrence Kudlow, αλλά και του **Steve Moore**, που σχεδίασε το φορολογικό πρόγραμμα του Τραμπ. Ο Moore προανήγγειλε ότι ένας φορολογικός νόμος θα είναι στις προτεραιότητες της νέας κυβέρνησης συμπληρώνοντας ότι «θα είναι πιο εύκολο να περάσουν από το Κογκρέσο περιεκτικές στους φόρους επί των εταιρικών κερδών για να γίνει η αμερικανική οικονομία πιο ανταγωνιστική παρά περιεκτικές στο φόρο εισοδήματος». Δηλαδή οι φόροι θα μειωθούν βασικά μόνο για τους πολύ πλούσιους.

«Αυτοί που κυρίως θα επωφεληθούν από τις περικοπές φόρων που θα κάνει, θα είναι οι υπερ-πλούσιοι. Με τον Τραμπ οι πολλοί θα δουν να μειώνεται το εισόδημά τους κατά 7%, ενώ το κέρδος για το ανώτατο 1% θα φτάσει το 19% του εισοδήματός τους» συνεχίζει ο Ρόμπερτς. «Για να ισοσκελιστεί ο ομοσπονδιακός προϋπολογισμός, οι κρατικές δαπάνες θα πρέπει να μειωθούν περίπου κατά 20%, καταφέροντας πλήγμα στο κράτος πρόνοιας, στην εκπαίδευση και στην υγεία. Η αύξηση των δασμών στα έξω προϊόντα και η επιβολή κυρώσεων στην Κίνα και στο Μεξικό, τους δύο μεγαλύτερους εμπορικούς εταίρους των ΗΠΑ, θα αύξανε τις τιμές και θα προκαλούσαν αντίστοιχα από τους ανταγωνιστές.

«Θα μπορέσει τελικά να διαχειριστεί η κυβέρνηση Τραμπ την αμερικανική οικονομία που δείχνει να βαλτώνει; Την υλοποίηση των προεκλογικών του δεσμεύσεων για στρόφι της κυρίαρχης οικονομικής πολιτικής των ΗΠΑ; Την εξωτερική πολιτική της πιο μεγάλης ιμπεριαλιστικής δύναμης ακριβώς την περίοδο που η αποσταθεροποίηση στη Μέση Ανατολή βρίσκεται στο ζενίθ; Θα μπορέσει να διαχειριστεί την διάψευξη των υποσχέσεων που έδωσε στους φτωχούς ότι θα εξασφάλισε ξανά το δικαίωμά τους στην εργασία και την αξιοπρέπεια;

Και, τελευταίο, αλλά πάνω απ' όλα, θα μπορέσει να κāmψει την αντίσταση και τη νέα ριζοσπαστικοποίηση που έχει ανατείλει στις ΗΠΑ; Το κίνημα που από την πρώτη κιόλας μέρα διαδηλώνει κατά εκατοντάδες χιλιάδες στους δρόμους των μεγαλοπόλεων σε όλες τις ΗΠΑ μας στέλνει το πιο αισιόδοξο μήνυμα.

Ανεργία στα McDonald's για αυξήσεις

Διαδήλωση ενάντια στις δολοφονίες Μαύρων από αστυνομικούς

Ο θάνατος του Λέοναρντ Κοέν στις 11 Νοέμβρη σε ηλικία 82 ετών προκάλεσε παγκόσμια συγκίνηση. Εκατοντάδες χιλιάδες μηνύματα, εκατομμύρια προβολές στο διαδίκτυο, αποδεικνύουν πως ο ποιητής, συγγραφέας, στιχουργός, τραγουδοποιός και τραγουδιστής Λέοναρντ Κοέν αποτελούσε μια από τις πιο αγαπητές φιγούρες δημιουργών σε όλη την υφήλιο.

Από την αρχή της πορείας του ανάβλυζε κάτι παλιομοδίτικο. Το σκούρο σακάκι, η ρεπούμπλικα, η αργή βαριά φωνή θύμιζαν πάντα κάτι που έρχεται από το παρελθόν. Γεννημένος στο Μόντρεαλ, μεγαλωμένος σε εύπορη εβραϊκή οικογένεια ραβίνων, το Σεπτέμβρη του 1934, τέσσερις μόλις μήνες πριν τη γέννηση του Έλβις Πρίσλεϊ, δεν ακολούθησε την ξέφρενη πορεία της έκρηξης του ροκ εντ ρολ της εποχής του. Πάντα άφηνε στον εαυτό του ένα χώρο για μια ιδιαίτερη μεταφυσική πνευματικότητα.

Χρειάστηκε να ταξιδέψει στην Ευρώπη και για λίγα χρόνια να βρει καταφύγιο στην Ύδρα της δεκαετίας του '60, να παρουσιάσει τις πρώτες ποιητικές συλλογές [“Τα λουλούδια του Χίτλερ” (1964) και “το αγαπημένο παιχνίδι” (1963)] αλλά και το πεζογράφημα “Υπέροχοι άκληροι” (1966) με αυτή την πρόστυχη ασέ-

So long, Λέοναρντ...

Λεζάντα: Ο Λέοναρντ Κοέν τραγουδάει σε κατειλημμένη σχολή στη Ρώμη το 1974.

βεια που θα χαρακτήριζε και άλλους ποιητές τη εποχής του, ποτέ όμως δεν συνδέθηκε πραγματικά με τους μπίτνικ. Αντιθέτως η ποίηση του ειρωνική, σκοτεινή, πνευματική, μεταφυσική, θύμιζε πάντα ρομαντικούς των προηγούμενων δεκαετιών.

Ο γυρισμός του στην Αμερική τον βρίσκει να μετακομίζει για βιοποριστικούς λόγους στην Νέα Υόρκη. Γράφει καθημερινές ιστορίες, αυτοβιογραφικές ή βιοματικές. Αργός επαναλαμβανόμενος τόνος και κατασκευαστικές μελωδίες. Ο Ντύλαν του λέει ότι δεν τραγουδάει, προσεύχεται.

Ξέρει και να αντιστέκεται. Το 1969 ηχογραφεί τον «Παρτιζάνο», βασισμένο σε τραγούδι της γαλλικής αντίστασης ενάντια στους ναζί:

«*Το πρωί ήμασταν τρεις, Και το απόγευμα είμαι μόνος, Αλλά πρέπει να συνεχίσω, Τα σύνορα είναι η φυλακή μου, Ο άνεμος, ο άνεμος φυσάει, Μέσα από τους τάφους ο άνεμος φυσάει, Η ελευθερία σύντομα θα έρθει, Και τότε εμείς θα έρθουμε από τις ομιές*».

Μετά από απουσία χρόνων ο Κοέν βγαίνει και ο ίδιος από τη σκιά το 1984 με το άλμπουμ του “Dance me to the end of love”. Το ομώνυμο τραγούδι γραμμένο για το εβραϊκό

κουαρτέτο εγχόρδων που έπαιζε για να μην ακούν οι ναζί αξιωματικοί τις φωνές των χιλιάδων που δολοφονούνταν στα διπλανά κρεματόρια, γίνεται ύμνος για την αγάπη και τον έρωτα. Είναι εκείνη η περίοδος που σε ένα από τα μεγαλύτερα παγκόσμια τουρ τραγουδάει μπροστά σε χιλιάδες Πολωνούς το “Partizan song” μετατρέποντας το στον ύμνο του αντικαθεστωτικού κινήματος “Αλληλεγγύη” (Solidarnosc).

Το 1988, στα είκοσι χρόνια από το Μάη του 1968 θα τραγουδήσει:

«*Με καταδίκασαν σε είκοσι χρόνια πλῆξης, Γιατί προσπαθούσα να αλλάξω το σύστημα από μέσα, Έρχομαι τώρα, έρχομαι να τους ανταμείψω, Πρώτα παίρνουμε το Μανχάταν, έπειτα παίρνουμε το Βερολίνο*».

Οι επόμενες δεκαετίες θα είναι δεκαετίες δημιουργικής έκρηξης και αναγνώρισης. Ακόμα και όταν διαγνώστηκε με καρκίνο αποφάσισε να εντείνει την δημιουργική του δράση για να “ξεπεράσει το φόβο”. “Ψάχνω να καταλάβω τι είναι το σημαντικό που έχω να πω. Καταλαβαίνω πως με αυτές τις καθημερινές ιστορίες της αγάπης και της φρίκης απλά μιλάω για όλους, γίνομαι η φωνή τους”, εξηγεί.

Η εικόνα ενός ευαίσθητου και ειλικρινή ποιητή που προσπαθεί να εκφράσει τους πιο βαθιούς του φόβους, μελαγχολίες και λαχτάρες. Οι ασυνείδητες και όμως πραγματικές, εσωτερικές και όμως πανανθρώπινες και σίγουρα τόσο αμφίθυμες εναντίσεις της ζωής και της καθημερινότητας, τον έκαναν να φαντάζει όχι σαν σταρ αλλά σαν ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας, ο άγνωστος φίλος για εκατομμύρια ακροατές και αναγνώστες σε όλο τον πλανήτη.

Γι' αυτό και όταν την προηγούμενη Παρασκευή 11/11 σήκωσε την ρεπούμπλικα, άνοιξε την πόρτα και έφυγε τραγουδώντας τους στίχους από το “Leaving the table”, το αγαπημένο του τραγούδι στο τελευταίο του δίσκο “You want it darker”, που κυκλοφόρησε λίγους μόλις μήνες πριν πεθάνει, οι θεατές σε όλο τον κόσμο τον χειροκρότησαν με δάκρυα στα μάτια, γιατί για άλλη μια φορά στους στίχους του απέδωσε με την συνηθισμένη του ηρεμία τον παλιότερο φόβο του ανθρώπου, το θάνατο.

«*Δεν χρειάζομαι κάποιο λόγο για ό,τι έγινα, Έχω δικαιολογίες, αλλά είναι κουρασμένες και κουτσές, Δεν χρειάζομαι πια καμιά χάρη, Δεν έχει μείνει κανένας για να με κατηγορήσει, Αφήνω το τραπέζι, πλέον είμαι έξω από το παιχνίδι*»

Κυριάκος Μπάνος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Το «Θάνατος στο Σαράγεβο» είναι η τελευταία ταινία του Βόσνιου κινηματογραφιστή Ντάνις Τάνοβιτς, που βραβεύτηκε στην Μπερλινάλε του 2016. Ο Τάνοβιτς έγινε παγκόσμια γνωστός το 2001 με την ταινία «No man's land», που εκτυλισσόταν στη νεκρή ζώνη ανάμεσα στα χαρακώματα των Σερβοβόσνιων και των Μουσουλμάνων Βόσνιων στον πόλεμο του 1992. Ήταν μια ταινία ράπισμα στον εθνικισμό, τον πόλεμο, τον ρόλο των κυανόκρανων του ΟΗΕ και των διεθνών ΜΜΕ.

Η νέα του ταινία εμπνέεται από το θεατρικό έργο του Μπερνάρ Ανρί Λεβί, “Hotel Europe”, το οποίο έκανε πρεμιέρα στο Εθνικό Θέατρο του Σαράγεβο τον Ιούνιο του 2014. Το έργο είναι ο μονόλογος ενός άνδρα στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του στο Σαράγεβο, όπου κάνει πρόβες για την ομιλία του με θέμα την 100η επέτειο από τη δολοφονία του Αρχιδούκα Franz Ferdinand. Ο Τάνοβιτς όμως άδραξε την ευκαιρία για να μιλήσει όχι για κάποιο φιλοσοφικό ζήτημα, αλλά για την κατάσταση στη σημερινή Βοσνία. Οχημά του είναι το ξενοδοχείο Europa του Σαράγεβο, στην πραγματικότητα το Holiday Inn, που είχε κατασκευαστεί για τους χειμερινούς Ολυμπιακούς αγώνες του 1984. Για διαβολική ειρωνία, ο πρώτος ελεύθερος σκοπευτής το 1992 έριχνε από τα παράθυρα αυτού του ξενοδοχείου. Κατά τη διάρκεια της πολιορκίας του Σαράγεβο, χρησιμοποιήθηκε σαν κέντρο τύπου και ήταν τακτικά στόχος επιθέσεων. Σήμερα, 30 χρόνια αργότερα, έχει προφανώς δει καλύτερες μέρες.

Στην ταινία λοιπόν, με αφορμή την 100η επέτειο, το ξενοδοχείο φιλοξενεί ολόκληρο το γεγονός: Στην ταρατάσα, μια δημοσιογράφος από το εθνικό δίκτυο παίρνει συντεύξεις από διάφορες

Θάνατος στο Σαράγεβο Του Ντάνις Τάνοβιτς

προσωπικότητες, κάποιιο είναι υποστηρικτές της κατάστασης που διαμορφώθηκε μετά τον πόλεμο, κάποιο όχι. Μεταξύ τους ένας απόγονος του Γκαβρίλο Πρίντσιπ, του Σέρβου εθνικιστή που εκτέλεσε τον διάδοχο της Αυστρίας το 1914. Στους ορόφους διαμένουν οι επίσημοι προσκεκλημένοι όπως ο Γάλλος διανοούμενος Ζακ Βεμπέρ (στην προεδρική σουίτα), τα ολυμπιακά σερβίτσια και μαχαιροπήρουνα γυαλίζονται και σπιλβώνονται επιμελώς για το επίσημο δείπνο, τα σεκιούριτι βρίσκονται επί ποδός πολέμου.

Απεργία

Την ίδια στιγμή, το προσωπικό είναι απλήρωτο δυο μήνες και ανακοινώνει ότι κατεβαίνει σε απεργία. Ο διευθυντής του ξενοδοχείου, Ομέρ, κλασική φιγούρα κυνικού κομπιναδόρου επιχειρηματία, θέλει να ελέγξει την κατάσταση μέσω της ευνοούμενης του ρεσεψιονίστ, της Λαμίγια, η οποία προσπαθεί ανεπιτυχώς να σταματήσει την κινητοποίηση. Τότε ο Ομέρ θα επιστρατεύσει τα μεγάλα μέσα από το υπόγειο του ξενοδοχείου, όπου στεγάζεται ένα στριπτιζάδικο και μαζί ο υπόκοσμος της πόλης. Οι μαφιόζοι απαγάγουν τον ηγέτη του συνδικάτου των εργαζόμενων, αλλά τό-

τε θα αναλάβει στη θέση του η μητέρα της Λαμίγια, που δουλεύει στο πλυντήριο, σε σύγκρουση με την κόρη της και την κυνική γενιά της παραίτησης και του αριβισμού που εκπροσωπεί η τελευταία. Η σύγκρουση όμως κλιμακώνεται και στην ταρατάσα, όπου ο Γκαβρίλο Πρίντσιπ νεώτερος καταγγέλλει ηχηρά την πολιτική κατάσταση.

Τρεις κόσμοι σε ένα κτήριο, απ'έξω κούκλα κι από μέσα πανούκλα, ένα Βαλκανικό «Γκόσφορντ Παρκ» φόρος τιμής στον μεγάλο Ρόμπερτ Άλτμαν. Ο θεατής τους ακολουθεί μέσα από την φοβερή αεικίνητη κάμερα που περιπλανιέται από την ταρατάσα στα καταγώγια μέσα από δαιδαλώδεις διαδρόμους και σκάλες, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα γεμάτη άγχος και κλειστοφοβία, σε παραβολή με την πολιτική και κοινωνική κατάσταση στη σύγχρονη Βοσνία. Μια κατάσταση που δεν δικαιώνει τις προσδοκίες του κόσμου όταν έγινε η δοτή ειρήνευση του 1994 με τη συνθήκη του Ντέιτον, αντίθετα σήμερα ο νεοφιλελευθερισμός χτυπάει τις ζωές της εργατικής τάξης και το Ευρωπαϊκό όνειρο ξεθωριάζει. Όπως δηλώνει ο σκηνοθέτης «Το όνειρο του ευρωπαϊκού σχεδίου ήταν να σταματήσουν οι πόλεμοι και να επιτρέψει σε όλους να μετακινούνται ελεύθερα, να ζουν και να εργάζονται από κοινού, παρά τα προβλήματα του παρελθόντος. Αλλά η Ευρώπη σήμερα είναι περισσότερο μια χριστιανική λέσχη από τότε που ανέλαβαν οι τεχνοκράτες. Πλέον, η ακροδεξιά αυξάνεται και επικρατεί η ιδέα ότι «τελειώσατε»!».

Εξαιρετική ταινία, τροφή για σκέψη σε μια φοβερή συγκυρία, προβάλλεται στις αίθουσες από τις 10 Νοέμβρη.

Δήμητρα Κυρίλλου

57ο Φεστιβαλ Θεσσαλονίκης Βασίλης Κουκαλάνι: Μια Ειδική Μνεία «Αφιερωμένη στο λαό της Συρίας»

Ειδική Μνεία κέρδισε στο 57ο Φεστιβάλ Ταινιών Θεσσαλονίκης ο ηθοποιός Βασίλης Κουκαλάνι για την ερμηνεία του στην ταινία «Πλατεία Αμερικής» του Γιάννη Σακαρίδη στο ρόλο ενός Σύρου πρόσφυγα. Στην τελετή απονομής ο Β. Κουκαλάνι αφιέρωσε το βραβείο στο λαό της Συρίας και κάλεσε να ανοίξουν τα σύνορα, λέγοντας ότι παραβιάζεται ένα από τα βασικά σημεία της Συνθήκης της Γενεύης.

ΜΑΘΗΤΕΣ Διαδηλώνουν 15N και 17N

Κάλεσμα για τη διαδήλωση κατά της επίσκεψης Ομπάμα και την πορεία του Πολυτεχνείου έχουν κυκλοφορήσει οι μαθητές Anticapitalista, ενώ οργανώνουν τις κινητοποιήσεις με ενημέρωση των συμμαθητών τους.

Η Άρτεμις από το 2ο ΓΕΛ Αλίμου μας δήλωσε: «Θα κατέβουμε στην πορεία για το Πολυτεχνείο γιατί θέλουμε να τιμήσουμε την 17η Νοέμβρη, να τιμήσουμε την εξέγερση που έριξε ένα χουντικό καθεστώς. Δεν φτάνουν οι γιορτές που κάνουμε στο σχολείο, πρέπει να κατέβουμε στις πορείες και στους δρόμους να τιμήσουμε όσους πάλεψαν. Δεν θέλουμε νοσταλγούς της Χούντας στα σχολεία και οτιδήποτε έχει να κάνει με το φασισμό, όπως οι ναζιστικές οργανώσεις που υπάρχουν σήμερα.

Δυο μέρες πριν, στις 15 Νοέμβρη, οι μαθητές θα κατέβουμε και στη διαδήλωση για την επίσκεψη του Ομπάμα. Δεν φοβόμαστε επειδή βγήκε ο Τραμπ. Βλέπουμε ότι πριν ακόμα ορκιστεί η κυβέρνηση του, οι διαδηλώσεις δεν σταματούν. Θα δείξουμε ότι είμαστε στο πλευρό του κόσμου

που διαδηλώνει στην Αμερική με τη συμμετοχή μας στην πορεία».

Ο Βασίλης από το Ζάννειο Πειραιά μας είπε: «Δεν πρέπει να ξεχάσουμε τι έγινε στο Πολυτεχνείο. Έρχεται τώρα ο Ομπάμα που είναι υπεύθυνος για τους βομβαρδισμούς στη Συρία και αλλού. Πρέπει να απολογηθεί. Για αυτό θα διαδηλώσουμε την Τρίτη 15 Νοέμβρη. Για τα παιδιά των προσφύγων, παλεύουμε για να μπουν στα σχολεία. Όλοι πρέπει να έχουμε το δικαίωμα να μορφωθούμε και να σπουδάσουμε. Δεν πρέπει να το στερείται κανένας άνθρωπος».

Ο Ραφαήλ, μαθητής της Γ' Λυκείου από τη Θεσσαλονίκη, σε γράμμα που έστειλε στην ΕΑ τονίζει ότι οι μαθητές στην Ελλάδα πρέπει να πάρουν παράδειγμα από τους Γάλλους συμμαθητές τους που βγήκαν μαζί στους δρόμους την περασμένη χρονιά και να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις μετά τα μαθητικά συλλαλητήρια στις 7 Νοέμβρη σε πολλές πόλεις.

Ανάμεσα σε άλλα αναφέρει: «Το μέλλον των μαθητών στο σχολείο αλλά και έξω από αυτό δεν είναι αποκομμένο από την συλλογική κίνηση της κοινωνίας ούτε πρέ-

πει να περιορίζεται στην ατομική εξέλιξη του καθένα. Όποιον δρόμο και αν ακολουθήσουν οι μαθητές μετά το σχολείο, δεν θα πρέπει να συμβιβαστούν με τα εμπόδια που θα αντιμετωπίσουν μπροστά τους: την εκμετάλλευση, την ανεργία και την εργασιακή περιπλάνηση, την δουλειά χωρίς δικαιώματα για μερικά ψίχουλα, το ίδιο το σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα.

Οι Πανελλαδικές κινητοποιήσεις των μαθητών, στις 7 Νοέμβρη ήταν μια μαζική απάντηση στα σχέδια της κυβέρνησης για την υποβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και την σύμπλευση με τις γραμμές της Ε.Ε. Πιο σημαντικό ανέδειξαν ότι η νεολαία δεν είναι με την κυβέρνηση και με κάθε κυβέρνηση, που εξαθλιώνει το παρόν και υποθηκεύει το μέλλον της.

Μένει τώρα να σχεδιάσουμε τα επόμενα βήματα της μαθητικής απερίθωτης, τις επόμενες δράσεις μας, το περιεχόμενο και την μορφή τους. Για αυτό λοιπόν ας ακούσουμε το κάλεσμα των Γάλλων μαθητών και ας ανταποκριθούμε και εμείς. Ας κατεβούμε και ας φωνάξουμε μαζί τους Non merci!».

Συνελεύσεις στις Σχολές

Σε εξέλιξη ήταν τη Δευτέρα 14 Νοέμβρη το μεσημέρι συνελεύσεις σε διάφορες σχολές με θέμα τη συμμετοχή στο τριήμερο του εορτασμού του Πολυτεχνείου και τη διαδήλωση ενάντια στην επίσκεψη Ομπάμα.

Η Σοφία Σ. μας είπε: «Στο Μαθηματικό έχουμε συνέλευση τη Δευτέρα 14/11 (σ.σ. σε ώρα που η ΕΑ είχε κλείσει την ύλη της), πιστεύω πως θα έχει κόσμο και θα καλέσουμε στις κινητοποιήσεις. Στο Χημικό που έκαναν συνέλευση πήραν απόφαση για κατάληψη από τις 15 έως τις 17 Νοέμβρη και συμμετοχή στις κινητοποιήσεις. Υπερψηφίστηκε η πρόταση του σχήματος της ΕΑΑΚ. Πάνω από 100 φοιτητές συμμετείχαν, αρκετά πάνω από την αναγκαία απαρτία. Στη συνέλευση έγινε έντονη συζήτηση, με πολλές τοποθετήσεις αφού η ΔΑΠ αμφισβητούσε τον χαρακτήρα του Πολυτεχνείου και έκανε επίθεση στην εξέγερση. Άνοιξαν και άλλα θέματα στη συνέλευση που είχαν να κάνουν με τα προβλήματα της σχολής, ενώ σημαντικό είναι ότι ο Φοιτητικός Σύλλογος καλεί στην απεργία στις 24 Νοέμβρη».

Συνελεύσεις είχαν γίνει και την προηγούμενη εβδομάδα. Η Ιλιρίντα Μ. από το Πολιτικό της ΝΟΠΕ μας είπε: «Στη συνέλευσή μας συμμετείχαν πάνω από 100 άτομα, συνήθως μαζεύονται λιγότερα. Πήραμε απόφαση με πρόταση των ΕΑΑΚ και ΑΡΕΝ ότι συμμετέχουμε στο τριήμερο του Πολυτεχνείου και τη διαδήλωση για τον Ομπάμα. Συζητήσαμε όμως κι άλλα θέματα. Ένα από τα θέματα που άνοιξε πολύ ήταν το ζήτημα της διδακτικής επάρκειας. Διεδικούμε να μην υπάρχει διαχωρισμός του πτυχίου, να μπορούν όλοι οι απόφοιτοι να την παίρνουν με την ένταξη 6 μαθημάτων στον κορμό του προγράμματος σπουδών.

Με αφορμή τον ερχομό του Ομπάμα άνοιξε η συζήτηση για τη Χούντα. Πως οι Αμερικάνοι τη στήριζαν, ενώ ο πρόεδρος που ευθύνεται για νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και βομβαρδισμούς τολμάει να έρχεται εδώ. Είναι εχθρός των προσφύγων, είναι και δικός μας εχθρός και για αυτό θα διαδηλώσουμε. Μέσα στις αποφάσεις της συνέλευσης είναι επίσης ότι θα έχουμε παρουσία ως Σύλλογος στη δι-

κη των φασιστών της Χρυσής Αυγής. Από τη δική μας μεριά ως φοιτητές του ΣΕΚ μοιράζαμε την ανακοίνωση για την απεργία στις 24/11, εξηγώντας ότι οι δικοί μας αγώνες συνδέονται με αυτούς των εργατών. Καλούσαμε και στη βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου «Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική» που οργανώναμε μετά από δύο μέρες». Αντίστοιχη απόφαση συμμετοχής στις κινητοποιήσεις πήρε και ο Φοιτητικός Σύλλογος της Νομικής.

Εκδηλώσεις για την Ουγγαρία του '56

Στις σχολές έχει μεταφερθεί η συζήτηση που άνοιξε το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω για τη χρονιά του 1956. Την Πέμπτη 10/11 έγινε εκδήλωση στην Πάντειο με θέμα «Ουγγαρία 1956, εργατική επανάσταση ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό».

«Ομιλητής ήταν ο Λεάνδρος Μπόλαρης από τη συντακτική ομάδα του περιοδικού. Μας μίλησε για το τι συνέβαινε γενικά το 1956. Στη συνέχεια μας είπε πιο αναλυτικά για τα γεγονότα στην Ουγγαρία, πως εξελίχθηκαν ημερομηνιακά. Αποδόμησε τα επιχειρήματα όσων λένε ότι αυτό που έγινε στην Ουγγαρία ήταν απελευθέρωση. Στην κουβέντα έγινε ερώτηση για την επανάσταση του 1919 στην Ουγγαρία και πως εξελίχθηκε. Το συμπέρασμα από την κουβέντα είναι ότι όταν οι μάζες βγαίνουν στο προσκήνιο και ανακαλύπτουν τη δύναμή τους μπορούν να αλλάζουν τα πράγματα. Το δυστύχημα για την Ουγγαρία είναι ότι δεν υπήρχε επαναστατική αριστερά που να σπρώξει την επανάσταση μέχρι το τέλος. Σήμερα υπάρχει επαναστατική αριστερά, χρειάζεται να κρατάμε ζωντανές αυτές τις προσπάθειες ως παράδειγμα για το σήμερα», μας είπε η Μαριλένα Κ.

Η Διοτίμα μας είπε για την εκδήλωση στο ΤΕΙ Αθήνας που έγινε την ίδια μέρα: «Η συζήτηση ξεκίνησε με την προετοιμασία της εκδήλωσης. Υπήρχε κόσμος που ρωτούσε βλέποντας το αφισάκι που καλούσε αφού δεν ήξερε για την επανάσταση στην Ουγγαρία. Η συζήτηση κράτησε δύο ώρες και ομιλητής ήταν ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος από το ΣΕΚ. Μετά την εισήγηση υπήρχαν ερωτήσεις: αν μπορούσαν να νικήσουν τελικά οι εργάτες, τι είδους δυνάμεις παρέμβαιναν μέσα στους εργάτες, τι είδους ήταν τα καθεστώτα στην ανατολική Ευρώπη. Άνοιξε δηλαδή η συζήτηση για το τι ήταν ο κρατικός καπιταλισμός. Αποφασίσαμε ότι θα συνεχίσουμε αυτή τη συζήτηση με νέες εκδηλώσεις».

Αντίστοιχη εκδήλωση έγινε την Παρασκευή 11 Νοέμβρη στην Καλών Τεχνών. «Μετά την εισήγηση του Γιώργου Πίττα, δημοσιογράφου της Εργατικής Αλληλεγγύης, έγινε συζήτηση. Άνοιξαν δύο ερωτήματα σε σχέση με το σήμερα, ποια είναι η σύνδεση της Ουγγαρίας του 1956 με τις τωρινές μάχες και αν η επανάσταση είναι εφικτή στο σημερινό κόσμο» μας μετέφερε η Ελίζα Κ.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΕΕ Στηρίζουμε ΑΡ.ΑΓ.Ε.Σ

Εκδήλωση-παρουσίαση των θέσεων της ΑΡ.ΑΓ.Ε.Σ. (Αριστερή Αγωνιστική Ενωτική Συσπείρωση) εν όψει των εκλογών του ΤΕΕ είχε προγραμματιστεί για το απόγευμα της Δευτέρας 14/11 στο αμφιθέατρο του ΤΕΕ, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη έφευγε για το τυπογραφείο. Οι εκλογές του ΤΕΕ θα γίνουν στις 20 Νοέμβρη.

Θυμίζουμε ότι η ΑΡΑΓΕΣ συγκροτήθηκε το προηγούμενο διάστημα μέσα από διαδικασίες βάσης από τις παρατάξεις: **Αριστερή Αγωνιστική Παρέμβαση Εργαζόμενων Μηχανικών, Αριστερή Στροφή, Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών, Τομή-Αυτόνομο Δίκτυο Μηχανικών** και από ανένταχτους και ανένταχτες μηχανικούς.

Μπορείτε να βρείτε τη διακήρυξή της στο καινούργιο σάιτ της: <https://www.arages.gr>.

Στην ανακοίνωσή της πριν από τις εκλογές τονίζει: «επιδιώκουμε την αγωνιστική συμπόρευση των μηχανικών με όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους στην οικοδόμηση ενός μαζικού κινήματος που θα απαιτήσει να παρθούν πίσω τα μέτρα και να βαθύνει το ρήγμα ενάντια στην συμμετοχή της Ελλάδας στην ΟΝΕ και την ΕΕ. Σε καλούμε με την ψήφο σου να στηρίξεις μία φωνή που επιμένει να μιλά για:

Την κατάργηση όλων των μνημονίων, την απαλλαγή από το βραχνά του χρέους μέσα από τη διαγραφή του, για να σπάσει ο φαύλος κύκλος του δανεισμού.

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους/ες με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και δικαιώματα, το μπλοκάρισμα των απολύσεων καθώς και της προετοιμαζόμενης νέας εργασιακής μεταρρύθμισης.

Δημόσια και δωρεάν υγεία και εκπαίδευση. Μπλοκάρισμα των ιδιωτικοποιήσεων. Να μην περάσει η φορολογική ληστεία.

Τη συντριβή της φασιστικής απειλής και για το δυνάμωμα της αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες. Ενάντια στον κρατικό αυταρχισμό, στην αντιδημοκρατική εκτροπή και την ποινικοποίηση των κοινωνικών αντιστάσεων.

Αυτός ο δρόμος ξέρουμε πως δεν είναι εύκολος, αλλά τον προτιμάμε από

τον αργό θάνατο του στραγγαλισμού. Ξέρουμε πως περνάει μέσα από τη ρήξη με την Ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είναι σαφές πως διαφορετικά δεν γίνεται να αναπνεύσουμε. Και πως για να μπορέσει να σταθεί μια τέτοια πολιτική, χρειάζεται και βαθύτερες τομές, όπως η εθνικοποίηση των τραπεζών, των οποίων τις ανακεφαλαιοποιήσεις έχουμε χρυσοπληρώσει, και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και κοινής ωφέλειας, με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο».

Υποψήφιοι

Οι υποψήφιοι που στηρίζει η Εργατική Αλληλεγγύη και συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια της ΑΡΑΓΕΣ είναι οι:

Για το Πανελλαδικό ψηφοδέλτιο για Αντιπροσωπεία ΤΕΕ: Στο Περιφερειακό Τμήμα Αττικής: **Βαία Γκούμα, Γιάννης Θεοχάρης, Δήμητρα Κυρίλλου, Κώστας Πίττας, Βασίλης Συλαϊδής, Νίκος Σμπαρούνης.**

Για το Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας: **Λευτέρης Αραμπατζής, Θανάσης (Σάκης) Κολότσιος, Δήμητρα Κομνιανού, Γιάννης Μήτζας.**

Στο Περιφερειακό Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας: **Δημήτρης Αδάμου.**

Στην Επιστημονική επιτροπή Χημικών Μηχανικών: **Δημήτρης Λάμπρου.**

• Οι εκλογές στην Αθήνα θα γίνουν στο Ποδηλατοδρόμιο του ΟΑΚΑ, στη Θεσσαλονίκη στη Ηεlexpo (περίπου 4) και στις υπόλοιπες πόλεις στα τοπικά ΤΕΕ ή στα Εργατικά Κέντρα.

ΕΜΠΟΡΟΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Κάλεσμα για την κινητοποίηση την ημέρα της επίσκεψης Ομπάμα και την πορεία του Πολυτεχνείου έβγαλε το Σωματείο Εμποροϋπαλλήλων Πειραιά. Καλεί επίσης σε μαζική συμμετοχή στην Πανεργατική Απεργία τις 8 Δεκέμβρη. Τις επόμενες μέρες θα κλείσει οριστικά και η ημερομηνία των εκλογών για νέα όργανα.

Η Ευγενία Βρούσσο συμμετείχε στη συνέλευση του σωματείου που έγινε την Κυριακή 13 Νοέμβρη. «Αποφασίσαμε ότι καλούμε στην κινητοποίηση ενάντια στην επίσκεψη Ομπάμα και στο τριήμερο εορτασμό του Πολυτεχνείου. Θα συμμετέχουμε στη Γενική Απεργία στις 8/12. Οι εκλογές μας μάλλον θα γίνουν από τις 4 έως τις 11 Δεκέμβρη. Θα ξέρουμε τις οριστικές ημερομηνίες τις επόμενες μέρες, μόλις συνεδριάσει η εφορευτική επιτροπή.

Στις εκλογές θα συμμετέχει και ψηφοδέλτιο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Στην παρέμβασή μας στη συνέλευση προτείναμε στο σωματείο να συμμετέχει στην κινητοποίηση που θα γίνει έξω από τη Vodafone το Σάββατο 19/11, καθώς και στην εξόρμηση ενημέρωσης για την απεργία στα μαγαζιά στην οδό Σωτήρος.

Τονίσαμε ακόμα ότι το σωματείο χρειάζεται να δίνει το παρών στη δίκη των νεοναζι της Χρυσής Αυγής αφού έχει γίνει φανερό ότι οι φασίστες επιτίθενται στην ίδια την εργατική τάξη. Προτείναμε ακόμα το σωματείο να οργανώσει περιοδείες χώρο το χώρο, να γραφτούν νέα μέλη στο σωματείο, να είμαστε έτοιμοι και δυνατοί εν όψει της επίθεσης στο συνδικαλισμό και τα νέα μέτρα λιτότητας».

EPT3

Έχουμε αναφερθεί αρκετές φορές μέσα από τις σελίδες αυτής της εφημερίδας, στην επίμονη προσπάθεια της κυβέρνησης να ξηλώσει κάθε τι που συμβολίζει τον ηρωικό αγώνα των εργαζόμενων της ΕΡΤ, τη διατία 2013-2015.

Στο πιο πρόσφατο επεισόδιο, αυτό που σημειώθηκε με την κατάσχεση μηχανημάτων της Ertopen, ήρθαν να προστεθούν οι καταγγελίες των εργαζόμενων της EPT3 που δημοσιεύτηκαν στο mediatvnews.gr. Πρόκειται "για την απόπειρα εκμηδένισης του τελευταίου πραγματικού χώρου ανάσας με υψηλή συμβολική σημασία από την εποχή του μαύρου στην ΕΡΤ", στο ισόγειο του κτιρίου της οδού Αγγελάκη. Όπως αναφέρουν οι καταγγελίες η διοίκηση θέλει να μετατρέψει σε μουσείο τη συγκεκριμένη αίθουσα που "από την εποχή του μαύρου στην ΕΡΤ έως και σήμερα χρησίμευσε και χρησιμεύει τόσο ως χώρος προετοιμασίας των εκπομπών αρκετών συναδέλφων, όσο και για την πραγματοποίηση μικρών συνελεύσεων, υποδοχής καλεσμένων και ανοιχτός τόπος ανταλλαγής ιδεών".

Η διοίκηση της EPT3 αποφάσισε το συγκεκριμένο χώρο να τον κάνει "Μουσείο Μνήμης", με τους εργαζόμενους να της απαντάνε ότι ο αγώνας τους δεν μπαίνει σε μουσείο. Οι ίδιοι θεωρούν ότι η διοίκηση μετατρέποντας έναν ζωντανό χώρο σε μουσείο προσπαθεί να απονεκρώσει τα χαρακτηριστικά ενός συνεχιζόμενου αγώνα. Τη Δευτέρα 14/11 την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη έκλεινε την ύλη της, οι εργαζόμενοι της EPT3 πραγματοποιούσαν συνάντηση με τη διοίκηση ενώ νωρίτερα είχαν κάνει συγκέντρωση στο κτίριο της οδού Αγγελάκη.

ΣΤΑΣΥ Στάσεις εργασίας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση

Επαναλαμβανόμενες στάσεις εργασίας ξεκινούν από την Τρίτη τα σωματεία εργαζόμενων στις σταθερές συγκοινωνίες. Οι εργαζόμενοι με Δελτίο Τύπου καταγγέλλουν τη διοίκηση του ΟΑΣΑ «για υποβάθμιση των εταιρειών και των εργαζομένων, καθώς και υπονόμευση των δημόσιων αστικών συγκοινωνιών».

Συγκεκριμένα αποφάσισαν στάσεις εργασίας για τις παρακάτω μέρες:

Τρίτη 15/11: Στάση εργασίας από έναρξη της βάρδιας έως 10πμ

Παρασκευή 18/11: Στάση εργασίας από 12μεις έως 4μμ

Δευτέρα 21/11: Στάση εργασίας από έναρξη της βάρδιας έως 10πμ

Τετάρτη 23/11: Στάση εργασίας από 12μεις έως 4μμ

Παρασκευή 25/11: Στάση εργασίας από έναρξη της βάρδιας έως 10πμ.

Στην κοινή ανακοίνωση των σωματείων ανάμεσα σε άλλα τονίζεται ότι «Η μετατροπή του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών (ΟΑΣΑ) από ένα συντονιστικό όργανο των Αστικών Συγκοινωνιών σε ένα διευθυντήριο, που θα συγκεντρώνει όλες τις υπηρεσίες, οδηγεί στη δημιουργία ενός συγκεντρωτικού, αντιπαραγωγικού, γιγαντιαίου Ομίλου. Ταυτόχρονα προκαλεί αξεπέραστα λειτουργικά προβλήματα στη ΣΤΑΣΥ και στην ΟΣΥ, με περαιτέρω υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και της ασφάλειας των μετακινήσεων ενώ αφήνει να φανεί στο... βάθος η εκχώρηση των συγκοινωνιών σε ιδιώτες» αναφέρεται μεταξύ άλλων στην ανακοίνωσή τους.

“Ξεκινάμε κινητοποιήσεις”

Ο Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος του Σωματείου εργαζόμενων στο ΜΕΤΡΟ δήλωσε στην ΕΑ: «Ξεκινάμε κινητοποιήσεις γιατί θέλουν να διαλύσουν και να αφαιρέσουν δομές των σταθερών συγκοινωνιών, αυτό είναι ο προάγγελος της ιδιωτικοποίησης. Αργότερα θα αρχίσουν να «κόβουν» κομμάτια και να τα δίνουν στους ιδιώτες. Οι σταθερές συγκοινωνίες είναι ένα από τα ελάχιστα έργα που πίνουν τόπο τα χρήματα του λαού. Αν περάσουν σε ιδιώτες, για τους επιβάτες θα σημαίνει αύξηση του εισιτηρίου, μείωση του συγκοινωνιακού έργου, μείωση στην ασφάλεια αφού θα κόψουν από το κόστος της συντήρησης και δυσκολότερη πρόσβαση στον μεροκαματιάρη και το φτωχό. Βλέπουμε τι γίνεται στην επαρχία όπου για να πας από το ένα χωριό στο άλλο με τα ιδιωτικά ΚΤΕΛ χρειάζεσαι 5 και 6 ευρώ».

Οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στις σταθερές συγκοινωνίες έρχονται λίγο μετά τη γνωστοποίηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν όλα τα δημόσια μέσα μεταφοράς, ειδικά τα λεωφορεία και τα τρόλεϊ. Τα συνδικάτα καταγγέλλουν ότι αυτή τη στιγμή καθημερινά υπολογίζεται ότι στους δρόμους βγαίνουν περίπου 1.050 με 1.070 λεωφορεία, ενώ άλλα 1.100 είναι στα αμαξοστάσια.

Από αυτά που βρίσκονται ακινητοποιημένα στα αμαξοστάσια, το 50% δεν έχει ελαστικά λόγω έλλειψης χρημάτων για την αντικατάστασή τους. Η μείωση της δύναμης του στόλου, καθώς και η έλλειψη προσωπικού οδηγούν στην τραγική κατάσταση που επικρατεί, ειδικά στις ώρες αιχμής και τα σαββατοκύριακα, με τους επιβάτες να στοιβάζονται ή να μην χωρούν μέσα στα οχήματα.

Είναι ώρα να συντονιστούν όλοι οι εργαζόμενοι των ΜΜΜ, έχουν τη δύναμη να σταματήσουν τις ιδιωτικοποιήσεις και να επιβάλλουν ανανέωση του στόλου των λεωφορείων και των τρόλεϊ μαζί με μαζικές προσλήψεις προσωπικού.

ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Πανηγυρικά αθώοι

Πανηγυρικά αθώοι κρίθηκαν από το δικαστήριο ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ και άλλα 10 μέλη της, που δικάζονταν μετά από μήνυση του πρώην Πρέσβη. Τα μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας είχαν συλληφθεί στη διάρκεια κινητοποιήσεων για 11 συνεχόμενους μήνες έξω από την Πακιστανική Πρεσβεία, απαιτώντας να απομακρυνθεί ο διεφθαρμένος Πρέσβης.

Η Πακιστανική Κοινότητα είχε καταγγείλει ότι ο Πρέσβης μαζί με ένα ολόκληρο κύκλωμα άρπαζε μαύρο χρήμα για ανανέωση διαβατηρίων και επικύρωση εγγράφων. Παρά τις καταγγελίες η Πρεσβεία σε συνεργασία με την ΕΛΑΣ δε δίστασε να χρησιμοποιήσει αστυνομική καταστολή, να απαγορεύει ακόμα και τη χρήση ντουντούκας έξω από την πρεσβεία και οι διαδηλωτές να σέρνονται στα αστυνομικά τμήματα. Ο Πρέσβης είχε μηνύσει τα μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας για συκοφαντική δυσφήμιση, εξύβριση και απειλή. Τελικά μετά από 11 μήνες αγώνα η Πακιστανική Κοινότητα κατάφερε να επιβάλει την απομάκρυνση του Πρέσβη και να αθωωθεί πανηγυρικά.

“Ο εισαγγελέας έκανε πολλές ερωτήσεις πάνω στο θέμα αυτό σε καμία όμως περίπτωση δεν απεδείχθη το ψευδές και ανυπόστατο των καταγγελιών του Πρέσβη”, δήλωσε αμέσως μετά τη δίκη ο δικηγόρος της Πακιστανικής Κοινότητας **Φραγκίσκος Ραγκούσης**. “Αντίθετα ο εισαγγελέας εισηγήθηκε την αθώωση χωρίς καμία αμφιβολία και το δικαστήριο τους κήρυξε όλους αθώους, επειδή έκρινε ότι η παράσταση διαμαρτυρίας τους ήταν νόμιμη, δημοκρατικά προσανατολισμένη, σύννομη και είχε ως σκοπό την προάσπιση δικαιωμάτων και ελευθεριών που κάθε ένας πολίτης που ζει στην Ελλάδα δικαιούται. Ήταν μία απόφαση η οποία έδωσε το πολιτικό στίγμα, ότι έχουν το δικαίωμα να διαμαρτύρονται δίκαια και σύννομα”.

ΔΙΚΗ ΟΡΟΘΕΤΙΚΩΝ Υγειονομική βόμβα είναι οι υπουργοί των μνημονίων

Την Τρίτη 15/11 ξεκινάει η δίκη των 11 οροθετικών γυναικών που συνελήφθησαν το 2012, μία μόλις εβδομάδα πριν τις πρώτες εκλογές του 2012, βάσει της υγειονομικής διάταξης 49Α που είχε υπογράψει ο Λοβέρδος λίγο καιρό πριν, για τον «περιορισμό διάδοσης λοιμωδών νοσημάτων». Κατηγορήθηκαν για πορνεία και «βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη», ότι μετέδιδαν δηλαδή σε πελάτες τον ιό HIV (από τη δεύτερη κατηγορία έχουν σήμερα απαλλαγεί όλες).

Η σύλληψή τους συνοδεύτηκε με μια εκστρατεία διαπόμπευσης από τους ίδιους τους Υπουργούς Υγείας Λοβέρδο και Προστασίας του Πολίτη, **Χρυσόχοιδη**, με τη γνωστή ρητορική περί «υγειονομικής βόμβας». Εφημερίδες και άλλα ΜΜΕ πήραν τη σκυτάλη και δημοσίευσαν φωτογραφίες, ενώ η αστυνομία δημοσίευσε λεπτομέρειες του οικογενειακού κύκλου των γυναικών, με αποτέλεσμα ακόμη και συγγενείς τους να χάσουν τη δουλειά τους ή να στοχοποιηθούν. Οι ίδιες αντιμετώπισαν φρικτή συμπεριφορά κατά την κράτησή τους. Δύο από τις γυναίκες αυτές έχουν σήμερα πεθάνει. Η μία αυτοκτόνησε μην αντέχοντας τις συνέπειες της διαπόμπευσής της.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η διάταξη Λοβέρδου καταργήθηκε ένα χρόνο μετά τη διαπόμπευση, για να την επαναφέρει λίγο αργότερα ο **Άδωνις Γεωργιάδης**, μόλις ανέλαβε το υπουργείο Υγείας. Η πραγματική «υγειονομική βόμβα» είναι οι υπουργοί που διαλύουν τη δημόσια Υγεία με απολύσεις και υποχρηματοδότηση, δυσχεραίνουν την πρόσβαση σε αυτή επιβάλλοντας «εισιτήριο» στα νοσοκομεία, αναγκάζουν πρόσφυγες και μετανάστες να ζουν σε άθλιες συνθήκες και διασύρουν ασθενείς για να ψαρέψουν ψήφους.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΝΟΜΙΚΗ Αντικαπιταλιστικές απαντήσεις στην κρίση της ΕΕ

Πολύ ενδιαφέρουσα ήταν η εκδήλωση-συζήτηση που οργάνωσε το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην Νομική παρουσιάζοντας την νέα έκδοσή του, “Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική”**. **Κεντρικός εισηγητής στην εκδήλωση ήταν ο οικονομολόγος, πανεπιστημιακός στο τμήμα Οικονομικών σπουδών του ΕΚΠΑ Νίκος Στραβελάκης ενώ μαζί του στο πάνελ ήταν και ο υπεύθυνος του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου Κώστας Πίττας.**

Τις προηγούμενες μέρες είχαμε οργανώσει αρκετά καλά την εκδήλωση, με αφίσες, μοίρασμα και φυλλάδια στο προαύλιο. Έτσι καταφέραμε να φέρουμε κόσμο όχι μόνο από την ΝΟΠΕ, αλλά και από άλλες σχολές.

Από την αρχή φάνηκε πόσο σημαντική πρωτοβουλία ήταν αυτή και για την παρουσίαση του βιβλίου αλλά κυρίως πάνω στα ζητήματα που ανοίγονται για την ΕΕ και το ρόλο της.

Ο **Νίκος Στραβελάκης** μίλησε για το βιβλίο. Το ανέλυσε κεφάλαιο το κεφάλαιο ξεκινώντας από την ιστορία της ΕΕ και φτάνοντας μέχρι σήμερα για τα οικονομικά συμφέροντα που εκφράζει και τις πολιτικές προς όφελος του κεφαλαίου. Δεν ξέχασε να αναφερθεί στο ζήτημα των προσφύγων. Εξήγησε πως ένα από τα άλλοθι που χρησιμοποιούσε για δεκαετίες η ΕΕ ήταν τα ζητήματα της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι χιλιάδες νεκροί πρόσφυγες στα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο, η Frontex, η συμφωνία με την Τουρκία του Ερντογάν για να μαντρώνει τους πρόσφυγες και φυσικά η ακόμα μεγαλύτερη εμπλοκή των χωρών μελών της ΕΕ στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους αποδεικνύουν τι πραγματικά είναι η ΕΕ.

Ο **Ν. Στραβελάκης** μίλησε με οικονομικούς όρους εξηγώντας πως το καπιταλιστικό σύστημα δεν είναι ένα σύστημα που συνήθως βρίσκεται σε ευημερία όπως θέλουν να το παρουσιάζουν αλλά αντίθετως είναι ένα σύστημα που ζει δημιουργώντας κρίσεις τις οποίες εκτονώνει καίγοντας κεφάλαιο. Ο **Στραβελάκης** είπε κάτι πολύ σημαντικό. Αυτή η κρίση είναι πιο βαθιά από τις προηγούμενες και η πραγματικότητα είναι ότι οι από πάνω δεν έχουν βρει ακόμα τον τρόπο να την διαχειριστούν και να επανακάμψουν. Όση λιτότητα και να έχουν εφαρμόσει ή ποσοτική χαλάρωση και αν υπόσχονται δεν βρί-

Κυκλοφορεί

σκουν λύση στα προβλήματά τους.

Ο **Κώστας Πίττας** μίλησε για το πού βρισκόμαστε σήμερα, τι κάνει η αριστερά και ποιους στόχους πρέπει να έχει από δω και πέρα απέναντι στις εξελίξεις που έχουμε μπροστά μας επαναφέροντας το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Έχουμε δυο μεγάλα γεγονότα τον τελευταίο καιρό που είναι καθοριστικά, εξήγησε ο **Κ. Πίττας**. Το ένα είναι το Brexit που ήρθε να ταραξει τα νερά και να δείξει στην πράξη πως η ΕΕ βρίσκεται στα πρόθυρα μιας κρίσης χωρίς επιστροφή.

Εκλογή σοκ

Το δεύτερο σημείο είναι η εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ. Ήταν ένα σοκ αλλά ταυτόχρονα μια μεγάλη απόδειξη πως ο κόσμος ούτε στην Αμερική μπορεί πλέον να ανέχεται την συνέχιση του συστήματος που εξέφραζε η Κλίντον. Το κίνημα έχει πολύ δρόμο μπροστά του και βλέπουμε ήδη από τις πρώτες μέρες η μάχη ενάντια στον Τραμπ, αλλά συνολικά ενάντια στο ρατσισμό, στο σεξισμό, στον πόλεμο να απλώνεται από την μία πόλη της Αμερικής στην άλλη. Φαίνεται σαν να φτάνουμε σε ένα σημείο που ούτε οι εργάτες θέλουν να συνεχίσουν να κυβερνώνται όπως πριν, ούτε οι αστοί να μπορούν να κυβερνήσουν με τον ίδιο τρόπο. Γι' αυτό και είναι μια σημαντική

ιστορική περίοδος που η επαναστατική αριστερά μπορεί να θέσει τις βάσεις για να μιλήσουμε για έλεγχο της παραγωγής και της κοινωνίας από την εργατική τάξη.

Στη συνέχεια γίνανε πολλές ερωτήσεις. Μπορεί το σύστημα να βρει τρόπους πάλι να επιβιώσει; Και πώς μπορούμε πρακτικά να εφαρμόσουμε αυτά που λέμε; Πώς γίνεται ο εργατικός έλεγχος; Πώς οι εργάτες μπορούν να πάρουν τον έλεγχο των εργοστασίων, της παραγωγής και ολόκληρης της κοινωνίας;

Η συζήτηση ήταν τρομερά ενδιαφέρουσα γιατί βλέπεις νέους ανθρώπους να είναι όντως πεισμένοι πως η ΕΕ καταρρέει και πως χρειάζεται πλέον να μιλήσουμε για την επόμενη μέρα. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από την ΕΕ, αντίθετως πρέπει να μιλήσουμε για την αντικαπιταλιστική εναλλακτική εξόδου από αυτήν.

Αυτό που συνειδητοποιείς μέσα από τέτοιες συζητήσεις είναι ότι υπάρχει μια σημαντική μαγιά για την επαναστατική αριστερά. Αμέσως τις επόμενες μέρες είχαμε ραντεβού με κόσμο που ήθελε να συζητήσει ακόμα πιο εμπεριστατωμένα, ακόμα πιο βαθιά πάνω σε ζητήματα Μαρξισμού. Φοιτητές που δήλωσαν πως θα είναι μαζί μας και στην πορεία του Πολυτεχνείου, κόσμος που θέλει να συζητήσει περαιτέρω και για το βιβλίο και για την μαρξιστική θεωρία. Οι φοιτητές αυτή την περίοδο ψάχνονται, ακούνε και θέλουν να συζητήσουν και αυτοί για την εναλλακτική της επαναστατικής στρατηγικής.

Έχουμε μπροστά μας ένα δυνατό τρίημερο. Είναι προκλητικό δυο μέρες πριν το Πολυτεχνείο να έρχεται ο Ομπάμα στην Ελλάδα και μάλιστα καλεσμένος από μια κυβέρνηση που θέλει να λείει πως είναι κυβέρνηση της αριστεράς. Θα είμαστε όλοι εκεί και στις 15/11 και στις 17/11 στην διαδήλωση για το Πολυτεχνείο, το ορόσημο που δείχνει ότι οι φοιτητές μπορούν να είναι η σπίθα της αλλαγής. Τέτοιες συζητήσεις μας βοηθάνε να κατανοήσουμε πόσο σημαντικό είναι να είμαστε παρόντες στις καθημερινές μάχες και στο κίνημα βάζοντας την αντικαπιταλιστική και επαναστατική στρατηγική και για την έξοδο από την ΕΕ της κρίσης αλλά και συνολικότερα για την ανατροπή του συστήματος της φτώχειας, του ρατσισμού και του πολέμου.

Θάνος Γανώσης, φοιτητής ΝΟΠΕ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΑΙΑΣ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 καφέ Ίχνος (Κολοκοτρώνη 34) 7μμ
Το Πολυτεχνείο ζει
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Ίχνος (Κολοκοτρώνη 34) 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΠΑΤΗΣΙΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Το Πολυτεχνείο ζει
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 καφέ Κικιρίκου 8μμ
Το Πολυτεχνείο ζει
Ομιλήτης: Γιώργος Τσαμούρης
•ΠΕΜΠΤΗ 24/11 καφέ Κικιρίκου 8μμ
Στη δεξιά κατολίθωση κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτης: Τόλης Μαρτινογιάννης
•ΠΕΜΠΤΗ 1/12 καφέ Κικιρίκου 8μμ
Χρειάζομαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11
καφέ Υγιενό με νου 7.30μμ
Χρειάζομαστε το ενιαίο μέτωπο τώρα;
Ομιλήτης: Γιώργος Παπαγγελής

Συνεδριάσεις Εργατικών Ομάδων

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 Πολυτεχνείο 8μμ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 19/11
ΜΜΕ
ΚΥΡΙΑΚΗ 20/11 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 11πμ
ΔΗΜΟΣΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/11 Λέκκα 23-25 3.30μμ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΜΚΟ ΚΑΙ CAMP
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ
ΥΓΕΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/12 Αγ. Σάββας 2.30μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Το Πολυτεχνείο ζει
•ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Θεοχάρης Παπαδόπουλος

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Σερπάνου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Το Πολυτεχνείο ζει
•ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Παναγιώτης Πλιάτσικας

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 καφέ Γιώτης 8μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλήτης: Σάββας Κκονές

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 νέα ΦΛΣ 7μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 καφέ Όαση 7.30μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Αλεξάνδρος Παπαϊωάννου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Χρειάζομαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτης: Κώστας Δανακτής

ΠΑΤΡΑ

•ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/11
Εργατικό Κέντρο 7μμ

Το Πολυτεχνείο ζει
Ομιλήτης: Νεκτάριος Χαϊντάρ
•ΠΕΜΠΤΗ 24/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκουδάς

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΚΟΥΚΑΚΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 20/11 καφέ Cinemarian (Γεν. Κολοκοτρώνη 42) 5.30μμ
Οι αμερικάνικες εκλογές
Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο;
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Στέκι 6μμ
60 χρόνια αριστερά
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ-ΜΕΝΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Μαγαζί 7μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
Ομιλήτρια: Βασιλική Πριόνα

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ-ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Σουεζ 1956, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Λίτσα Στυλιανοπούλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ-ΑΓ.ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
M. Coffee (Σισύφου 4)
1956 - 2016 – ένας κόσμος σε αναβρασμό
Ομιλήτρια: Γκέλυ Γκρήγκοβιτς

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Aldebaran (Σουλίου 5 & Σόλωνος) 7.30μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυριοσιώτη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Κοσμικών 7μμ
Σουεζ 1956 – Η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτης: Νίκος Γεωργίου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου & Αγ.Πάντων) 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτης: Λευτέρης Βαγγέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Κρίκος 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΘΗΣΒΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Πικ-απ 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Τρίπορτο (Παραμυθίας & Αρτεμίου) 7μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Αντρέας Ζώτος

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτης: Μανώλης Φιωτάκης

ΛΑΡΙΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Κουρμπέτι 3μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Καστρίτση

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7μμ
Στη δεξιά κατολίθωση, κλιμάκωση της αντίστασης
Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου

ΜΑΡΟΥΣΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 7/12 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 καφέ Vocal 7μμ
Τα αποτελέσματα των αμερικάνικων εκλογών
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11
στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/11 Στέκι 8μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 24/11 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτης: Ορέστης Ηλιάς

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 24/11 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ
Η εργατική εναλλακτική
Ομιλήτης: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/11 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ
Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια
Ομιλήτης: Ανδρέας Γρηγοράτος

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

•ΠΕΜΠΤΗ 24/11
καφέ Ξύλινη βέσπα (Ζίνη 30) 8μμ
Χρειάζομαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτης: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος
•ΠΕΜΠΤΗ 24/11
καφέ Ξύλινη βέσπα (Ζίνη 30) 8μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
•ΠΕΜΠΤΗ 1/12
καφέ Ξύλινη βέσπα (Ζίνη 30) 8μμ
Καπιταλισμός και αναπηρία
Ομιλήτης: Κόσμος Ραυτόπουλος

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 24/11
καφέ Τσίου (απέναντι Νομαρχίας) 8μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Μαρίλυ Νταούλη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/11 καφέ Νότος 7μμ
Είναι το προκάριατο προλεταριάτο;
Ομιλήτης: Θανάσης Καμπουρούδης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/11
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Τα αποτελέσματα των αμερικάνικων εκλογών
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/11

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7.30μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 7.30μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλ. Αγ.Βλάση 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιξ 6μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΒΟΛΟΣ Τόπαλη & Ερμού 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19/11

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας (έξω από λαϊκή συνέλευση) 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία Χαλανδρίου 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody's πλατεία 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε (Πετροπούλεως) 11πμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι» πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πλ. Αγ. Ιερόθεου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου & Γαλατσίου 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12.30μ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρ. Μιχ. Αγγέλου 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρ. Καλαμαριάς 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.ατ. Επταλόφου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου & Τσιμισκή 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Οσία Ξένη 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο με - σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα

συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα κλάσματα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιουρική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Εκδηλώσεις ΚΕΕΡΦΑ

Στη φυλακή για πάντα οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής - Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 7μμ
Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα Μερκούρη» (Εμμ. Μπενάκη 70, Αμφιάλη)

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 7μμ,
Ξυλοτεχνία (Δημοσθένους 11)

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωϊδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεωνόρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikoi@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΕ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στις 8 Νοέμβρη του 1936 ο φασιστικός στρατός του Φράνκο ξεκίνησε τις εφόδους του για την κατάληψη της Μαδρίτης, της πρωτεύουσας της Ισπανίας. Οι επιθέσεις αποκρούστηκαν σε μια σειρά άγριες μάχες. Στις 19 Νοέμβρη οι φασίστες εξαπέλυσαν μια ακόμα γενική επίθεση. Τα βομβαρδιστικά που είχε στείλει ο Χίτλερ στον Φράνκο άρχισαν να σφυροκοπούν τις εργατογειτονιές της πρωτεύουσας (είχαν εντολή να μην χτυπήσουν την πλούσια συνοικία της Σαλαμάνκα), αφήνοντας χιλιάδες νεκρούς στα ερείπια.

Τελικά κι αυτή η επίθεση αποκρούστηκε. Όμως, αυτά τα καλά νέα τα επισκίασε η είδηση μιας μεγάλης απώλειας. Ο Μπουοναβεντούρα Ντουρούτι ήταν νεκρός. Ήταν ένας θρύλος για το αναρχικό κίνημα της Ισπανίας κι όχι μόνο. Όταν είχε καταφτάσει στην πολιορκημένη Μαδρίτη στις 12 Νοέμβρη, επικεφαλής μιας φάλαγγας χιλιάδων μαχητών, η φήμη και το κύρος του απλωνόταν σε ολόκληρη την εργατική τάξη της Ισπανίας. Στην κηδεία του στην Βαρκελώνη συμμετείχαν μισό εκατομμύριο εργάτες και εργάτριες.

Ο Ντουρούτι είχε πάρει το «βάπτισμα του πυρός» στην ταξική πάλη στα πολύ νεανικά του χρόνια. Στην απεργία των σιδηροδρομικών στο βορρά της Ισπανίας στα τέλη του 1916 και στη μεγάλη γενική απεργία του Αυγούστου του 1917 που πήρε επαναστατικές διαστάσεις. Ήταν η πρώτη κοινή απεργία του σοσιαλιστικού συνδικάτου UGT και της αναρχοσυνδικαλιστικής CNT. Η απεργία κατέληξε σε ήττα, αλλά άφησε πίσω της μια κληρονομιά ριζοσπαστισμού. Ο Ντουρούτι ήταν μέλος της UGT, αλλά διαγράφηκε από αυτήν γιατί ήταν πολύ ριζοσπαστικός για τα γούστα της συντηρητικής ηγεσίας της.

Ο Ντουρούτι έγινε μέλος της CNT το 1919. Ήταν μια συγκλονιστική χρονιά. Τότε οργανώθηκε η Γενική Απεργία στην Καταλονία που κράτησε 44 μέρες και κέρδισε για πρώτη φορά το οχτώωρο. Την εργατική επίθεση την ακολούθησε η αστική αντεπίθεση.

Ο Ντουρούτι συνελήφθη το 1919, απέδρασε, κατέφυγε στην Γαλλία όπου ήρθε σε επαφή με τις ομάδες των αναρχικών εκεί. Ο Ντουρούτι θα επιστρέψει οριστικά στη Βαρκελώνη το 1931 όπου και εντάσσεται αμέσως στη FAI (Αναρχική Ομοσπονδία Ιβηρικής) μέσα από τις γραμμές της ομάδας «Νοσώτρος» που ανήκε στην πιο μαχητική πτέρυγιά της. Η FAI είχε συγκροτηθεί μυστικά το 1927 από ομάδες αναρχικών που ανησυχούσαν ότι η CNT γλιστράει στην επιρροή «καθαρών» συνδικαλιστών που νοιάζονται περισσότερο για το μεροκάματο και τους συμβιβασμούς με τους πολιτικούς. Οι «Faistas», κέρδισαν σε αυτή τη διαμάχη στις αρχές της δεκαετίας του '30.

Πλέον η Ισπανία έμπαινε σε μια επαναστατική περίοδο. Το 1931 μια επανάσταση ανέτρεψε τη δικτατορία του Πρίμο ντε Ριβέρα και τη μοναρχία. Η Ισπανική Δημοκρατία ξεκίνησε με τις μεγαλύτερες υποσχέσεις στους εργάτες και τους φτωχούς αγρότες για να τις διαψεύσει τη μια μετά την άλλη. Η δεξιά δυνάμει και κοιτούσε όλο και περισσότερο στο φασισμό του Χίτλερ και του Μουσολίνι για «λύσεις». Οι «από κάτω», παράλληλα, πήγαιναν προς τα αριστερά.

Ο Οκτώβρης του 1934 ήταν ένα σημείο καμπής. Όταν το ακροδεξιό κόμμα CEDA μπήκε στην κυβέρνηση, ένα κύμα οργής σάρωσε την εργατική τάξη. Ακόμα και το Σοσιαλιστικό Κόμ-

Μπουοναβεντούρα Ντουρούτι

μα που είχε συγκυβερνήσει με τους αστούς το 1931-33 άρχισε να μιλά για γενική απεργία και επανάσταση. Στις Αστουρίας, την πατρίδα του Ντουρούτι, οι εργάτες ξεσηκώθηκαν κάτω από την σημαία της **Εργατικής Συμμαχίας**, ενός μετώπου που συσπειρώνε αναρχικούς, σοσιαλιστές και κομμουνιστές εργάτες.

Η «**Κομμούνια των Αστουρίας**» πνίγηκε στο αίμα, αλλά άφησε πίσω της την κληρονομιά της κοινής επαναστατικής πάλης των εργατών. Κι όταν τον Φλεβάρη του 1936 το **Λαϊκό Μέτωπο** κέρδισε τις εκλογές, αυτή η δυναμική ξεδιπλώθηκε σε γιγάντια κλίμακα. Ένα τεράστιο κύμα απεργιών, καταλήψεων γης, διαδηλώσεων και συγκρούσεων με τους φασίστες σάρωσε όλη τη χώρα.

Στις 17 Ιούλη ξεκίνησε το φασιστικό πραξικόπημα με επικεφαλής τον στρατηγό Φράνκο. Οι στρατηγοί και η άρχουσα τάξη που τους υποστήριζε περιέμεναν μια εύκολη επικράτηση. Άλλωστε, η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου δεν είχε κάνει τίποτα για να αντιμετωπίσει το πραξικόπημα που οι πάντες στην Ισπανία γνώριζαν ότι ετοιμαζόταν. Ήταν η εργατική τάξη με τον ξεσηκωμό της που τους χάλασε τα σχέδια.

Στην πρώτη γραμμή

Στη Βαρκελώνη ο Ντουρούτι με τους συντρόφους του όπως ο Ασκάσο, ο Γκαρσία Ολιβέρ και άλλοι, βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των μαχών που τσάκισαν τους πραξικοπηματίες στις 18-19 Ιούλη.

Την επόμενη μέρα η Βαρκελώνη βρισκόταν στα χέρια των εργατών. Οι ένοπλες εργατικές πολιτοφυλακές κυριαρχούσαν στους δρόμους και τις γειτονιές. Οι εργατικές επιτροπές έβαζαν υπό τον έλεγχό τους τα εργοστάσια, τα γραφεία, τα καταστήματα, τις συγκοινωνίες, ακόμα και τα θέατρα, τους κινηματογράφους και τα ξενοδοχεία. Ο **Φραντς Μπορκενάου** γράφει:

«Απ' ό,τι πληροφορηθήκαμε, πρακτικά όλοι οι εργοστασιάρχες είχαν είτε φύγει είτε σκοτωθεί και τα εργοστάσιά τους είχαν περάσει στον έλεγχο των εργατών. Παντού μεγάλα πανό κρέμονταν στις προσόψεις εντυπωσιακών κτιρίων διαλαλώντας είτε ότι η διεύθυνση είχε

πλέον περάσει στα χέρια της CNT, είτε ότι η τάδε ή η δείνα οργάνωση τα είχε απαλλοτριώσει για την οργανωτική δουλειά».

Όμως, η μάχη δεν είχε τελειώσει. Μεγάλες περιοχές του ισπανικού κράτους είχαν περάσει στα χέρια των πραξικοπηματιών. Η Σαραγόσα, η πρωτεύουσα της επαρχίας της Αραγονίας και προπύργιο της CNT βρισκόταν στα χέρια τους. Εκεί επικεντρώθηκε η πρώτη στρατιωτική εξόρμηση της επανάστασης από την Βαρκελώνη. Ο Ντουρούτι έφυγε πρώτος για εκεί, επικεφαλής μιας φάλαγγας χιλιάδων μαχητών και μαχητριών που έγινε θρυλική.

Η Σαραγόσα δεν καταλήφθηκε: έλειπε ο οπλισμός και τα εφόδια. Η Αραγονία, όμως, απελευθερώθηκε από τους πολιτοφύλακες της CNT-FAI και των άλλων εργατικών οργανώσεων αλλά και από το ξεσηκωμό των ακτημόνων αγροτών που συγκρότησαν εκατοντάδες συλλογικές κατάσχοντας τη γη των γαιοκτημόνων. Ήταν η πρώτη -κι από τις ελάχιστες- στρατιωτικές νίκες για το στρατόπεδο των Δημοκρατικών στον εμφύλιο που θα κρατούσε τρία χρόνια.

Η επανάσταση και ο πόλεμος ενάντια στο φασισμό πήγαιναν χέρι-χέρι. Ο Ντουρούτι έκφραζε αυτό που αισθάνονταν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες σε όλη την Ισπανία -κι όχι μόνο αναρχικοί ή μέλη της CNT- σε αυτό το διάλογο με τον **Βαν Πάασεν**, ανταποκριτή της εφημερίδας Τορόντο Τάιμς:

«-Ωστε θα προχωρήσετε την επανάσταση; Ο **Λάργκο Καμπαγιέρο** και ο **Ινταλέσιο Πριέτο** [δύο ηγέτες των Σοσιαλιστών] λένε ότι το Λαϊκό Μέτωπο σκοπεύει μόνο να σώσει τη Δημοκρατία και να αποκαταστήσει τη δημοκρατική τάξη.

-Αυτή μπορεί να είναι η άποψη των δυο κυρίων. Εμείς παλεύουμε για την επανάσταση. Ξέρουμε τι θέλουμε. Δεν σημαίνει τίποτα για μας ότι κάπου υπάρχει μια Σοβιετική Ένωση που για την ηρεμία και την ειρήνη της οι εργάτες της Κίνας και της Γερμανίας θυσίαστηκαν στη φασιστική βαρβαρότητα από τον Στάλιν. Θέλουμε την επανάσταση στην Ισπανία εδώ και τώρα κι όχι κάποτε μετά τον επόμενο ευρωπαϊκό πόλεμο. Είμαστε πολύ μεγαλύτερος

πονοκέφαλος για τον Χίτλερ και τον Μουσολίνι απ' ό,τι του δίνει ολόκληρος ο Κόκκινος Στρατός. Δίνουμε στην εργατική τάξη της Γερμανίας και της Ιταλίας το παράδειγμα πως παλεύεται ο φασισμός».

Και κατέληξε:

«Δεν μας τρομάζει η ιδέα να παραλάβουμε μια χώρα γεμάτη ερείπια. Πάντοτε σε τρώγλες ζούσαμε άλλωστε, θα αντέξουμε για λίγο καιρό ακόμη. Μην ξεχνάτε όμως, ότι οι εργάτες ξέρουμε και να χτίζουμε. Εμείς φτιάξαμε όλα τα παλάτια και τα μέγαρα, εδώ, στην Αμερική και παντού και θα τα ξαναφτιάξουμε ακόμα πιο όμορφα. Γιατί εμείς θα κληρονομήσουμε τη Γη, μην έχετε καμία αμφιβολία για αυτό.

Η αστική τάξη μπορεί να γκρεμίσει τον κόσμο της, πριν αποχωρήσει από το προσκήνιο της ιστορίας. Εμείς κουβαλάμε έναν καινούριο κόσμο, εδώ, στις καρδιές μας. Κι ο κόσμος αυτός μεγαλώνει κάθε στιγμή. Μεγαλώνει και τούτη τη στιγμή ακόμα που σας μιλάω».

Όμως, το ζήτημα κάθε άλλο παρά είχε λυθεί. Η εργατική τάξη είχε τα όπλα αλλά δεν είχε πάρει την εξουσία. Και οι ηγεσίες της δεν σκόπευαν να την οδηγήσουν σε αυτό το δρόμο. Τον Σεπτέμβρη και τον Νοέμβρη οι ηγεσίες της CNT-FAI επέλεξαν να στείλουν υπουργούς στις κυβερνήσεις της Καταλονίας και της Μαδρίτης αντίστοιχα.

Εξουσία

Την ώθηση για αυτή τη μεταστροφή την είχαν δώσει οι εξελίξεις στη Μαδρίτη. Στις αρχές Σεπτέμβρη ο Λάργκο Καμπαγιέρο έγινε πρωθυπουργός. Ο Καμπαγιέρο ήταν ο ηγέτης της αριστερής πτέρυγας του PSOE και οι οπαδοί του τον αποκαλούσαν «Ισπανό Λένιν».

Υποτίθεται ότι πλέον το αστικό κράτος είχε εξαφανιστεί κι η κυβέρνηση Καμπαγιέρο έκφραζε την επανάσταση. Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση παρόλη την αριστερή σύνθεσή της, έγινε το κέντρο της ανασυγκρότησης του αστικού κράτους. Οι θεσμοί εργατικού ελέγχου που είχε γεννήσει η επανάσταση του Ιούλη άρχισαν να διαλύονται αργά αλλά συστηματικά κι όλη η έμφαση δινόταν στον ισχυρισμό ότι η Δημοκρατική Ισπανία ήταν μια «κανονική» δημοκρατία και όχι το πεδίο μιας κοινωνικής επανάστασης.

Ο Ντουρούτι έχασε τη ζωή του όταν αυτή η διαδικασία βρισκόταν ακόμα στα πρώτα της βήματα. Τον Μάη του 1937 έφτασε στην κορύφωσή της.

Στις 3 Μάη 1937 οι **Ασάλτος** (ένα σώμα χωροφυλακής) υπό τις διαταγές ενός στελέχους του καταλανικού ΚΚ προσπάθησαν να καταλάβουν το κτίριο της Τηλεφωνικής Εταιρείας στην Βαρκελώνη, που από τον Ιούλη του 1936 βρισκόταν κάτω από τον έλεγχο μιας κοινής επιτροπής των CNT-UGT. Σαν απάντηση στην πρόκληση οι εργατογειτονιές της πόλης ξεσηκώθηκαν και παντού υψώθηκαν εκατοντάδες οδοφράγματα, αλλού με πρωτοβουλία αγωνιστών του **POUM**, συχνότερα με πρωτοβουλία των τοπικών «επιτροπών άμυνας» των CNT-FAI.

Όμως, για άλλη μια φορά οι κεντρικές ηγεσίες έβαλαν φρένο. Το αποτέλεσμα ήταν ένα κύμα διώξεων ενάντια στους επαναστάτες, τόσο του POUM αλλά και των αγωνιστών της CNT που αντιτάχτηκαν στον συμβιβασμό. Δεν είναι ίσως τυχαίο ότι αυτό το ρεύμα της αντίστασης στο συμβιβασμό, πήρε το όνομα «Φίλοι του Ντουρούτι».

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΛΕΝΙΝ – Οι επιλογές της νίκης Κόμμα “πολυσυλλεκτικό” ή επαναστατικό

Πώς πρέπει να είναι οργανωμένη η Αριστερά; Τι είδους κόμμα χρειάζεται και πώς αυτό λειτουργεί; Είναι ερωτήματα που απασχολούν όλους τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες που παλεύουν τον καπιταλισμό και τις επιθέσεις του.

Τα τελευταία χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ υποστήριζε ότι είχε την απάντηση. Αυτοπροσδιοριζόταν ως το κόμμα της ριζοσπαστικής αριστεράς, που είναι “πλατύ, ανοικτό και πολυσυλλεκτικό”. Η ένταξη στις γραμμές του διαφορετικών ρευμάτων και τάσεων της αριστεράς προβαλλόταν ως πιο αποτελεσματικό μοντέλο αγώνα για το σοσιαλισμό, σε αντίθεση με την επαναστατική αριστερά που μιλούσε για “εργατικές πρωτοπορίες” και ξεχωριστή οργάνωσή τους.

Η κυβερνητική πορεία του ΣΥΡΙΖΑ έδειξε τα όρια αυτού του μοντέλου, όχι μόνο στο πολιτικό αλλά και το οργανωτικό επίπεδο. Αντί να παλεύει για το σοσιαλισμό, έχει φτάσει να είναι ένα κόμμα των πιο μεγάλων συμβιβασμών με την κυρίαρχη τάξη και των πιο σκληρών επιθέσεων προς τους εργάτες. Αντί για πρότυπο δημοκρατίας έχει καταντήσει να βρίσκεται υπό τον πλήρη έλεγχο της ηγετικής ομάδας όπως έδειξε τόσο το πρόσφατο συνέδριο όσο και ο ανασηματισμός που ακολούθησε. Στην πραγματικότητα, το “πείραμα” του ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώνει ότι η επιμονή για ένα επαναστατικό κόμμα των πιο πρωτοπόρων τμημάτων της εργατικής τάξης είναι κρίσιμη.

Τόσο κρίσιμη όσο ήταν στις αρχές του προηγούμενου αιώνα όταν ο Λένιν έδινε την αντίστοιχη μάχη μέσα στο Ρώσικο Σοσιαλδημοκρατικό Εργατικό Κόμμα. Ήταν πάνω σε αυτό το ζήτημα που το δεύτερο συνέδριο του Κόμματος το 1903 διασπάστηκε, δίνοντας στους Μπολσεβίκους (που σημαίνει πλειοψηφία) το όνομά τους.

Η σύγκρουση ξεκίνησε στη συνεδρίαση που ήταν αφιερωμένη στο καταστατικό του κόμματος. Η αφορμή της ήταν η συζήτηση της πρώτης παραγράφου του προσχέδιου του καταστατικού, που όριζε ποιος είναι μέλος του κόμματος.

Η πρόταση του Λένιν όριζε ότι “Μέλος του Κόμματος είναι κάποιος που αποδέχεται το πρόγραμμά του και το υποστηρίζει και οικονομικά και με προσωπική συμμετοχή σε μία από τις κομματικές οργανώσεις”. Η άλλη πρόταση, διατυπωμένη από τον Μάρτοφ, άρχιζε ακριβώς με τον ίδιο τρόπο αλλά η τελευταία καίρια φράση έλεγε “...και με τακτική προσωπική σύνδεση υπό τη διεύθυνση κάποιου από τις κομματικές οργανώσεις”. Η διαφορά στη διατύπωση έμοιαζε κυριολεκτικά ασήμαντη. Στην ουσία της, όμως, η διαφορά αν μέλος του κόμματος είναι αυτός που το υποστηρίζει γενικά ή αυτός που συμμετέχει ενεργά στην οργανωμένη δράση, ήταν θεμελιώδης.

Ο Λένιν είχε στο κέντρο του την επαναστατική ανατροπή του συστήματος και αντιμετώπιζε το χτίσιμο ενός επαναστατικού κόμματος ως το

ζήτημα-κλειδί. “Δώστε μας μια οργάνωση επαναστατών και θα ανατρέψουμε τη Ρωσία” διακήρυξε ήδη από το 1902. Απέναντι στο τσαρικό καθεστώς, διέκρινε την ανάγκη να ξεπεραστεί η αυτονομία και η απομόνωση των διαφόρων τοπικών ομάδων που αναφέρονταν στη ρωσική σοσιαλδημοκρατία με ένα καλά οργανωμένο κόμμα επαναστατών. Ένα κόμμα της εργατικής πρωτοπορίας, του πιο αποφασιστικού και συνειδητού δηλαδή κομματιού της εργατικής τάξης που κάνει οργανωμένα την προσπάθεια να κερδίσει το σύνολό της στην επαναστατική προοπτική.

Επιρροή

Έγραφε χαρακτηριστικά: “Όσο πιο δυνατές οι κομματικές μας οργανώσεις, αποτελούμενες από αληθινούς σοσιαλδημοκράτες, όσο λιγότερη αμφιταλάντευση και αστάθεια υπάρχει μέσα στο κόμμα, τόσο πλατύτερη, πιο ποικιλόμορφη, πλουσιότερη και γονιμότερη θα είναι η επιρροή του κόμματος στα στοιχεία των μαζών της εργατικής τάξης που το περιβάλλουν και καθοδηγούνται από αυτό. Το κόμμα, ως η πρωτοπορία της εργατικής τάξης, δεν πρέπει να συγχέεται, τελικά, με ολόκληρη την τάξη”.

Ο Μάρτοφ αντίθετα ήθελε ένα “πλατύ” κόμμα που θα αγκάλιαζε χαλαρά κάθε έναν που αποκαλούσε τον εαυτό του σοσιαλιστή χωρίς την αναγκαία δέσμευση και πειθαρχία που κυριαρχούσε στην αντίληψη του Λένιν. Ήταν ένα διαφορετικό μοντέλο οργάνωσης που έβλεπε το κόμμα ως εκπρόσωπο όλης της τάξης και άνοιγε το δρόμο για μια διαφορετική στρατηγική. Όχι της ανατροπής αλλά της διαχείρισής του καπιταλισμού, με τα μέλη σε ρόλο οπαδών και τελικά απλών ψηφοφόρων του κόμματος. Το γερμανικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα με ηγέτη τον Μπερνστάιν κινιόταν ήδη σε μια τέτοια κατεύθυνση.

Η αντίληψη του Λένιν για κόμμα εργατικής πρωτοπορίας δε σημαίνει πρωτοπορία αφηρημένη και ελιτίστικη. Ο Λένιν έκανε σκληρή κριτική στους “φαφλατάδες”, τους παράγοντες κάθε είδους, κοινοβουλευτικούς αστέρες ή μεγαλοσυνδικαλιστικά στελέχη. “Είναι προτιμότερο να μη φέρουν τον τίτλο του μέλους του κόμματος δέκα αγωνιστές (οι πραγματικοί αγωνιστές δεν κυνηγούν τους τίτλους!) παρά να έχει το δικαίωμα και τη δυνατότητα ένας φαφλατάς να είναι μέλος του κόμματος” έλεγε στο συνέδριο.

Τα μέλη του επαναστατικού κόμματος δοκιμάζονται και κρίνονται μέσα στις μάχες, οικονομικές και πολιτικές, είναι οι πρωταγωνιστές που υπερασπίζουν τα συμφέροντα της τάξης σαν σύνολο. Πρωτοπόρος επαναστάτης είσαι όταν μπορείς να λειτουργείς σαν ντουντούκα που καταγγέλλει κάθε μορφή καταπίεσης, τον ρατσισμό, τον σεξισμό κλπ και δεν περιορίζεσαι στα συνδικαλιστικά καθήκοντα, όπως μπορεί να κάνει ο γραμματέας ενός συνδικάτου, επέμενε χαρακτηριστικά ο Λένιν θέλοντας να κριτικάρει τέτοιες αντιμετώπισεις.

Η ηγεσία αντίστοιχα, δεν κρίνεται από τις “περγαμηνές” που κουβαλάει από κάποιο ένδοξο παρελθόν αλλά από την ικανότητά της να βάζει τις πολιτικές επιλογές που σπρώχνουν μπροστά την οικοδόμηση του επαναστατικού κόμματος, δίνοντας ταυτόχρονα το καλύτερο παράδειγμα αφοσίωσης και απόλυτης ταύτισης με το κόμμα στην καθημερινή του ζωή. Έχοντας αυτή την αφετηρία ο Λένιν ήρθε σε σύγκρουση με κομμάτι της ηγεσίας για το μέγεθος –και ουσιαστικά τον τρόπο λειτουργίας– της συντακτικής επιτροπής της **Ίσκρα**, της εφημερίδας του κόμματος, μια σύγκρουση που οδήγησε τελικά στη διάσπαση του Ρώσικου Κόμματος το 1903.

Το ζήτημα του αν η συντακτική επιτροπή θα έπρεπε να αποτελείται από 3 ή από 6 μέλη έμοιαζε το ίδιο ασήμαντο με τη διαφορά για το ποιος είναι μέλος. Όμως κι εδώ η βάση της διαφωνίας είναι ουσιαστικά η ίδια. Επέμενε ότι οι διανοούμενοι της ηγεσίας του κόμματος χρειάζονταν την ιδεολογική πειθαρχία των εργατών στις τοπικές οργανώσεις και ένα καταστατικό που θα χτυπούσε “τον ατομικισμό τους”.

Ο Τόνι Κλιφ στον 1ο τόμο της βιογραφίας για τον Λένιν γράφει: “Σε κάποιον που βρισκόταν έξω από το χώρο, ακόμα και σε πολλούς από αυτούς που ήταν αναμειγμένοι, η περίοδος 1903-1904 ήταν γεμάτη από καυγάδες, ατέλειωτες συζητήσεις ή ρήξεις μεταξύ Μπολσεβίκων και Μενσεβίκων, διαφωνίες και ρήξεις μέσα στους ίδιους του μπολσεβίκους κι όλα αυτά ενώ η Ρωσία βρισκόταν στις παραμονές μιας επανάστασης”.

Κι όμως μέσα από εκείνες τις ρήξεις ο μπολσεβικισμός έριχνε τα θεμέλια του στη Ρωσία. Πατώντας πάνω σ’ αυτά τα θεμέλια ο Λένιν και οι σύντροφοί του μπορούσαν να παρέμβουν στην επανάσταση του 1905.

Λένα Βερδέ

Διαβάστε
επίσης

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584 www.marxistiko.gr

Ξαναμοίρασμα του Ιράκ και της Συρίας

Η πολιορκία της Μοσούλης μπαίνει στο δεύτερο

ΜΟΣΟΥΛΗ

της μήνα και σίγουρα δεν αποδεικνύεται ο περρίπατος που περιέγραφε ένα τμήμα της ιρακινής ηγεσίας. Τώρα οι περισσότερες προβλέψεις λένε πως όταν ο Τραμπ αναλάβει και επίσημα πρόεδρος των ΗΠΑ στα τέλη Γενάρη, οι μάχες θα συνεχίζονται. Οι δυνάμεις των επιτιθέμενων περφηφάνονται ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη συμμαχία που έχει στηθεί στο Ιράκ μετά την εισβολή του 2003. Ιρακινός στρατός, Κούρδοι Πεσμεργκά, πολιτοφυλακές με ιρακινή στήριξη, αμερικανική συμμετοχή και καθοδήγηση, ρώσικα όπλα και άλλοι πολλοί, στη μάχη ενάντια στο ISIS που έχει καταλάβει την πόλη από το 2014.

Κι όμως παρά τη συμμετοχή των καλύτερων ιρακινών ταξιαρχιών, των υπερμοντέρνων τεθωρακισμένων του αμερικανικού στρατού, των πολλαπλών εκτοξευτήρων πυραύλων από τη Ρωσία, και της αεροπορικής κάλυψης της επίθεσης, προς το παρόν οι ανακαταλήψεις γίνονται στα περίχωρα της Μοσούλης. Όλο και περισσότερο οι μάχες γίνονται σώμα με σώμα, γειτονιές αλλάζουν χέρια τρεις και τέσσερις φορές καθώς, σύμφωνα τουλάχιστον με τους δημοσιογράφους που είναι ενσωματωμένοι στον επιτιθέμενο στρατό, το δίκτυο των τούνελ που έχει κατασκευάσει το ISIS, του έχουν δώσει τη δυνατότητα να εμφανίζεται ξαφνικά πίσω από την πλάτη των επιτιθέμενων.

Αυτό που δεν μεταδίδουν οι ενσωματωμένοι δημοσιογράφοι είναι η βαρβαρότητα της επίθεσης και η διάλυση που αφήνει πίσω της αυτή η τεράστια επιχείρηση. Οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταγγέλλουν ότι ήδη υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που “δεν έχουν πρόσβαση σε νερό, φαγητό, ηλεκτρικό και βασικές υπηρεσίες υγείας”, όχι στις περιοχές του ISIS, αλλά στις περιοχές που ανακαταλαμβάνονται και στα γύρω χωριά. Συνολικά, οι αισιόδοξες προβλέψεις λένε πως όταν τελειώσει, με τον ένα ή άλλο τρόπο, η ανακατάληψη, πάνω από 700 χιλιάδες άνθρωποι θα βρίσκονται ξεκρέμαστοι και θα χρειάζονται να τους προσφερθεί κατάλυμα, φαγη-

τό, νερό και άλλη υποστήριξη.

Η κατάληψη της Μοσούλης από το ISIS ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία του μέσα στο Ιράκ. Ο ιρακινός στρατός ρεζιλεύτηκε. Μέσα σε λιγότερο από μια βδομάδα είχε εγκαταλείψει μια από τις σημαντικότερες πόλεις της χώρας στα χέρια 1500 μαχητών του ISIS. Όμως, οι περιγραφές που θέλουν το ISIS απλώς μια βάρβαρη τρομοκρατική οργάνωση και το απόλυτο κακό, δεν μπορούν να εξηγήσουν το μέγεθος της σημερινής μάχης, ούτε, πολύ περισσότερο, αυτό που θα ξημερώσει όταν η μάχη τελειώσει.

Στην βρετανική εφημερίδα Ιντιπέντεντ, ο Κούρδος πρώην αντικυβερνήτης της Μοσούλης λέει πως “το ένα τρίτο του πληθυσμού υποστηρίζει το ISIS, το μεγαλύτερο μέρος των υπόλοιπων έχει αποδεχτεί παθητικά την κατάσταση και μόνο ένα μικρό ποσοστό αντιστάθηκε”. Σημειώνει επίσης πως οι αναφορές για σημαντική ένοπλη αντίσταση κατά του ISIS μέσα στη Μοσούλη ήταν “σε μεγάλο βαθμό προπαγάνδα στοχευμένη για τα ΜΜΕ”, όπως και ότι, αν και υπάρχουν πολλοί ξένοι μαχητές στη Μοσούλη, “στην πλειονότητά τους οι μαχητές είναι Ιρακινοί”.

Τανκ των ιρακινών δυνάμεων ασφαλείας νοτιοανατολικά της Μοσούλης

Ανεξάρτητα από το αν έχει δίκιο σε όλα αυτά ο Κούρδος πολιτικός, η μάχη για τη Μοσούλη είναι σίγουρο ότι δεν είναι απλώς μια μάχη ενάντια στο ISIS, αλλά ένα κομμάτι του παζλ για το ξαναμοίρασμα ολόκληρου του Ιράκ και της Συρίας, ένα ξαναμοίρασμα που έχει ήδη ξεκινήσει.

Καταγγελίες

Το “Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων” ήδη καταγγέλλει ότι οι Κουρδικές δυνάμεις που επιτίθενται στη Μοσούλη, μετά την “απελευθέρωση” ισοπεδώνουν κυριολεκτικά όλα τα σπίτια που ανήκουν σε Άραβες. Όλοι οι σουνίτες Άραβες κάτοικοι της Μοσούλης αντιμετωπίζονται ως υποστηρικτές του ISIS και πιθανοί πληροφοριοδότες των τρομοκρατών. Για τους Κούρδους κατοίκους δεν ισχύει το ίδιο. Πρόκειται για εθνικές εκκαθαρίσεις των περιοχών, ήδη στη διάρκεια του πολέμου. Οι ενσωματωμένοι δημοσιογράφοι όμως, προτιμάνε να προβάλλουν εικόνες γυναικών που πετάνε τις μπουρκες στις γειτονιές που ανακαταλαμβάνονται, για να δώσουν στην επιχείρηση “απελευθερωτικό” χαρακτήρα. Τα διεθνή μέσα

αναπαράγουν ότι το ISIS θα χρησιμοποιήσει τους άμαχους ως “ανθρώπινη ασπίδα”, όμως φαίνεται ότι τουλάχιστον ένα μέρος του πληθυσμού βλέπει το ISIS ως ασπίδα απέναντι στα σχέδια των “απελευθερωτών”.

Πέρα από τα ψέματα και τις υποκρισίες, αυτό που προδιαγράφεται είναι η επανάληψη σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό της κατάστασης που έδωσε εξαρχής χώρο στο ISIS. Το Ιράκ βυθίστηκε την περασμένη δεκαετία στις μοιρασιές ανάμεσα στις πολλές εθνότητες, γλωσσικές κοινότητες και θρησκείες του. Καθώς οι ΗΠΑ έψαχναν τον οποιονδήποτε τρόπο να επαναφέρουν κάποια σταθερότητα μετά τη διάλυση που έφερε η εισβολή και η κατοχή, η ιρακινή κυβέρνηση τους πρόσφερε “διαίρει και βασίλευε”. Η κουρδική ηγεσία μετέτρεπε το ιρακινό Κουρδιστάν ολοένα και περισσότερο σε ανεξάρτητο κράτος, η σιιτική ηγεσία καπάρωνε τον έλεγχο του πολιτικού παιχνιδιού και ολόκληρου του δημόσιου τομέα. Ταυτόχρονα, η Βαγδάτη μοιραζόταν με τείχη και με ανταλλαγές πληθυσμών. Οι σουνίτες Άραβες έμειναν στο περιθώριο όλης αυτής της μοιρασιάς. Ένα κομμάτι της σουνιτικής άρχουσας τάξης, έφτασε να βλέπει θετικά τη συνεργασία με το ISIS.

Τώρα, η κουρδική ηγεσία θα θελήσει να απλώσει ακόμη περισσότερο τα σύνορα του ιρακινού Κουρδιστάν. Σε αντίστοιχες συνθήκες το 2014 πήρε τον έλεγχο του Κιρκούκ. Οι σιιτικές πολιτοφυλακές που πολεμάνε στη Μοσούλη θα επιχειρήσουν να κερδίσουν ζωτικό χώρο προς τη Συρία -το διάδρομο που σήμερα ελεγχεται το ISIS.

Στην πραγματικότητα τα πράγματα είναι πολύ πιο ανεξέλεγκτα. Οι Αμερικάνοι έχουν υποτίθεται δεσμεύσει Κούρδους και πολιτοφυλακές να μην μπουν αυτόνομα στη Μοσούλη, από το φόβο εκκαθαρίσεων. Αλλά ποιός θα σταματήσει ποιόν τις επόμενες βδομάδες; Η Τουρκία έχει στρατό στα σύνορα, αλλά και σε μία βάση εντός του Ιράκ, και λέει ότι θα κινηθεί αν δει ότι δεν διαφυλάσσονται τα συμφέροντα των πληθυσμών που υποτίθεται ότι προστατεύει.

Νίκος Λούντος

Σε απόσταση μικρότερη από 500 χιλιόμετρα από τη Μοσούλη, έχει ξεκινήσει μια ακόμη πολιορκία, αυτή της Ράκα, της αποκαλούμενης πρωτεύουσας του Ισλαμικού Κράτους στη Συρία. Η ισορροπία δυνάμεων και εκεί προμηνύει το αλληλοφάγωμα πολύ σύντομα. Οι “Δημοκρατικές Δυνάμεις” που έχουν τις κουρδικές πολιτοφυλακές στο κέντρο τους βρίσκονται επικεφαλής της επίθεσης. Οι Αμερικάνοι ξέρουν ότι η Ράκα δεν μπορεί να πέσει χωρίς τους Κούρδους, όμως χρειάζεται να καθησυχάσουν την Τουρκία ότι αυτό που εξελίσσεται δεν είναι ντε φάκτο δημιουργία μιας ενιαίας κουρδικής οντότητας που θα απλώνεται κατά μήκος των σημερινών συνόρων με τη Συρία.

Έτσι στην επίθεση συμμετέχουν και αραβικές πολιτοφυλακές που έχουν τη στήριξη της Τουρκίας. Όμως όλοι μπαίνουν στη μάχη με τα μάτια στραμμένα στο “σύμμαχο” παρά στον αντίπαλο. Το προηγούμενο επεισόδιο που εξελίχθηκε 160 χλμ βορειοδυτικά, στην Τζαράμπλους, στα τέλη Αυγούστου, έγινε η αφορμή για να μπει ο τουρκικός στρατός εντός Συρίας. Εκεί, τελικά αποφεύχθηκε μια άμεση σύγκρουση μεταξύ Κούρδων και Τούρκων εντός Συρίας, αλλά η Ράκα ανεβάζει ακόμη περισσότερο τη θερμοκρασία.

ΡΑΚΑ Με τα μάτια στραμμένα στο “σύμμαχο”

Στο μεταξύ, πιο ανατολικά, οι σφαγές του καθεστώτος και της Ρώσων προστατών του συνεχίζονται και εντείνονται στο Χαλέπι, ενώ στην ανατολική Μεσόγειο, στα ανοιχτά της Συρίας πλέει από την περασμένη βδομάδα το ρώσικο αεροπλανοφόρο Αντιμράλ Κουζνετσόφ.

Η Συρία και το Ιράκ έχουν μετατραπεί σε ένα ενιαίο γήπεδο όπου αναμετρώνε τις δυνάμεις τους μικροί και μεγάλοι πολέμαρχοι, μικρές και μεγάλες δυνάμεις. Όλοι όσοι παρεμβαίνουν χρησιμοποιούν το ίδιο λεξιλόγιο: απελευθέρωση, σταθερότητα, μάχη ενάντια στη βαρβαρότητα, δικαιώματα. Αυτό που ακούγεται όλο πιο δυνατά όμως δεν είναι οι λέξεις, αλλά οι κανονιοβολισμοί και οι βομβαρδισμοί.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εξελίσσεται και το καινούργιο κύμα καταστολής που έχει εξαπολύσει ο Ερντογάν κατά του κουρδικού κινήματος στην Τουρκία. Η τουρκική ηγεσία βλέπει το έδαφος να κινείται κάτω από τα πόδια της, τη Συρία και το Ιράκ να ξαναμοιράζονται όπως μετά τον Α΄ Παγκόσμιο

Πόλεμο, και την προοπτική να βρεθεί με δυο κουρδικά κράτη στα σύνορά της. Την ίδια στιγμή που η ίδια η κυβέρνηση αναθεωρεί τις προβλέψεις για την οικονομία ακόμη περισσότερο προς τα κάτω, η λίρα βρίσκεται στο χαμηλότερο σημείο έναντι του δολαρίου εδώ και 30 χρόνια και οι διεθνείς οικονομικοί οίκοι στέλνουν τα τουρκικά ομόλογα στην κατηγορία των σκουπιδιών. Δεν είναι απλώς οι “μεγαλομανίες” του Ερντογάν που προκαλούν την καταστολή. Είναι ο φόβος ολόκληρης της άρχουσας τάξης ότι η αναταραχή στη Συρία και το Ιράκ θα περάσει εντός τουρκικών συνόρων. Ξεσπάνε πάνω στο ΗΔΡ για να κόψουν τον αέρα σε ολόκληρη την Αριστερά και το κουρδικό κίνημα. Το αν θα τους περάσει εξαρτάται και από εμάς. Ο αγώνας ενάντια στον πόλεμο σε Ιράκ και Συρία, απέναντι σε όλους τους “απελευθερωτές” και “ειρηνοποιούς”, η αλληλεγγύη στο κίνημα της Τουρκίας και η μάχη για ανοιχτά σύνορα για όλους τους πρόσφυγες είναι τα δικά μας άμεσα καθήκοντα.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΡΑΜΠ

Καθημερινές διαδηλώσεις

Το Δημοκρατικό Κόμμα αποδέχτηκε τον Τραμπ. Ο κόσμος τον απορρίπτει στους δρόμους. Χτες (Σάββατο 12 Νοέμβρη) οι διαδηλώσεις στη Νέα Υόρκη και το Λος Άντζελες ήταν οι μεγαλύτερες από την εκλογή του Τραμπ την περασμένη Τρίτη. Δεκάδες χιλιάδες κατέλαβαν τους δρόμους στις μεγαλύτερες πορείες μέχρι αυτή τη στιγμή. Ένα τεράστιο πλήθος στη Νέα Υόρκη, 50.000 περίπου διαδηλωτών βάδισαν την πέμπτη λεωφόρο ως το Πύργο του Τραμπ.

Μέσα σε 48 ώρες από το εκλογικό αποτέλεσμα, ολόκληρο το κατεστημένο του Δημοκρατικού Κόμματος αποδέχτηκε την προεδρία του Τραμπ. Η Χίλαρι Κλίντον παραδέχτηκε την ήττα, ο Μπάρρακ Ομπάμα συνατήθηκε με τον Τραμπ στο Λευκό Οίκο, ο Μπέρνι Σάντερς και η Ελίζαμπεθ Γουόρεν δήλωσαν ότι θα συνεργαστούν με τον Τραμπ και θα του δώσουν μια ευκαιρία. Μπορεί η Κλίντον να προσπαθεί ακόμα να ρίξει το φταίξιμο για την ήττα της στην έρευνα του FBI για τα μέλη της, αλλά η αλήθεια είναι ότι η καμπάνια της δεν είχε καμία σχέση με τις ανησυχίες και τις ανάγκες της εργατικής τάξης. Ήταν μια καμπάνια που υποστήριζε ότι η Αμερική είναι ήδη “μεγάλη”, αδιαφορώντας για το πόσο καταστροφικές έχουν γίνει οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές για την εργατική τάξη.

Κάποιοι Δημοκρατικοί έφτασαν στο σημείο να πουν ότι ίσως η προεδρία Τραμπ δεν θα είναι τόσο κακή. Κοιτάξτε, λένε, δε θα καταργήσει το “Obamacare”, το σύστημα περίθαλψης που καλύπτει υγειονομικά τον κόσμο, ενώ στην πραγματικότητα προσφέρει τεράστια κέρδη στις ασφαλιστικές εταιρίες.

Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι σε όλη τη χώρα, όμως, έχουν διαφορετική άποψη. Μαζικές διαδηλώσεις έχουν γίνει σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας με ένα πολύ καθαρό και οργισμένο μήνυμα. “Δεν είναι ο δικός μας Πρόεδρος”, “Γαμήστε τον Τραμπ”, “Σεξιστές πίσω στις τρύπες σας”, “Ρατσιστής, σεξιστής, ομοφοβικός, Ντόναλντ Τραμπ φύγε”, “Γαμήστε τον πύργο του, γαμήστε το τείχος του” και “Πρόσφυγες καλοδεχούμενοι”, είναι μερικά από τα συνθήματα που ακούστηκαν στις μεγάλες και οργισμένες διαδηλώσεις.

Ρατσιστής και σεξιστής

Ο κόσμος έχει μεγάλη δυσπιστία για το πώς μπορεί να τα πετύχει όλα αυτά. Αλλά την ίδια στιγμή, δεν μπορεί να χωνέψει ότι ένας τρελαμένος ρατσιστής, σεξιστής και ομοφοβικός δισεκατομμυριούχος θα είναι ο επόμενος πρόεδρος. Το Δημοκρατικό Κόμμα προσπαθεί να αποθαρρύνει τους διαδηλωτές, αλλά το κίνημα εναντίον του μεγαλώνει γρήγορα.

Διαδηλώσεις γίνονται πλέον σε καθημερινή βάση στις μεγάλες πόλεις. Εδώ στη Νέα Υόρκη, 1800 άνθρωποι δηλώνουν ήδη ότι θα συμμετέχουν σε μία νέα πορεία που οργανώνεται αυτή την Τρίτη μέσω Facebook. Μεγάλες διαδηλώσεις επίσης οργανώνονται από τώρα για τις 20 Γενάρη, την ημέρα ορκωμοσίας του νέου προέδρου στην Ουάσιγκτον. Ενώ η κίνηση “Ένα Εκατομμύριο Γυναίκες” μαζί με την οργάνωση “LGBTQ και Σύμμαχοι” προγραμματίζουν κινητοποίηση στο πάρκο Ουάσιγκτον εδώ στη Νέα Υόρκη σε μία εβδομάδα.

Η αστυνομία προς το παρόν παρακολουθεί τις διαδηλώσεις, παρόλο που στο Όκλαντ, το Σιάτλ και το Πόρτλαντ έγιναν συγκρούσεις. Ελπίζουν ότι ο κόσμος θα ξεσπάσει και τελικά θα βαρεθεί. Το αντίθετο συμβαίνει όμως, το κίνημα βαθύνει και μεγαλύτερα κομμάτια βγαίνουν στο δρόμο καθημερινά. Είναι πολύ σημαντικό για το κίνημα να συζητήσει τη στρατηγική του.

Το Δημοκρατικό Κόμμα έχασε τις εκλογές από τον Τραμπ επιλέγοντας μία υποψήφια των μεγάλων επιχειρήσεων. Μπλόκαρε τον υποψήφιο που έκφραζε τον ενθουσιασμό της νεολαίας. Ο σοσιαλδημοκράτης Σάντερς ενέδωσε τελικά στην καμπάνια της Χίλαρι. Τώρα αποδεικνύουν πόσο χρεοκοπημένοι είναι πολιτικά αποδεχόμενοι τον Τραμπ και το Κουτί της Πανδώρας που κουβαλάει μαζί του. Η ανάγκη για την αριστερά να ηγηθεί είναι επείγουσα για να βαθύνει τις διαδηλώσεις και να τραβήξει τα εργατικά συνδικάτα στη δράση. Αυτό δεν έχει συμβεί ακόμα. Δεδομένης της έκτασης της αποστροφής προς τον Τραμπ, όμως, είναι απολύτως δυνατό και αναγκαίο για να καταφέρουμε να τον σταματήσουμε.

Ιάννης Δελατόλας, Νέα Υόρκη

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 12 Νοέμβρη

Πανεπιστήμιο Μπέρκλεϊ, ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ 9 Νοέμβρη